

Prof. Dr. Ahmet Demirok anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

BİLDİRİ KİTABI

<https://todnet.org/BaharSempozyumu2025>

KURULLAR

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

TÜRK OFTALMOLOJİ DERNEĞİ GENEL MERKEZ YÖNETİM KURULU

TOD Onursal Başkanı

Dr. T. Reha Ersöz

TOD Genel Başkanı

Dr. Huban Atilla

TOD Genel Sekreteri / Gelecek Dönem Genel Başkanı

Dr. Kıvanç Güngör

TOD Genel Merkez Saymanı

Dr. Fatih Mehmet Mutlu

Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri

Dr. Suzan Güven
Dr. Feyza Önder
Dr. Banu Turgut Öztürk
Dr. Tekin Yaşar

Dr. Onur Konuk
Dr. Hakan Özdemir
Dr. Gamze Uçan Gündüz
Dr. Gürsel Yılmaz

TOD İnternet Sorumlusu

Dr. Kıvanç Güngör

TÜRK OFTALMOLOJİ DERNEĞİ İSTANBUL ŞUBESİ YÖNETİM KURULU

Şube Başkanı

Dr. Nursal Melda Yenerel

Şube Sekreteri

Dr. Nihat Sayın

Şube Saymanı

Dr. İsmail Umut Onur

Şube Yönetim Kurulu Üyeleri

Dr. Çiğdem Altan
Dr. Akın Çakır
Dr. Mehmet Bülent Doğu
Dr. Akif Özdamar
Dr. Nihat Sayın
Dr. Nursal Melda Yenerel

Dr. Şerife Bayraktar
Dr. Hande Çeliker Ataberk
Dr. İsmail Umut Onur
Dr. Hakan Özdemir
Dr. Belkıs Ilgaz Yalvaç

BİLİMSEL PROGRAM

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

9 MAYIS 2025, CUMA - SALON A

09:15-10:15

Pediyatrik Oftalmoloji ve Şaşılık Paneli

Pediyatrik Yaş Grubunda Sık Görülen Hereditör Retina ve Maküla Hastalıkları

Moderatör: Dr. Fatih Mehmet Mutlu

Pediyatrik Yaş Grubunda Best Hastalığı

Dr. Gökhan Çelik

Pediyatrik Yaş Grubunda Stargart Hastalığı

Dr. Aslı İnal

İzole ve Sendromik Retinitis Pigmentoza

Dr. Mehmet Ali Şekeroğlu

Hereditör Retina ve Maküla Hastalıklarına İkincil Ambliyopide Tedavi ve Görme Rehabilitasyonu

Dr. Serpil Akar

10:15-11:15

Optik Refraksiyon ve Az Görme Rehabilitasyonu Paneli

Maküla Hastalıklarında Refraksiyon ve Az Görmeye Yaklaşım

Moderatör: Dr. Ayşen Topalkara

Maküla Hastalıklarında Görsel Şikayetler ve Refraksiyon: Nedenler ve Genel Yaklaşım

Dr. Ceyhan Arıcı

Kalıtsal Retina/Maküla Distrofilerinde Az Gören Çocuk ve Genç Rehabilitasyonu

Dr. Zuhâl Özen Tunay

Yaşa Bağlı Maküla Dejenerasyonunda Az Gören Rehabilitasyonu

Dr. Ayşen Topalkara

Eksantrik Fiksasyona Yaklaşım ve TERA Eğitimi: Kimlere ve Nasıl Yapalım?

Dr. Deniz Altınbay

11:15-11:30 KAHVE ARASI

11:30-12:30

Panel 1: Üveitlerde Maküla Tutulumu

Moderatörler: Dr. Özlem Yıldırım, Dr. Haluk Kazokoğlu

Behçet Üveiti

Dr. Hande Çeliker Ataberk

Enfeksiyöz Üveitler

Dr. Çiğdem Altan

Koriyokapillaritler

Dr. Didar Uçar

Diffüz Koroiditler

Dr. Özgür Yalçınbayır

12:30-13:45 ÖĞLE YEMEĞİ

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

9 MAYIS 2025, CUMA - SALON A

13:45-14:15 AÇILIŞ TÖRENİ

14:15-15:00

Prof. Dr. Demir Başar Onur Konferansı

Moderatör: Dr. Erdal Yüzbaşıoğlu

Pediyatrik Afakide Güncel Kontakt Lens Uygulamaları ve Görme Gelişimi
Dr. Tomris Şengör

15:00-16:00

Panel 2: Optik Disk mi Maküla mı?

Moderatörler: Dr. Tekin Yaşar, Dr. Özcan Ocakoğlu

Optik Sinir Hastalıkları ile Karışan Maküla Patolojileri

Dr. Feyza Önder

Optik Sinir Hastalıklarına İkincil Gelişen Maküla Patolojileri

Dr. Şansal Gedik

Glokom Tanısında Maküla

Dr. Sirel Gür Güngör

Hipotonik Makulopati

Dr. Şerife Bayraktar

16:00-16:15 KAHVE ARASI

16:15-17:00

Uydu Sempozyumu

Retina Hastalıklarına Yenilikçi Yaklaşımlar ve

İnflamasyon Kontrolü

BAUSCH + LOMB

Moderatör: Dr. Melda Yenerel

Konuşmacılar: Dr. Özgür Artunay, Dr. Nihat Sayın

17:00-18:00

Panel 3: Maküla Hastalıklarında Katarakt Cerrahisi

Moderatörler: Dr. Ziya Kapran, Dr. O. Murat Uyar

YBMD Katarakt

Dr. Özlem Şahin

DRP Katarakt

Dr. Gamze Uçan Gündüz

Vitreo-Retinal Ara Yüzey Hastalıklarında Katarakt

Dr. Abdullah Özkaya

Premium GİL ve Maküla

Dr. Hakan Özdemir

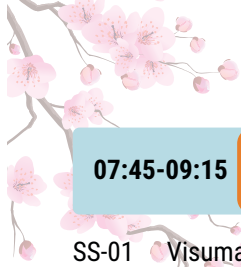

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

9 MAYIS 2025, CUMA - SALON B

07:45-09:15

SÖZLÜ BİLDİRİLER - 1

Moderatörler: Dr. Betül İlkay Sezgin Akçay, Dr. Burçin Kepez Yıldız

- SS-01 Vişumax 800'de Dahili Siklotorsiyon Kontrolünün Miyopik Astigmatizma Düzeltimine Etkisi: Image-Guided Teknik İle Karşılaştırmalı Çalışma
Dr. Mevlüt Celal Öcal
- SS-02 Göz İçi Lens Subluksasyonunda İki Farklı Yaklaşım: Mccabe ve Yamane Teknikleri
Dr. İlkay Semizoğlu
- SS-03 Yamane Skleral Fiksasyon Tekniğinde İntraoküler Lensin Haptiği İle Sklera Arasındaki Açının Lensin Tilt Açısıyla İlişkisinin İncelenmesi
Dr. Seval Eksert
- SS-04 Fakoemülsifikasyon Cerrahisi Sırasında İmplant Edilen Kapsül Germe Halkasının Postoperatif Refraktif Sonuçlara Etkisinin Değerlendirilmesi
Dr. Taha Süreyya Firidin
- SS-05 Keratitlerde Etiyolojinin Tedavi Sonuçlarına Etkisi: Bir Üçüncü Basamak Merkezden Deneyimler
Dr. Busenur Gönen
- SS-06 Mikrobiyal Keratit Olgularının Etiyolojik Faktörler, Klinik Bulgular ve Kültür Sonuçlarının Değerlendirilmesi
Dr. Tuğçe Bek
- SS-07 400 Mikron Altı Kornea Kalınlığına Sahip Keratokonus Hastalarında Transepitelyal Korneal Çapraz Bağlama İle Hipotonik Riboflavin Eşliğinde Epi-Off Korneal Çapraz Bağlama Tedavisinin Karşılaştırılması
Dr. Oğuzhan Karabulut
- SS-09 Refraktif Cerrahiye Sekonder Ektazide Korneal Kollajen Çapraz Bağlama Tedavisinin Kornea Topografisi ve Yüksek Sıralı Aberasyonlar Üzerine Etkisi: Beş Yıllık Sonuçlar
Dr. Gülay Yalçınkaya Çakır
- SS-10 Descemet Membran Endotelyal Keratoplasti Sonrası Kistoid Maküla Ödemi Gelişen Hastalardaki Sonuçlarımız
Dr. Erdi Karadağ
- SS-13 Keratokonus Ve Sert Kontakt Lensler: Görme Artışını Öngörmede Koni Tipi ve Topografi Parametreleri
Dr. Gülce Kayıkcı

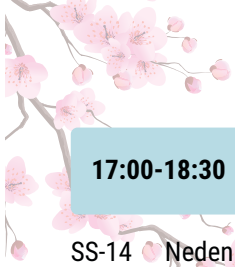

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

9 MAYIS 2025, CUMA - SALON B

17:00-18:30

SÖZLÜ BİLDİRİLER - 2

Moderatörler: Dr. Banu Solmaz, Dr. Mehmet Serhat Mangan

- SS-14 Neden Dominant Göz? Göz-El Lateralitesi ve Dominant-Nondominant Göz İlişkisinin Değerlendirilmesi
Dr. Pelin Kiyat
- SS-15 Miyopi Ve Hipermetropide Optik Sinir Başı Parametrelerinin Spectral Domain OKT ve Swept Source OKT İle Karşılaştırılması
Dr. Leyla Bahar
- SS-16 Glokom Uzun Vadede Psikolojik İyilik Halini Nasıl Etkiliyor? Üçüncü Basamak Sağlık Kuruluşuna Başvuran Glokom Hastalarında Anksiyete ve Depresyonun Değerlendirilmesi
Dr. Fatma Büşra Altaş
- SS-17 Sağlıklı Çocuklar İçin Oluşturduğumuz Maküler Ganglion Hücre Analizi Veri Tabanı Sonuçlarımız ve Ganglion Hücre Analizini Etkileyen Parametreler
Dr. Caner Öztürk
- SS-18 Obez Hastalarda Peripapiller Retina Sinir Lifi Tabakası Kalınlığının ve Ganglion Hücre Kompleksinin Değerlendirilmesi
Dr. Nihat Aydın
- SS-19 Glokom Takibinde Hedef Göz İçi Basıncının Belirlenmesinde Save Sight Years Engine Kullanımı: Gerçek Yaşam Verileriyle Karşılaştırma
Dr. Asya Aktuğlu
- SS-20 Farklı Tipte Topikal Antiglokomatöz Kullanan Primer Açık Açılı Glokomlu Hastalarda Meydana Gelen Ön Segment, Statik ve Dinamik Pupillografi Değişimleri
Dr. Ramazan Birgül
- SS-21 Üveit Veya Steroid Kullanımına Sekonder Glokom Olgularında Gonyoskopi-Asiste Transluminal Trabekülotomi Cerrahisi Sonuçlarımız
Dr. Büşra Köse
- SS-22 Levator Kas Fonksiyonu Zayıf Gözlerde Frontal Askı Cerrahisi Sonuçlarımız
Dr. Gizem Genç
- SS-23 Bilateral Pitozisli Hastalarda Konjonktiva-Müllerektomi Sonuçları
Dr. Efe Koser
- SS-24 Transkonjonktival ve Cilt Yoluyla Yapılan Alt Kapak Blefaroplastinin Kuru Göz Parametrelerine Etkisi
Dr. Ahu Yılmaz
- SS-26 Erişkin Kanaliküler Laserasyonlu Hastalarda Prognostik Faktörler
Dr. Levent Doğan
- SS-27 Anormal Horizontal Baş Pozisyonu Olan Nistagmuslu Hastalarda Her İki Göz Yöndeş Horizontal Rektus Geriletme Cerrahisinin Klinik Sonuçları
Dr. Kübra Çağlar

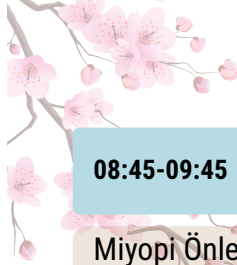

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

10 MAYIS 2025, CUMARTESİ - SALON A

08:45-09:45

Panel 4: Miyopik Maküla

Moderatörler: Dr. Melih Ünal, Dr. Akif Özdamar

Miyopi Önlenebilir mi?

Dr. Nedime Şahinoğlu Keşkek

Miyopik Makulopati Tanım ve Bulgular

Dr. Işıl Kutlutürk

Miyopik Neovasküler Membran

Dr. Semra Tiryaki Demir

Miyopik Makulopatide Cerrahi

Dr. Gürkan Erdoğan

09:45-10:30

Uydu Sempozyumu

Kime Mikronütrisyon Hangi Mikronütrisyon?

Moderatör: Dr. Levent Karabaş

Konuşmacılar: Dr. Sadık Altan Özal, Dr. Abdullah Özkaya

ABDIİBRAHİM

10:30-10:45 KAHVE ARASI

10:45-11:30

Uydu Sempozyumu

YBMD ve DMÖ Tedavisinde Faricimab ve Türkiye

Gerçek Yaşam Verileri

Moderatör: Dr. Ali Osman Saatçi

Konuşmacılar: Dr. Hakan Özdemir, Dr. Akın Çakır

Roche

11:30-12:30

Panel 5: Diyabetik Maküla Ödemi

Moderatörler: Dr. Hülya Güngel, Dr. Nur Kır

Görüntüleme ile Prognozu Öngörme

Dr. Zafer Cebeci

Anti-VEGF mi?

Dr. Filiz Afrashi

Steroid mi?

Dr. Akın Çakır

DMÖ Tedavisinde Cerrahinin Yeri Var mı?

Dr. Dilek Güven

12:30-13:45 ÖĞLE YEMEĞİ

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

10 MAYIS 2025, CUMARTESİ - SALON A

13:45-14:45

Panel 6: Non-Eksudatif YBMD

Moderatörler: Dr. Gülipek Tigrel, Dr. Ercan Sağlam

Non-eksudatif YBMD Hastasını Nasıl Takip Ediyorum?

Dr. Sezin Akça Bayar

Mikronutrisyonda Hangi Noktadayız?

Dr. Elvan Alper Şengül

Yeni Enjeksiyon Tedavileri Ne Vaad Ediyor?

Dr. Nihat Sayın

Fotobiyomodülasyon

Dr. Cem Küçükerdönmez

14:45-15:30

Uydu Sempozyumu

TecrübeYLE Artan Kazanımlar

Moderatör: Dr. Melda Yenerel

Konuşmacılar: Dr. Cumali Değirmenci, Dr. Nihat Sayın

15:30-15:45 KAHVE ARASI

15:45-16:30

Uydu Sempozyumu

Semptomatik Kuru Göze Yeni Bir Yaklaşım –

Arnica Ekstresi

Moderatör: Dr. Akif Özdamar

Kuru Gözde İnflamasyonun Semptom ve Bulgulara Etkisi: Dr. Banu Bozkurt

Kronik Yakınlara Akut Çözüm Arayışları: Dr. Sait Eğrilmez

16:30-17:30

Panel 7: Eksudatif YBMD'de Tedavi Yanıtsızlığı

Moderatörler: Dr. Sema Arvas, Dr. Lutfiye Serra Arf

Yanıtsızlık Nasıl Tanımlanmalı?

Dr. Sadık Etka Bayramoğlu

Tedavi Yanıtında OKT Biyobelirteçleri

Dr. Şehnaz Özçalışkan

Tedavi Yanıtında OKT-A Biyobelirteçleri

Dr. Mümin Hocaoglu

Tedavi Yanıtsız Hastaya Tedavi Yaklaşımı

Dr. Ecem Önder Tokuç

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

10 MAYIS 2025, CUMARTESİ - SALON B

07:45-09:15

SÖZLÜ BİLDİRİLER - 3

Moderatörler: Dr. Özcan Kayıkçioğlu, Dr. Ebru Görgün, Dr. Aslı Vural

- SS-28 Maküler Telanjiektazi Tip 2: Uzun Dönem Hastalık Progresyonu ve Komplikasyonların Yönetimi
Dr. Rumeysa Koçak
- SS-29 Maküler Telanjiektazi Tip 2 Hastalarında Eşlik Eden Vitreomaküler Arayüzey Bozukluklarının Değerlendirilmesi
Dr. Zeynep Soysaraç Nergizal
- SS-30 Retinal Ven Oklüzyonuna Bağlı Maküla Ödemi Olan Hastalarda Tekrarlanan İntravitreal Dekametazon İmplantlarının Kornea Üzerindeki Etkisi
Dr. Ulviye Kıvrak
- SS-31 Neovasküler Yaşa Bağlı Maküla Dejenerasyonu Olan Hastalarda Dış Retina Katmanlarındaki Hiperreflektif Noktaların, Kompleks Retina Pigment Epitel Ve Dış Retina Katmanı Atrofisi İle İlişkisi
Dr. Gülçicek Cayhan
- SS-32 Non-Eksüdatif Maküler Neovaskülarizasyonların 2 Yıllık İzlemi ve Progresyonu Etkileyen Faktörler
Dr. Hatice Selen Sönmez Kanar
- SS-33 Tip 1 Diabetes Mellituslularda Preretinopati Tespitinde Yeni Belirteç: Sistemik İnflamasyon İndeksi
Dr. Hazan Gül Kahraman
- SS-34 Yeni Diyabetik Makülopati Evrelemesine Göre Retinal ve Koroidal Vasküler Yapıların Optik Koherens Tomografi Anjiyografi İle İncelenmesi
Dr. Durgül Açan
- SS-35 Diyabetik Retinopatide Optik Koherens Tomografi Bulgularının Self-Supervised Vision Transformers Modeli İle Etiketli Veri Kullanılmadan Değerlendirilmesi
Dr. Gizem Elif Atlı
- SS-36 Tip 2 Diyabetes Mellitus Tanılı Hastalarda Diyabetik Retinopati İle Yeni Bir Belirteç Olan Prognostik Nütrisyonel İndeks Arasındaki İlişki
Dr. Bilge Tarım
- SS-38 Hiperkortizolizm ve Oküler Mikrosirkülasyon: Cushing Hastalığında Retinal ve Koroidal Vasküler Remodelling
Dr. Yusuf Cem Yılmaz
- SS-39 Yüksek Miyopi Varlığında 'Kubbe Şekli Makulopati' Görünümünün Uzun Dönem Anatomik ve Görsel Sonuçlar Üzerine Etkisi
Dr. Oğuzhan Altunkaya
- SS-40 Türk Popülasyonunda Yaşa Bağlı Maküla Dejenerasyonunda Non-Eksüdatif Maküler Neovaskülarizasyonun Prevalansı ve Progresyonu
Dr. Murat Karapapak
- SS-41 Oksidatif Strese Bağlı Gelişen Retina Pigment Epitel (ARPE-19) Hasarında, Melatonin'in Koruyucu Etkisi
Dr. Ayhan Sağlık
- SS-08 Keratokonus Hastalarında Yüzücü Gözlüğü Kullanımının Ön Segment Parametreleri Üzerindeki Etkileri
Dr. Nurullah Berk Açar
- SS-12 Multifokal Kontakt Lenslerin Kornea Kalınlık Parametreleri, Retina Sinir Lifi Tabakası ve Ganglion Hücre Kompleksi Ölçümleri Üzerine Etkisi
Dr. Başak Turun

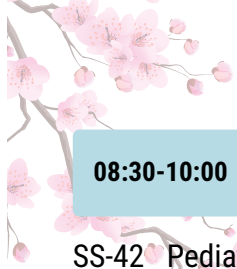

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

11 MAYIS 2025, PAZAR- SALON A

08:30-10:00

SÖZLÜ BİLDİRİLER - 4

Moderatörler: Dr. Hande Çeliker Ataberk, Dr. Sadık Altan Özal

- SS-42 Pediatrik Retina Dekolmanı Olgularında Fitizis Bulbi Gelişimini Etkileyen Faktörler
Dr. Betül Dumlu
- SS-43 Pediatrik Hastalarda Pars Plana Vitrektomi İle Birlikte Uygulanan Yamane Tekniğinin Postoperatif Sonuçları ve Komplikasyonların Analizi
Dr. Beyza Gürpınar
- SS-44 Proliferatif Vitreoretinopatide Nilotinib: Umut Verici Bir Terapötik Ajan
Dr. Hakan Yıldırım
- SS-45 Maküler Telanjiektazi Tip 2 İle İlişkili Maküla Deliklerinde Uzun Dönem Cerrahi Sonuçlarımız
Dr. Rukiye Aydın Arslan
- SS-46 Maküla Deliği Cerrahisinde Baş Pozisyonu Gerektirmeyen Yeni Bir Tekniğin Sonuçları: Ters İlm Flepi Üzerine Hava Altında Viskoelastik Uygulaması
Dr. Oğuzhan Saygılı
- SS-47 İdiyopatik Maküler Hol Tamirinde Temporal Ters Flep Ve İlm Soyulması Tekniklerinin Anatomik Ve Fonksiyonel Sonuçlarının Karşılaştırılması
Dr. Laden Altay
- SS-48 Evre 3a Ve 3b Juvenil Coat's Hastalığı; Çoklu Tedavi: Uzun Dönem Takip-Tek Merkez
Dr. Gülşah Gökgöz
- SS-49 Yamane Sütürsüz Lens Fiksasyonu Tekniğinin Farklı Endikasyonlarda Kısa Dönem Sonuçları
Dr. Burcu Polat Gültekin
- SS-50 Nörooftalmoloji Olgularında Yapay Zekâ Tabanlı Büyük Dil Modelleri: Chatgpt Ve Deepseek'in Karşılaştırılması
Dr. Ersin Akbulut
- SS-51 Vorteks Varisi Olan Gözlerde Koroidal Vasküler İndeks Değerlendirilmesi
Dr. Yunus Emre Budak
- SS-52 Vogt-Koyanagi-Harada Hastalığında Tedavi Sonuçlarının ve Prognostik Faktörlerin İncelenmesi
Dr. Murat Oklar
- SS-53 Göz Hastalıkları Sağlık Kurulu Raporlarının Değerlendirilmesinde Yapay Zeka Modellerinin Karşılaştırılması: Chatgpt-4o Ve Deepseek-R1
Dr. Mehmet Egemen Karataş
- SS-11 Chatgpt, Chatgpt-4 Ve Gemini Yapay Zeka Sistemlerinin Keratokonus Hakkındaki Sorulara Verdiği Yanıtların Doğruluk ve Kullanışlılık Açısından Değerlendirilmesi
Dr. Bahadır Azizağaoğlu

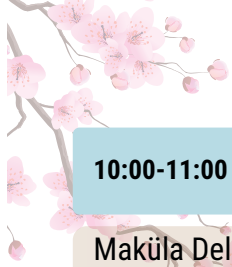

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

11 MAYIS 2025, PAZAR- SALON A

10:00-11:00

Panel 8: Maküla Cerrahisinde Güncel Yaklaşım
Moderatörler: Dr. Gürsel Yılmaz, Dr. Levent Karabaş

Maküla Delikleri

Dr. Özgür Artunay

ERM

Dr. Sadık Altan Özal

Lamellar Maküla Delikleri

Dr. Cengiz Alagöz

Optik Pit Makulopatisi

Dr. Tuğrul Altan

11:00-11:15 KAHVE ARASI

11:15-12:15

Panel 9: Tedavide Güncel Ne Yapıyorum?
Moderatörler: Dr. Cengiz Aras, Dr. Murat Yolar

SSRP'de Ne Yapıyorum?

Dr. Giray Ersöz

BRVO'da Ne Yapıyorum?

Dr. Burak Erden

CRVO'da Ne Yapıyorum?

Dr. Özcan Kayıkçıoğlu

Periferik Vasküler Hastalıklarda Maküla

Dr. Nazmiye Erol

12:15-12:30 KAPANIŞ

SÖZLÜ BİLDİRİLER

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-01 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

VisuMax 800'de Dahili Siklotorsiyon Kontrolünün Miyopik Astigmatizma Düzeltimine Etkisi: Image-Guided Teknik ile Karşılaştırmalı Çalışma

Mevlüt Celal Öcal, Hüsna Topçu, Mehmet Altun, Dilek Yaşa, Gönül Karataş Durusoy, Bülent Köse
Özel Aritmi Osmangazi Hastanesi, Bursa

GİRİŞ VE AMAÇ: Miyopik astigmatizma tedavisinde siklotorsiyon telafisi için dahili siklotorsiyon kontrolü bulunan VISUMAX 800 femtosaniye lazer ile dahili siklotorsiyon kontrolü olmayıp Callisto Eye (IOLMaster 700) ile kombine edilen VISUMAX 800 femtosaniye lazer ile yapılan SMILE cerrahilerinin etkinliğini karşılaştırmak

YÖNTEM: Bu retrospektif çalışmaya, VISUMAX 800 femtosaniye lazer ile SMILE uygulanan ve iki farklı siklotorsiyon kontrolü yöntemine tabi tutulan olgular dahil edildi. Preoperatif ve postoperatif düzeltilmemiş uzak görme keskinliği (UDVA) ve en iyi düzeltilmiş uzak görme keskinliği (CDVA), manifest ve sikloplejik refraksiyon değerleri kaydedildi. Dahili siklotorsiyon kontrolü bulunan olgular Grup 1'e, Callisto Eye sistemi (image-guided) ile siklotorsiyon kontrolü sağlanan olgular ise Grup 2'ye dahil edildi. Postoperatif 1. ve 3. aylardaki refraktif ve görsel parametreler karşılaştırılarak her iki yöntem arasındaki etkinlik değerlendirildi.

BULGULAR: Olguların 69'u Grup 1, 116'sı Grup 2 kapsamında değerlendirildi. Cinsiyet dağılımı ve yaş ortalaması her iki grupta benzerdi ($p>0.05$). Grup 1'de preoperatif ortalama sferik değer -3.38 ± 1.85 D, silindirik değer -1.40 ± 1.24 D, sferik eşdeğer (SE) -4.08 ± 1.68 D iken, Grup 2'de sırasıyla -3.68 ± 1.74 D, -1.38 ± 0.78 D ve -4.38 ± 1.72 D olarak saptandı (her bir $p>0.05$). Postoperatif 3. ayda Grup 1'de sferik değer 0.01 ± 0.13 D, silindirik değer -0.21 ± 0.25 D, ve SE -0.08 ± 0.17 D iken, Grup 2'de bu değerler sırasıyla 0.02 ± 0.16 D, -0.14 ± 0.20 ve -0.05 ± 0.19 D olarak ölçüldü (her bir $p>0.05$). Postoperatif 3. ayda UDVA ve CDVA açısından her iki grup arasında anlamlı bir fark bulunmadı (her bir $p>0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Sonuçlarımız, VISUMAX 800 femtosaniye lazer ile yapılan SMILE cerrahisinde, dahili siklotorsiyon kontrolü ve Callisto Eye sistemi ile elde edilen siklotorsiyon kontrolü arasında postoperatif refraktif ve görsel parametreler açısından anlamlı fark bulunmadığını ve her iki yöntemin benzer etkinlik gösterdiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Astigmatizma, Callisto Eye, Miyopi, SMILE, Siklotorsiyon, VISUMAX 800

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-02 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Göz içi lens subluksasyonunda iki farklı yaklaşım: McCabe ve Yamane teknikleri

İlkay Semizoğlu, Gülay Yalçinkaya Çakır, Ahmet Kırgız, Nilay Beşek, Seda Liman Uzun
Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Üçüncü basamak bir hastanede göz içi lens (GİL) subluksasyonunda kullanılan iki cerrahi tekniği karşılaştırmak.

YÖNTEM:Retrospektif olarak 2020-2024'te sublukse GİL'i olup lens ekstraksiyonu yapılmadan polipropilen sütür kullanılarak kemer ilmeği tekniğiyle (McCabe tekniği) kendi lensi skleraya fiks edilenler grup 1, GİL ekstraksiyonu yapılarak Yamane tekniği ile üç parçalı GİL implantasyonu yapılanlar grup 2 olarak belirlendi. Demografik özellikler, ameliyat öncesi ve son kontroldeki düzeltilmemiş ve en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (DGK ve EİDGK), ameliyat komplikasyonları karşılaştırıldı.

BULGULAR:Her iki grupta eşit olmak üzere toplam 58 hastanın 58 gözü incelendi. Yaş ortalaması grup 1'de $69,5 \pm 15,1$, grup 2'de $73,6 \pm 10,3$ yılıdır ($p=0,24$). Her iki grubun aksiyel uzunlukları benzerdi ($p=0,40$). Ortalama takip süresi $12,7 \pm 17,6$ ay olup iki grup arasında anlamlı farklılık yoktu ($p=0,92$). Toplam vizit sayısı grup 1 ($4,9 \pm 3,3$) ve grup 2'de ($4,8 \pm 2,8$) benzerdi ($p=0,83$). Ameliyat süresi grup 1'de ($41,6 \pm 19,0$ dk) grup 2'ye göre ($52,2 \pm 16,1$ dk) daha kısaydı ($p=0,03$). Grup 1'de 5 göze (%17,2), grup 2'de 13 göze (%44,8) ön vitrektomi yapıldı. DGK grup 1 ve 2'de ameliyat öncesinde $1,3 \pm 0,8$ ve $1,6 \pm 0,8$ ($p=0,28$); son kontrolde $0,6 \pm 0,5$ ve $0,9 \pm 0,8$ logMAR'dı ($p=0,08$). EİDGK grup 1 ve 2'de ameliyat öncesinde $1,2 \pm 0,9$ ve $1,2 \pm 0,8$ ($p=0,89$); son kontrolde $0,5 \pm 0,4$ ve $0,8 \pm 0,9$ logMAR'dı ($p=0,07$). Her iki grupta da son kontrolde DGK ve EİDGK, ameliyat öncesine göre iyileşme gösterdi ($p<0,05$). Grup 1'de 1 gözde retina dekolmanı, 4 gözde GİL'in yeniden subluksasyonu, 2 gözde glokom; grup 2'de 3 gözde korneal endotelyal yetmezlik, 4 gözde glokom gelişti.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Sublukse GİL'de GİL ekstraksiyonu yapılmadan McCabe tekniği ile hastanın kendi lensinin skleraya fiksasyonunun yanı sıra mevcut GİL'in çıkarılarak Yamane tekniği ile yeni lens implantasyonunun görsel sonuçları birbirine üstün değildi. Yamane yapılan olgularda özellikle korneal, McCabe olgularında da özellikle retinal komplikasyonlar açısından dikkatli olunmalıdır

Anahtar Kelimeler: Göz içi lens, McCabe, skleral fiksasyon, subluksasyon, Yamane

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-03 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Yamane Sklral Fiksasyon Tekniğinde İntraoküler Lensin Haptiği ile Sklera Arasındaki Açının Lensin Tilt Açısıyla İlişkisinin İncelenmesi

Sevval Eksert, Fatma Nur Varlıoğlu, Busenur Gönen, Cansu Yüksel Elgin, Mustafa Hepokur
İstanbul Üniversitesi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilimdalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Yamane sklral fiksasyon tekniğinde intraoküler lensin (İOL) tilt duruşu ile haptik-sklera açısı arasındaki ilişkiyi sunmak.

YÖNTEM: Çalışmaya kliniğimize afaki nedeniyle başvuran ve sklral fiksasyon yapılan 10 hasta dahil edildi. Tüm hastalarda Yamane sklral fiksasyon tekniği uygulandı. Haptik giriş yerleri saat 3 ile 9 ekseninde ve limbustan 2 mm uzaklıkta olacak şekilde planlandı. Tüm cerrahiler sağ el dominant cerrahlar tarafından yapıldı. Tüm hastaların postoperatif ön segment OCT cihazı ile nazal ve temporaldeki İOL kesitleri alınarak haptik sklera arasındaki açı ölçüldü. Aynı zamanda bütün hastaların korneal topografi ölçümündeki postoperatif İOL optiğinin tilt açısı (3-9 ve 6-12 eksen) belirlendi. Buna ek olarak İOL'un nazal ve temporalde iris ile uzaklığı değerlendirildi.

BULGULAR: Hastalar göz lateralitesine göre 2 gruba ayrılarak değerlendirildi (sağ-sol). Her iki grup arasında nazal ve temporal haptik-sklera açısı arasında fark yoktu ($p=0,184$, $p=0,241$). 3-9 ve 6-12 eksenlerinde İOL tilt açısı benzerdi ($p=0,965$, $p=0,781$). Temporal ve nazal kesitte iris ile İOL arasındaki uzaklık istatistiksel açıdan anlamlı değildi ($p=1,000$, $p=0,486$). Sağ göz cerrahisi yapılan hastalarda nazal İOL haptiğinin sklera ile yaptığı açının İOL 3-9 eksenindeki tilt açısı ile olan ilişkisi arasında istatistiksel olarak anlamlı ve kuvvetli korelasyon izlendi ($p=0,041$, $r=0,894$). Bu korelasyon temporaldeki haptik-sklera açısında izlenmedi. Sol göz cerrahisi yapılan hastalarda bu sonuç gözlenmedi. Tüm hastalarda haptik-sklera arasındaki açı ile İOL'un iris ile uzaklığı arasında ilişki olmadığı görüldü ($p>0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda Yamane sklral fiksasyon tekniğinde İOL tilt açısının, haptik sklera açısıyla ilişkili olduğu gösterilmiştir. Özellikle bu ilişki sağ el dominant cerrahlarda sağ göz cerrahisinde belirgindir. Bu durum sağ el dominant cerrahlarda hasta burun anatomisinin etkili olabileceğini düşündürmüştür. Bununla birlikte haptik-sklera açısının İOL'un iris ile olan uzaklığına etki etmediği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Yamane sklral fiksasyon, İOL tilt açısı, Sklral tünel, Haptik-sklera açısı

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-04 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Fakoemülsifikasyon Cerrahisi Sırasında İmplant Edilen Kapsül Germe Halkasının Postoperatif Refraktif Sonuçlara Etkisinin Değerlendirilmesi

Taha Süreyya Fırıldın, Berkay Beydemir, Abdulkadir Can Çınar, Ayça Küpeli Çınar, Merve Şambel Aykutlu, Ahmet Kürşad Sakallıoğlu, Rüveyde Garip, Hande Güçlü
Trakya Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Edirne

GİRİŞ VE AMAÇ:Fakoemülsifikasyon cerrahisi sırasında zonüler instabilite izlenerek kapsül germe halkası (KGH) implantasyonu uygulamasının, hastaların postoperatif refraktif değerlerine olan etkisini araştırmak amaçlanmaktadır.

YÖNTEM:Haziran 2024-Ocak 2025 tarihleri arasında fakoemülsifikasyon ve kapsül içi intraoküler lens (IOL) yerleştirilen 31 hasta (kontrol grubu) ve bu cerrahiye ek olarak zonül instabilitesi izlenmesi üzerine KGH implante edilen 31 hastanın (vaka grubu) dosyaları geriye dönük incelendi. İncelemeye tek cerrahin yaptığı cerrahiler ve sadece sağ gözler dahil edildi. Hastalara optik biyometri ile IOL seçimi yapıldı ve hepsi SRK-T formülü ile hesaplanarak -0.40 hedefine göre seçildi. Postoperatif 1. ayda alınan otorefraktometre değerleri sferik ve silindirik olarak değerlendirildi.

BULGULAR:Vaka grubunun yaş ortalaması 77,10 ($\pm 9,907$), kontrol grubunun yaş ortalaması 71,16 ($\pm 10,45$) idi. Vaka grubunun preoperatif ortalama silindirik değeri -1,3787 ($\pm 1,239$), postoperatif ortalama sferik değeri 0,0323 ($\pm 1,367$), postoperatif ortalama silindirik değeri -1,7581 ($\pm 1,247$), postoperatif 1. Ay en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) ortalaması 0,6261 ($\pm 0,335$) olarak tespit edildi. Kontrol grubunun ise preoperatif ortalama silindirik değeri -1,0787 ($\pm 0,951$), postoperatif ortalama sferik değeri 0,2419 ($\pm 1,105$), postoperatif ortalama silindirik değeri -1,4806 ($\pm 1,051$), postoperatif EİDGK ortalaması ise 0,7516 ($\pm 0,297$) olarak ölçüldü. İki grup arasında karşılaştırılan herhangi bir parametre açısından anlamlı farklılık saptanmadı. (Sırasıyla $p=0,290$, $p=0,509$, $p=0,348$, $p=0,124$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:KGH'lerin implantasyonu, rutin fakoemülsifikasyona kıyasla refraktif sonuçları anlamlı bir şekilde etkilememektedir. Sonuçlar, KGH'ler kullanıldığında göz içi lens gücünün her zamanki gibi hesaplanabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: fakoemülsifikasyon, germe, halka, kapsül

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-05 [Kornea]

Keratitlerde etiolojinin tedavi sonuçlarına etkisi: Bir üçüncü basamak merkezden deneyimler

Busenur Gönen, Muhammed Ali Çalbıy, Taflan Deniz Demirtaş, Murat Necdet Yüce, Doğukan Atakan, Cezmi Doğan, Mehmet Akif Özdamar
İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Kliniğimizde tedavi ve takip süreçleri yönetilen keratit olgularının epidemiyolojik sınıflandırılması ve farklı etiyojilerin tedavi sonuçlarına etkisinin değerlendirilmesi

YÖNTEM: 2023-2025 yılları arasında kornea birimimizde takibe alınan keratit tanılı 572 hasta retrospektif olarak tarandı. Taranan 572 hasta arasından kriterlere uyumlu 108 hastaya ait 118 göz çalışmaya dahil edildi. Hastanın yaşı, tutulan gözü, geliş vizyonu, taburculuk vizyonu, keratit etkeni, hastanede yattığı gün sayısı ve tedavinin sonucu değerlendirme parametreleri olarak belirlendi.

BULGULAR: Takip edilen keratit tanılı hastaların yaş ortalaması 49.6 saptandı. 10 hastada bilateral göz tutulumu mevcuttu. Unilateral tutulumların 56'sı sol göz, 52'si sağ gözdü. Etiyolojik araştırmada bilateral tutulum gösteren 10 hastanın dağılımında 1 (%10) Acanthamoeba, 1 (%10) mantar, 8 (%80) herpes virüs saptandı. Tüm gözlere bakıldığında en yüksek sıklıkla viral (n=78 (%66,1)), ardından mantar (n=9 (%7,6)), bakteriyel (n=6 (%5)), en az sıklıkla Acanthamoeba (n=2 (%1,6)) ve mikst (n=5 (%4,2)) etken tespit edildi. 8 hastada etken tanımlanamadı (%6,7). 89 hasta ayaktan takip edildi. Yatışı olan 19 hastanın hastanede yatış süresi ortalaması 38,16 gündü. 32 gözde ilk geliş vizyonu parmak sayma veya daha kötü olup, kalan 86 gözde en az 20/400 seviyesindeydi. Taburculuk vizyonu 21 hastada en az 2 sıra artış göstermişti. Tedavi süreçlerinin sonucunda 11 hasta keratoplasti, 2 hasta evisserasyon, 2 hasta siyanoakrilat ihtiyacı duydu, takipleri sırasında 3 hastada korneal perforasyon gelişti, kalan hastalar medikal tedavi ile takip edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Viral keratitlerin serimizdeki en yaygın etiyolojik sebebi oluşturduğu saptandı. Acanthamoeba ve Fusarium etkenlerinde %100 oranında keratoplastiye gidiş izlendi. Mantar keratitlerinde bu oran %55,5 saptandı. Viral ve bakteriyel olanlarda ise daha düşük oranda izlendi (%3,5). Bu durum keratite sekonder keratoplasti olgularında belirleyici bir faktör olarak etiyojinin önemini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Epidemiyoloji, Herpes, Keratit, Keratoplasti, Mantar, Perforasyon

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-06 [Kornea]

Mikrobiyal keratit olgularının etyolojik faktörler, klinik bulgular ve kültür sonuçlarının değerlendirilmesi

Tuğçe Bek, Ayşe Naz Mutlu Dinç, Ayça Küpeli Çınar, Abdulkadir Can Çınar, Merve Şambel Aykutlu, Ahmet Kürşad Sakallıoğlu, Rüveyde Garip, Hande Güçlü
Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ: Mikrobiyal keratit, etken mikroorganizmanın korneaya infiltrasyonu ile karakterize bir enfeksiyon hastalığıdır. Kornea enfeksiyonları, kontakt lens kullanımı, travma, cerrahi girişimler ve gözyaşı yetersizliği gibi korneal savunma mekanizmalarının bozulduğu durumlarda daha sık görülmektedir. Bu çalışma mikrobiyal keratit olgularının etyolojik faktörler, klinik bulgular ve kültür sonuçlarının değerlendirilmesini amaçlamaktadır.

YÖNTEM: 2021-2025 arasında keratit tanısı ile hastaneye yatırılarak takip edilen hastaların dosyaları incelenmiştir. Hastaların yaş, cinsiyet, başvuru şikayetleri, ilk ve son görme keskinliği, biyomikroskopik muayene bulguları, kültür sonuçları ve tedavi protokolleri kayıt altına alınmıştır. Predispozan faktörler (travma, sistemik hastalık, cerrahi öykü, kontakt lens kullanımı) belirlenerek analiz edilmiştir.

BULGULAR: Çalışmaya 80 hasta dahil edilmiştir. Sonuçlara göre, ilk EİDGK 0,12; tedavi sonrası EİDGK 0,26 olarak hesaplanmıştır. Tedavi sonrası EİDGK'de istatistiksel olarak anlamlı artış gözlenmiştir. Tüm hastalara ampirik topikal tedavi uygulanmıştır. 14 hastaya antifungal tedavi başlanmıştır. Hipopiyon olan 25 hastaya subkonjonktival enjeksiyon uygulanmıştır. Hastaların %91,3'ü (n=73) uygulanan tedaviye tam yanıt verirken, 7'sinde tedaviye direnç gelişmiş ve intrastromal antibiyotik enjeksiyonu, amniyon implantasyonu gibi ek tedaviler uygulanmıştır. Kültürde 14 (%17) hastada üreme tespit edilmiş, bunların %85'i bakteriyel enfeksiyondur. Üreyen etkenler *Aspergillus fumigatus* (n=2), *S. aureus* (n=4), *Pseudomonas* spp. (n=3), *S. epidermidis* (n=2), *Serratia* spp. (n=1), *Acinetobacter* spp. (n=1) ve *E. coli* (n=1)'dir. En sık predispozan faktör, 12 hastada travmadır. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Mikrobiyal keratit gelişmekte olan ülkelerde tek taraflı körlüğün başta gelen sebeplerindendir. Keratitte etkenin doğru şekilde belirlenmesi ve uygun ampirik tedavi başlanması, tedavi başarısını arttırmaktadır. Bu nedenle erken tanı ve tedaviye hızlı başlanması, hastalığın prognozu açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: keratit, mikrobiyolojik etken, bakteri, prognoz, mantar, EİDGK

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-07 [Kornea]

400 mikron altı kornea kalınlığına sahip keratokonus hastalarında Transepitelyal korneal çapraz bağlama ile Hipotonik riboflavin eşliğinde epi-off korneal çapraz bağlama tedavisinin karşılaştırılması

Oğuzhan Karabulut, Gülay Yalçinkaya Çakır, Ahmet Kırılmaz, Sibel Ahmet, Nilay Kandemir Besek
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Keratokonus hastalarında 400 mikron altı kornea kalınlığında Transepitelyal Çapraz Bağlama Tedavisi (T-ÇBT) ve Hipotonik riboflavin ile epi-off Çapraz Bağlama Tedavisi (H-ÇBT)'ni karşılaştırmak.

YÖNTEM: T-ÇBT ve H-ÇBT uygulanmış ve en az 1 yıllık takibi olan keratokonus hastaları çalışmaya dahil edildi. Preop ve 1 yıllık düzeltilmemiş ve düzeltilmiş uzak görme keskinlikleri (GK ve EİDGK), Sirius (CSO, İtalya) tarafından ölçülen en ince kornea kalınlığı (EİKK) ve maksimum keratometri (Kmax) değerleri karşılaştırıldı.

Ayrıca EİDGK'deki değişim ve komplikasyonlar kaydedildi.

BULGULAR: 60 hastanın 60 gözü analiz edildi. (29 T-ÇBT, 31 H-ÇBT) T-ÇBT grubunda ortalama yaş 24.8 ± 5.2 yıl, H-ÇBT'de 24.4 ± 6.7 yıl idi. Her iki grupta da preop ve 1.yıl GK ve EİDGK'de anlamlı değişiklik gözlenmedi. EİDGK'de T-ÇBT uygulanan gözlerin %41,4'ünde (12/29) ve H-ÇBT uygulanan gözlerin %38,7'sinde (12/31) ≥ 1 sıra artış gözlemlendi. Preop ve 1.yıl Kmax değerleri T-ÇBT'de 66.18 ± 10.1 D ve 66.01 ± 10.4 D, H-ÇBT'de 59.76 ± 5.5 D ve 59.81 ± 6.2 D idi. ($p > 0.05$) T-ÇBT'nin %27,6'sında (8/29) ve H-ÇBT'nin %22,6'sında (7/31) Kmax ≥ 1 D azalmıştır. Preop ile 1. yıl EİKK değerleri T- ÇBT'de 359.5 ± 21.3 μ m ve 357.9 ± 25.2 μ m idi. ($p > 0.05$) ve H-CXL'de sırasıyla 371.4 ± 18.6 μ m ve 359.7 ± 26.0 μ m ($p = 0.04$) idi. T-ÇBTlerin %3,4'ünde (1/29) ve H-ÇBT'lerin %6,5'inde (2/31) haze oluştu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Hem T-ÇBT hem de H-ÇBT 400 mikron altı kornea kalınlığı olan Keratokonus hastalarında 1 yıllık takiplerde görme keskinliğinde ve korneal parametrelerde stabilite göstermiştir. İki grup arasında GK, EİDGK ve Kmax açısından anlamlı bir fark gözlenmemiştir. Her iki grupta da gözlerin benzer bir oranı EİDGK'de en az bir sıra iyileşme, az sayıda vakada Kmax'ta 1 D'yi aşan bir azalma gözlenmiştir.

Korneal incelme sadece H-CXL grubunda anlamlı bulunmuştur. Postop haze oranı her iki grupta da düşüktü. Bu bulgular, her iki tekniğin de ince kornealarda keratokonus tedavisinde etkili ve güvenli olduğunu ve karşılaştırılabilir klinik sonuçlar sağladığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: keratokonus, transepitelyal, çapraz bağlama, hipotonik riboflavin

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-08 [Kornea]

Keratokonus Hastalarında Yüzücü Gözlüğü Kullanımının Ön Segment Parametreleri Üzerindeki Etkileri

Nurullah Berk Açar, Atılım Armağan Demirtaş, Tuncay Kusbeci, Mehmet Gencay Çetin
İzmir Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Literatürde keratokonuslu hastalarda yüzücü gözlüğü kullanımının göz içi basıncında artış ve ön kamara hacminde geçici azalmaya yol açtığı belgelenmiştir. Bu değişimlerin ön segment morfolojisini etkilediği saptanmıştır. Bu çalışmada, yüzücü gözlüğünün keratokonuslu gözlerde oluşturduğu göz çevresindeki basının korneal parametreler üzerindeki etkilerinin incelenmesi hedeflenmiştir.

YÖNTEM: Keratokonuslu 22 hastanın 44 gözü değerlendirildi. Keratometri değerleri (K1, K2, Km, Kmax), santral kornea kalınlığı, en ince kornea kalınlığı, kornea hacmi, ön kamara hacmi, ön kamara derinliği ve iridokorneal açı ölçümleri yüzücü gözlüğünü takmadan önce ve 20 dakika boyunca yüzücü gözlüğünü taktıktan hemen sonra Pentacam® Scheimpflug kamera ile ölçüldü. $P < 0,05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

BULGULAR: Yaş ortalaması 27 (17-35) olan 12 kadın, 10 erkek toplam 22 hastanın 44 gözü çalışmaya dahil edildi. Yüzücü gözlüğü uygulaması öncesi ve sonrası ölçüm değerleri sırasıyla şu şekildedir: K1 ($46,78 \pm 4,24$; $47,16 \pm 4,20$; $p=0,938$), K2 ($50,33 \pm 4,31$; $50,45 \pm 4,46$; $p=0,215$), Kmax ($56,3 \pm 6,48$; $56,35 \pm 6,49$; $p=0,875$), santral kornea kalınlığı ($471,91 \pm 40,51$; $470,89 \pm 41,93$; $p=0,606$), en ince korneal kalınlığı ($452,09 \pm 45,49$; $452,98 \pm 45,76$; $p=0,386$), kornea hacmi ($57,83 \pm 2,36$; $57,66 \pm 2,26$; $p=0,009$), ön kamara hacmi ($181,11 \pm 33,57$; $180,34 \pm 33,79$; $p=0,249$), ön kamara derinliği ($3,23 \pm 0,31$; $3,23 \pm 0,32$; $p=0,930$) ve iridokorneal açı ($40,1 \pm 5,32$; $40,88 \pm 5,42$; $p=0,09$). Kornea hacminde istatistiksel olarak anlamlı bir azalma gözlenirken, ön kamara hacmindeki azalma istatistiksel anlamlılığa ulaşmamıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Araştırmamız, keratokonus progresyonunda rol oynadığı bilinen mekanik faktörlerin (göz ovuşturma ve yüzüstü pozisyonda uyuma gibi) etkilerini simüle etmek amacıyla yüzücü gözlüğünün oluşturduğu periferal basının korneal parametreler üzerindeki etkilerini incelemiştir. Bulgularımız, uygulanan basının kornea hacmini etkileyerek korneal morfolojiyi etkilediğini ve progresyon riskini yükseltebileceğini işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, Kornea Volümü, Tomografi, Yüzücü Gözlüğü

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-09 [Kornea]

Refraktif cerrahiye sekonder ektazide korneal kollajen çapraz bağlama tedavisinin kornea topografisi ve yüksek sıralı aberasyonlar üzerine etkisi: Beş yıllık sonuçlar

Gülşay Yalçinkaya Çakır, Ahmet Kırgız, Nilay Kandemir Beşek, Sibel Ahmet
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Refraktif cerrahiye sekonder ektazi (RCSE) nedenli korneal kollajen çapraz bağlama tedavisi (CXL) uygulanan hastaların uzun dönem sonuçlarını değerlendirmek.

YÖNTEM: RCSE nedeniyle epi-off hızlandırılmış CXL uygulanan ve en az beş yıl takipli hastalar retrospektif olarak incelendi. Tüm kontrollerdeki düzeltilmemiş ve düzeltilmiş görme keskinliği (GK ve DGK), kırma kusurları, korneal topografi (Sirius, İtalya) verileri kaydedildi. Düz, dik ve maksimum keratometri (K1, K2 ve Kmax), ortalama K, topografik astigmatizma, ön ve arka yüzey simetri indeksleri (S1f ve S1b) ve arka yüzey elevasyonu (KVb), 6.0 mm korneal çapta ön yüzeydeki yüksek sıralı aberasyonlar (koma, trefoil, sferik aberasyon, sekonder astigmatizma ve RMS (higher-order root mean square)) karşılaştırıldı.

BULGULAR: Çalışmada 23 hastanın 30 gözü incelendi. Ortalama yaş $36,4 \pm 5,9$ yıldır. Ektazi tanısına kadar geçen süre ortalama $10,9 \pm 4,7$ yıldır. İki gözde fotorefraktif keratektomi, 28 gözde ise lazer destekli in-situ keratomileusis yapılmıştı. CXL öncesi ve beş yıl sonrası GK sırasıyla $0,72 \pm 0,47$ ve $0,73 \pm 0,47$ logMAR idi ($p=0,98$). DGK ise $0,41 \pm 0,33$ 'ten $0,33 \pm 0,32$ logMAR'a iyileşme gösterse de anlamlı bulunmadı ($p=0,07$). Kırma kusurları CXL öncesi ve 5 yıl sonrasında benzerdi ($p>0,05$). K1, K2, ortalama K, Kmax, topografik astigmatizma, S1f, S1b ve KVb; CXL öncesi ve son takipte benzer bulundu ($p>0,05$). Ön korneal yüzeyde ölçülen koma, trefoil, sferik aberasyon, sekonder astigmatizma ve RMS değerlerinde de CXL öncesi ve 5 yıl sonrası arasında anlamlı değişiklik yoktu ($p>0,05$). CXL sonrası beş yıl boyunca hiçbir gözde ektazi progresyonu saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Epi-off hızlandırılmış CXL, RCSE'nin ilerlemesini önlemede etkili bir seçenektir. Beş yıllık takip boyunca, görme keskinliği, kırma kusurları, korneal topografi ve yüksek sıralı aberasyonlarda anlamlı bir değişiklik gözlenmemiş, korneal stabilite korunmuştur. Bu bulgular, CXL'nin uzun dönemde ektazi progresyonunu durdurmada güvenilir ve sürdürülebilir bir seçenek olduğunu desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Ektazi, korneal kollajen çapraz bağlama tedavisi, refraktif cerrahi

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-10 [Kornea]

Descemet membran endotelyal keratoplasti sonrası kistoid makula ödemi gelişen hastalardaki sonuçlarımız

Erdi Karadağ, Burak Tanyıldız, Ahmet Can Özdemir

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Çalışmanın amacı primer Descemet Membran Endotelyal Keratoplasti (DMEK) sonrası kistoid makula ödemi (KMÖ) gelişen gözlerin sonuçlarını analiz etmektir.

YÖNTEM: Tek merkezli, retrospektif non randomize çalışmaya 21 göz dahil edildi. DMEK sonrası KMÖ gelişme süresi, KMÖ tedavisi öncesinde ve sonrasında en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) ve santral makula kalınlığı (SMK) ile KMÖ tedavi yöntemine göre iyileşme süresi değerlendirildi.

BULGULAR: Olguların yaş ortalaması $65,2 \pm 15,7$ yıl olup, %47,6'sı kadındı (n=10). Vakaların %85,7'si (n=18) psö dofakik büllöz keratopati (PBK), %14,3'ü (n=3) Fuchs endotel distrofisiydi. Hastaların %19'unda diyabet ve/veya hipertansiyon, %19'unda glokom, %9,5'inde YBMD, %4,8'inde üveit ve %4,8'inde epiretinal membran mevcuttu. DMEK sırasında %14,3 (n=3) oranında cerrahi komplikasyon (hifema, vitreus prolapsusu, göz içi basıncı artışı), erken dönemde %38,1 rebubling ve %4,8 greft reddi gelişti. Hastaların %42,9'u yalnızca topikal nonsteroid antiinflatuvar damla (NSAİ), %57,1'i ise NSAİ sonrasında ek olarak subtenon triamsinolon enjeksiyon (kombine tedavi) aldı. Başlangıç SMK açısından yalnızca NSAİ ile kombine tedavi grubu arasında anlamlı fark yoktu ($p > 0,05$); ancak kombine grupta KMÖ'nin düzelme süresi anlamlı şekilde daha uzundu ($p < 0,05$). Diğer değişkenlerde anlamlı fark saptanmadı ($p > 0,05$). DMEK sonrası KMÖ gelişim süresi ortalama 202 ± 230 gün, tedavi süresi 75 ± 56 gün olarak belirlendi. SMK ortalama 457 ± 120 μm 'den 243 ± 36 μm 'ye geriledi, EİDGK ise $1,2 \pm 0,7$ logMAR'dan $0,8 \pm 0,5$ logMAR'a iyileşti. KMÖ rekürrensi %9,5 (n=2) oranında gözlemlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: NSAİ tedavisine yanıtın yetersiz kaldığı, KMÖ'nin uzamış seyir gösterdiği veya görsel düzelmenin geciktiği olgularda subtenon steroid enjeksiyonunun eklenmesi önemli bir seçenektir. Bu durum özellikle inflamatuvar bileşeni baskın, dirençli KMÖ vakalarında etkili olabilir. Bu nedenle subtenon tedavi, yalnızca başlangıç bulgularına değil, tedavi yanıtına göre dinamik şekilde planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: descemet membran endotelyal keratoplasti, kistoid makula ödemi, nonsteroid antiinflatuvar, subtenon triamsinolon

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-11 [Kornea]

ChatGPT, ChatGPT-4 ve Gemini Yapay Zeka Sistemlerinin Keratokonus Hakkındaki Sorulara Verdiği Yanıtların Doğruluk ve Kullanışlılık Açısından Değerlendirilmesi

Bahadır Azizağaoğlu, Leyla Asena, Dilek Dursun Altınors
Başkent Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Keratokonus (1/2000), korneanın incelip konikleştiği, ilerleyici bir hastalıktır. Yapay zeka sistemleri ChatGPT, ChatGPT-4, ChatGPT-4-o (OpenAI, ABD) ve Gemini (Google Inc., ABD), büyük veri setleriyle eğitilmiş modellerle kullanıcılara hızlı ve kişiselleştirilmiş bilgi sunmaktadır. Bu çalışma, ChatGPT, ChatGPT-4-o ve Gemini'nin keratokonusla ilgili sorulara verdikleri yanıtları içerik kalitesi, okunabilirlik ve bilgi tutarlılığı yönünden değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

YÖNTEM: Keratokonusla ilgili en çok sorulan 10 standart soru sohbet botlarına yöneltildi. Yanıtlar, üç deneyimli oftalmolog tarafından bağımsız olarak içerik kalitesi, okunabilirlik ve bilgi tutarlılığı açısından değerlendirildi. Okunabilirlik için Flesch Reading Ease (FRE) ve Flesch-Kincaid Grade Level (FKG) metrikleri kullanıldı. Bilgi tutarlılığı ise DISCERN ölçeğiyle ölçüldü. Elde edilen veriler, sohbet botları arasındaki farkları belirlemek amacıyla tek yönlü ANOVA ve ileri testlerle analiz edildi.

BULGULAR: ANOVA analizi, içerik kalitesinde anlamlı fark gösterdi. İleri testler, ChatGPT-4-o'nun ChatGPT ve Gemini'ye göre üstün olduğunu ortaya koydu. ChatGPT-4-o, özellikle tanı ve tedavi sorularında daha doğru ve kapsamlı yanıtlar verdi. FRE skorlarında fark yoktu. FKG skorları ise anlamlıydı ($p = 0.027$). ChatGPT-4-o ve ChatGPT, Gemini'ye göre düşük FKG skoru sundu ($p < 0.05$), yani yanıtları daha anlaşılardı. DISCERN skorları en belirgin farkı gösterdi ($p < 0.001$). ChatGPT-4-o, ChatGPT ve Gemini'ye göre anlamlı şekilde daha yüksek puan aldı ($p < 0.001$) ve yanıtlarında daha güvenilir, şeffaf ve dengeli bulundu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu çalışma, ChatGPT-4-o'nun keratokonusla ilgili sorularda en doğru, okunabilir ve güvenilir yanıtları sunduğunu göstermiştir. Özellikle ChatGPT-4-o, karmaşık tıbbi konuları daha iyi açıklarken, Gemini okunabilirlik ve bilgi tutarlılığı açısından yetersiz kalmıştır. Yapay zekâ araçlarının sağlık alanında etkili olabilmesi için sürekli geliştirilmesi ve daha geniş klinik etkilerinin araştırılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zeka, AI, Keratokonus, DISCERN skoru, FKG skoru, FRE skoru

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-12 [Kontakt Lens]

Multifokal Kontakt Lenslerin Kornea Kalınlık Parametreleri, Retina Sinir Lifi Tabakası ve Ganglion Hücre Kompleksi Ölçümleri Üzerine Etkisi

Başak Turun, Atılım Armağan Demirtaş, Tuncay Kusbeci
İzmir Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Çalışmamızda multifokal kontakt lenslerin kornea kalınlık parametreleri, retina sinir lifi tabakası (RSLT) ve ganglion hücre iç pleksiform tabaka (GHİPT) kalınlığı ölçümlerini etkileyip etkilemediğini değerlendirmeyi amaçladık.

YÖNTEM: Kliniğimizde multifokal kontakt lens kullanan 30 hastanın 60 gözüne ait refraktif ve ön segment bulguları retrospektif olarak incelendi. Bunlar arasından seçilen sekiz hastanın 16 gözü, kontakt lensli ve lenssiz durumda optik koherens tomografi ile değerlendirilerek, kornea kalınlık parametreleri, RSLT ve GHİPT kalınlığı ölçümleri analiz edildi.

BULGULAR: Çalışma grubumuz, yaş ortalaması 51.5 (40-70) olan 24 kadın (%80) ve 6 erkek (%20) hastadan oluşmaktadır. Değerlendirmede hastaların refraktif değerleri, kontakt lens kullanım geçmişi, dominant gözleri ve reçete edilen kontakt lenslerin teknik özellikleri (materyal, temel eğri, çap, sferik ve adisyon değerleri) kapsamlı şekilde incelendi. Verilerine eksiksiz ulaşılabilen 8 hastanın 16 gözünde yapılan karşılaştırmalı analizde; kontakt lens takılı iken santral, minimum, maksimum ve median kornea kalınlıklarında anlamlı artış gözlenirken, lenssiz durumda santral, minimum ve median epitel kalınlıkları ile ortalama RSLT kalınlığının daha yüksek olduğu tespit edildi (Figür).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızın sonuçları, multifokal kontakt lenslerin korneal parametreler ve RSLT kalınlık ölçümlerinde değişikliklere yol açma potansiyeline işaret etmektedir. Bu sonuç, presbiyopik yaş grubunda prevalansı yükselen glokom hastalığının tanı ve takibinde önemlidir. Multifokal kontakt lens kullanan hastalarda, tanı ve takip süreçlerinde lens çıkarılarak yapılan ölçümlerin daha güvenilir olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Ganglion hücre iç pleksiform tabaka kalınlığı, Kornea kalınlığı, Multifokal kontakt lens, Optik koherens tomografi, Retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlığı

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-13 [Kontakt Lens]

Keratokonus ve Sert Kontakt Lensler: Görme Artışını Öngörmede Koni Tipi ve Topografi Parametreleri

Gülce Kayıkcı, Ferah Özçelik, Çiğdem Altan
SBU, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Rose-K sert gaz geçirgen kontakt lenslerin(RGP),keratokonus(KK) alt gruplarında koni tipi,yerleşimi ve şiddetine göre görme keskinliği üzerine etkisinin değerlendirilmesi ve görme artışını öngörmede topografik verilerin analiz edilmesi amaçlandı.

YÖNTEM:Retrospektif çalışmada KK hastalarının korneal çapraz bağlama(CXL)geçmişleri,refraktif kusurları,düzeltilmemiş görme keskinliği(UCVA),gözlükle düzeltilmiş en iyi görme keskinliği(BCVA) ve kontakt lensle düzeltilmiş en iyi görme keskinliği(BCLCVA)ondalık sistem ile değerlendirildi. BCLCVA-BCVA farkı,RGP'lerin sağladığı satır kazanımı olarak yorumlandı.Pediyatrik grup ve skarlı kornealar dahil edilmedi.

BULGULAR:Çalışmaya 35 hasta(16K,19E)50 göz dahil edildi.Yaş ortalaması 30.9 ± 10.1 yılı(18-64). Gözlerin %96'sı orta-ileri evre KK idi.Koni tipi 21 gözde santral,22 gözde oval,7 gözde global;yerleşimi 45 gözde santral,5 gözde parasantraldı.Ortalama K 52.4 ± 4.4 (43,6),sferik ekivalan -10.7 ± 5.3 (-26.5,-1.8),korneal astigmatizma(KA)- 5.6 ± 3 (-12,-1)idi.UCVA, BCVA ve BCLCVA sırasıyla 0.1 ± 0.1 , 0.3 ± 1.8 ve 0.6 ± 0.2 idi($p < 0.05$).UCVA ve BCVA koni tiplerine göre anlamlı fark göstermezken($p=0.9$, $p=0.5$).BCLCVA santral koni grubunda daha yüksekti($p=0.01$).Koni yerleşimine göre;UCVA,BCVA ve BCLCVA fark göstermedi($p=0.7$, $p=0.2$, $p=0.2$).UCVA ve BCLCVA KK şiddetine göre anlamlı fark göstermezken($p=0.26$, $p=0.49$);BCVA,hafif evre KK'ta daha yüksekti($p < 0.05$).Ortalama satır kazancı 0.4 ± 0.2 (0-9)idi.Satır kazancı ile koni yeri arasında anlamlı ilişki bulunmazken($p=0.9$);santral koni ve ileri evre KK'ta daha çok satır kazanımı görüldü. ($p=0.01$, $p < 0.05$).KA'nın daha yüksek olduğu hastalarda satır kazanımının daha düşük olduğunu izlendi(Pearson $r = -0.4$).BCLCVA ve satır kazanımı CXL yapılan-yapılmayan gruplarda fark göstermedi($p=0.63$, $p=0.87$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Santral koni grubunda RGP ile daha fazla görme artışı sağlanırken,koni yerleşiminin görme keskinliği üzerinde anlamlı bir etkisi olmadığı görüldü.Daha yüksek KA'ya sahip hastalarda RGP ile sağlanan görme artışının daha düşük olduğu tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, Korneal topografi, Oval koni, Santral koni, Sert kontakt lens

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-14 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Neden Dominant Göz? Göz-El Lateralitesi ve Dominant-Nondominant Göz İlişkisinin Değerlendirilmesi

Pelin Kiyat¹, Melis Palamar²

¹İzmir Demokrasi Üniversitesi Tıp Fakültesi Buca Seyfi Demirsoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

²Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Sağlıklı gönüllülerde göz ve el dominansı arasındaki ilişkiyi incelemek ve dominant göz ile non-dominant göz arasındaki farklılıkları ortaya koymak

YÖNTEM: Çalışmaya 20-60 yaş aralığındaki ardışık 524 sağlıklı gönüllü (K/E,%50) dahil edilmiştir. Göz dominansı 'karton delik testi' ile el dominansı ise 'Edinburgh El Tercih Envanteri' ile değerlendirilmiştir. Gönüllülerde Spektral Domain Optik Koherens Tomografi kullanılarak peripapiller retina sinir lifi tabakası (RNFL), ganglion hücre kompleksi (GCC), subfoveal koroid kalınlığı (SFCT) ve koroidal vasküler indeks (CVI) ölçülmüştür. Lazer interferometri ile aksiyel uzunluk ölçümü yapılmış ve Pentacam Scheimpflug kamera sistemi ile ön segment parametreleri değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Gönüllülerin %60,9'unda sağ göz dominansı, %39,1'inde sol göz dominansı tespit edilmiştir. Sol göz dominant olan katılımcıların %93,6'sında sağ el dominansı saptanmıştır. Sağ göz dominant olan gönüllülerin ise %42,9'unda sol el dominansı, %57,1'inde sağ el dominansı saptanmıştır. Sol göz dominant bireylerde sağ el dominansı, sağ göz dominant bireylerdeki sağ el dominansı ve sağ göz dominant bireylerdeki sol el dominansından anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($p=0,024$, $p=0,016$ sırasıyla). Dominant gözlerde, non-dominant gözlere kıyasla aksiyel uzunluk anlamlı derecede daha kısa, santral korneal kalınlık anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur ($p=0,042$, $p=0,002$ sırasıyla). Dominant gözlerde RNFL tabakası kalınlığı süperior, inferior ve nazal kadrantlarda ($p=0,049$, $p=0,025$, $p=0,014$ sırasıyla), GCC kalınlığı ise superotemporal ve inferonazal kadrantlarda anlamlı şekilde daha yüksek bulunmuştur ($p=0,045$, $p=0,030$ sırasıyla).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamız kapsamlı bir örneklem grubuyla sol göz dominant bireylerde çapraz lateralizasyonun belirgin şekilde gözlendiğini ve dominant gözün belirli anatomik-fizyolojik farklılıklara sahip olduğunu ortaya koymuştur. Bu bulgular, refraktif cerrahi ve monovizyon uygulamalarında klinik kararları yönlendirecek değerli bir temel oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: aksiyel uzunluk, oküler dominans, el lateralizasyonu, optik koherens tomografi, santral kornea kalınlığı

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-15 [Optik, Refraksiyon, Rehabilitasyon]

Miyopi ve hipermetropide optik sinir başı parametrelerinin Spectral Domain OKT ve Swept Source OKT ile karşılaştırılması

Leyla Bahar¹, Arzu Karakiraz², Semih Çakmak¹, Şerife Bayraktar¹

¹İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Şemdinli Devlet Hastanesi, Hakkari

GİRİŞ VE AMAÇ: Miyop ve hipermetrop hastalarda Bruch membran açıklığı (BMA), lamina cribrosa derinliği (LKD) ve lamina cribrosa kalınlığı (LKK) ölçümlerinin iki farklı optik kohorens tomografi (OKT) cihazı kullanılarak karşılaştırılması ve farklı cihazlarla yapılan ölçümlerin tutarlılığının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Bu kesitsel çalışmaya, normal GİB ve oküler patolojisi bulunmayan 20 miyop (40 göz) ve 20 hipermetrop (40 göz) olgunun verileri alınmıştır. Hipermetrop gözler grup 1, miyop gözler grup 2 olarak sınıflandırılmıştır. Olgulara Heidelberg OKT (OKT; Spectralis, Heidelberg Engineering, Heidelberg, Almanya) ve Topcon OKT (DRI Triton Swept Source, Topcon Corporation, Japonya) kullanılarak BMA, LKD ve LKK ölçümleri elde edilmiştir ve 48 radyal B-tarama kesiti üzerinden yarı otomatik bir analiz yazılımıyla gerçekleştirilmiştir. Gruplar arasındaki ölçümler istatistiksel olarak karşılaştırılmış ve cihazlar arası ölçüm farklılıkları analiz edilmiştir.

BULGULAR: Gruplar arasında cinsiyet dağılımı ve keratometrik ölçümlerde anlamlı farklılık saptanmamıştır. Grup 2'nin wtw, ön kamara derinliği ve aksiyel uzunluğu grup 1'e göre anlamlı yüksek saptanmıştır. Grup 1 ve 2 arasında LKD ve LKK açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmamıştır. BMA değerleri grup 1'de anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur ($p < 0,05$). Cihazlar arası ölçüm karşılaştırmalarında, LKD ve LKK ölçümleri arasında anlamlı fark tespit edilmezken ($p > 0,05$), BMA ölçümlerinde cihazlar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark gözlenmiştir ($p < 0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Lamina kribrosa morfolojisi açısından belirgin bir fark tespit edilmezken, hipermetrop gözlerde BMA anlamlı olarak daha geniştir. Ayrıca, SS-OKT ve SD-OKT cihazlarının LKD ve LKK ölçümlerinde yüksek düzeyde uyum gösterdiği, ancak BMA ölçümlerinde anlamlı farklılıklar sunduğu görülmüştür. Bu bulgular, farklı refraktif durumların ONH biyometrisi üzerindeki etkisini daha iyi anlamak ve OKT teknolojilerinin ölçüm güvenilirliğini değerlendirmek açısından klinik olarak önemli veriler sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bruch membran açıklığı, hipermetropi, lamina cribrosa derinliği, lamina cribrosa kalınlığı, miyopi

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-16 [Glokom]

Glokom Uzun Vadede Psikolojik İyilik Halini Nasıl Etkiliyor? Üçüncü Basamak Sağlık Kuruluşuna Başvuran Glokom Hastalarında Anksiyete Ve Depresyonun Değerlendirilmesi

Fatma Büşra Altaş¹, Kübra Özdemir Yalçınsoy²

¹Etlik Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, Ankara

²Ulucanlar Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ:Glokom hastalarındaki depresyon ve anksiyete düzeyinin belirlenmesi; elde edilen verilerin sosyodemografik ve glokoma ait faktörler ile ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Bu çalışmaya herhangi bir psikiyatrik hastalık ve ilaç kullanım öyküsü olmayan, glokom biriminde en az 1 yıldır takip edilen ve antiglokomatöz ilaç kullanan hastalar (hasta grubu) ile rutin göz muayenesine gelen sağlıklı gönüllüler (kontrol grubu) dahil edildi.Tüm katılımcıların sosyodemografik bilgileri ve Hastane Anksiyete ve Depresyon Ölçeği (HAD-A, HAD-D) anketine verdikleri cevaplar kaydedildi.Glokom hastalarının ilaç kullanımları, muayene ve tetkik verileri kaydedildi.

BULGULAR:Çalışmada 206 hasta ve 158 kontrol olmak üzere toplamda 364 katılımcı değerlendirildi. İki grup arasında yaş ve cinsiyet açısından fark bulunmadı ($p=0.265$, $p=0.407$).Hasta grubunda görme keskinliği 0.79 ± 0.23 (0-1.0) iken, görme alana mean deviasyon (MD) değeri -3.4 ± 5.2 (-30.39-2.70), ortalama retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlığı 84.5 ± 9.2 μ m (50-119) olarak ölçüldü. Hastalık süresi 10.2 ± 7.7 yıl (1-40) iken, günlük antiglokomatöz ilaç kullanım sayısı 1.8 ± 1.1 (1-5) idi.Hastalarının 48'i (%23.3) damla kullanmakta, 41'i (%19.9) kontrole gelmekte güçlük yaşadığını belirtti. Hasta grubunda ölçülen HAD-A skoru (8.3 ± 3.71 (0-21)) ve HAD-D skoru (7.1 ± 4.0 (0-21)); kontrol grubunun HAD-A skoru (7.1 ± 4.0 (0-21)) ve HAD-D skorundan (6.2 ± 2.6 (0-21)) daha yüksek bulundu (sırasıyla $p=0.004$, $p=0.021$).Kontrole gelmekte güçlük çeken hastalarda HAD-A ve HAD-D skoru daha yüksekti ($p=0.018$, $p=0.080$).Günlük kullanılan damla sayısındaki bir birimlik artışın damla kullanımında güçlük çekme riskini 1.51 kat arttırdığı gösterildi ($p=0.06$). Hastaların HAD-A ve HAD-D skorları ile hastalık süresi, MD ve ortalama RSLT kalınlığı arasında korelasyon saptanmadı ($p>0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Glokom düzenli ilaç kullanımı ve izlem gerektiren kronik bir hastalıktır. Glokom hastalarında gelişen anksiyete ve depresyon tedaviye uyumu azaltıp takiplerin aksamasına neden olabilir.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, Antiglokomatöz ilaç, Depresyon, Glokom, Görme alanı

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-17 [Glokom]

Sağlıklı Çocuklar için Oluşturduğumuz Maküler Ganglion Hücre Analizi Veri Tabanı Sonuçlarımız ve Ganglion Hücre Analizini Etkileyen Parametreler

Caner Öztürk

Hitit Üniversitesi, Göz Hastalıkları ABD, Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çorum

GİRİŞ VE AMAÇ: Pediatrik yaş grubunda maküler ganglion hücre analizinin (GHA) normatif veri tabanının oluşturulması amaçlandı.

YÖNTEM: Yaşları 6-18 arasında değişen 135 sağlıklı katılımcının 270 gözünde makula optik koherens tomografi (OKT) görüntülemeleri ve retinal segmentasyonları yapıldı. Foveal, perifoveal ve parafoveal alanda ganglion hücre tabakası (GHT), iç pleksiform tabaka (İPT), retina sinir lifi tabakası (RSLT) ve ganglion hücre kompleksi (GHK) (GHT+İPT+RSLT) değerlendirildi. Katılımcıların yaş, cinsiyet, sferik ekivalan (SE), aksiyel uzunluk (AU) ve disk fovea mesafesi (DFM) değişkenlerinin GHA üzerine etkisi araştırıldı.

BULGULAR: Yaş ortalaması $12,65 \pm 3,20$ olan kohortumuzda GHT, IPT, RSLT ve GHK kalınlıkları 1 mm lik foveal zonda sırasıyla $15,05 \pm 3,41$, $20,09 \pm 3,02$, $11,56 \pm 1,80$, $46,71 \pm 7,51$ μm olarak ölçülürken, 1-3 mm lik perifoveal alanda sırasıyla $51,11 \pm 5,09$, $41,08 \pm 3,84$, $21,20 \pm 2,48$, $113,40 \pm 8,40$ μm olarak ölçüldü. Perifoveal alanda GHK kalınlıkları superiorda $117,97 \pm 10,17$, nazalde $113,19 \pm 9,64$, temporalde $106,04 \pm 7,78$ ve inferiorda $116,40 \pm 11,04$ μm olarak bulundu. Yapılan çoklu doğrusal regresyon analizinde perifoveal GHK kalınlığı yaş, AU, SE ve DFM değişkenleri ile ilişkili bulundu. Sferik ekivalandaki her 1 dioptri artışın GHK kalınlığında $0,536$ μm artış ile ($p=0,03$), yaştaki her 1 yıl artışının GHK kalınlığında $0,717$ μm artış ile ($p=0,01$) ve AU'daki her 1 mm artışın GHK kalınlığında $0,792$ μm azalma ile ($p=0,01$), DFM'deki her 1 mm artışın GHK kalınlığında $7,78$ μm azalma ($p<0,001$) ilişkili olduğu bulunmuştur.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Pediatrik hasta popülasyonunu OKT cihazlarının 18 yaş üstü katılımcılarla hazırlanan normatif veri tabanları ile değerlendirmek hatalı sonuçlara neden olur. Pediatrik yaş grubunda optik disk anomalisi, yüksek miyopi, peripapiller atrofi, tilted disk gibi sirkumpapiller RSLT ölçümlerinin güvenilir olmadığı durumlarda maküler GHA'nın kullanımı juvenil glokom ve nörooftalmolojik hastalıkların erken tanı ve takibi için elimizi güçlendirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ganglion hücre analizi, normatif veri tabanı, pediatrik popülasyon

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-18 [Glokom]

Obez hastalarda peripapiller retina sinir lifi tabakası kalınlığının ve ganglion hücre kompleksinin değerlendirilmesi

Nihat Aydın

Amasya Üniversitesi, Sabuncuoğlu Şerefeddin Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Amasya

GİRİŞ VE AMAÇ:Dünya genelinde yaygın bir halk sağlığı problemi olan obezitenin, yüksek göz içi basıncı (GİB) ile ilişkili olduğu bilinmektedir. Bununla birlikte obezitenin doğrudan glokomatöz optik sinir hasarı ile arasındaki ilişki belirsizdir. Bu çalışmadaki amacımız obez hastalarda peripapiller retina sinir lifi tabakası kalınlığının (RSLT) ve ganglion hücre kompleksinin (GHK) değerlendirilerek sonuçların sağlıklı bireylerle karşılaştırılmasıdır.

YÖNTEM:Bu prospektif çalışmaya 62 obez hastanın 62 gözü ile 40 sağlıklı bireyin 40 gözü dahil edildi. Tüm hastaların ayrıntılı oftalmolojik muayene sonrasında en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), GİB, santral korneal kalınlık (SKK) değerleri kaydedildi. Optik koherens tomografi (OKT) cihazı kullanılarak ortalama, superior, inferior, nazal ve temporal RSLT kalınlığı ile superior ve inferior GHK kalınlığı ölçümleri yapıldı.

BULGULAR:Her iki grup arasında yaş, cinsiyet, EİDGK ve SKK açısından anlamlı farklılık yoktu ($p=0,727$, $p=0,559$, $p=0,678$, $p=0,687$, sırasıyla). GİB, obez hasta grubunda kontrol grubuna göre anlamlı derecede daha yüksekti ($p<0,001$). Peripapiller RSLT kalınlığı tüm kadrantlarda obez hasta grubunda kontrol grubuna göre daha ince olmakla birlikte bu farklılık sadece temporal RSLT kalınlığı açısından istatistiksel olarak anlamlıydı ($p=0,049$). Ayrıca superior ve inferior GHK kalınlığı, obez hasta grubunda kontrol grubuna göre istatistiksel açıdan anlamlı derecede daha ince bulundu ($p=0,001$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Obez hastalarda kontrol grubuna göre GİB'nin daha yüksek olması, temporal RSLT ve superior ve inferior GHK kalınlığının daha ince olması obezitenin glokomatöz optik sinir hasarı açısından risk oluşturabileceğini ve bu hastaların glokom gelişmesi açısından yakından takip edilmesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Ganglion hücre kompleksi, göz içi basıncı, obezite, retina sinir lifi tabakası kalınlığı

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-19 [Glokom]

Glokom Takibinde Hedef Göz İçi Basıncının Belirlenmesinde Save Sight Years Engine Kullanımı: Gerçek Yaşam Verileriyle Karşılaştırma

Asya Aktuğlu, Atılım Armağan Demirtaş, Onur Seven, Özgecan Zengin, Burak Emre Doğan,
Nurdan Talay, Tuncay Kusbeci
İzmir Bayraklı Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Glokom, ilerleyici optik sinir hasarı ve görme alanı kaybı ile seyreden kronik bir hastalıktır.Görme alanı indeksi (VFI) ve göz içi basıncı (GİB) hastalığın takibinde temel parametrelerdir. Bireyselleştirilmiş tedavi stratejileri, hastalığın uzun vadeli seyrini olumlu etkileyebilir. Save Sight Years (SSY) Engine, geçmiş VFI ve GİB verilerini analiz ederek hastaya özgü ideal GİB hedeflerini belirlemeyi amaçlayan bir simülasyon aracıdır. Bu çalışmada, SSY Engine uygulanmış olsaydı glokom hastalarının görme alanı kaybının nasıl etkileneceği araştırılmıştır.

YÖNTEM:Yaş ortalaması 70 (54 - 88) olan 9'u kadın, 6'sı erkek glokom biriminde takipli 15 hastanın 23 gözünün verileri retrospektif olarak incelendi. Hastaların önceki kontrollerindeki VFI ve GİB değerleri kullanılarak, SSY Engine ile önerilen hedef göz içi basınçları hesaplandı. Bu hedeflerin, hastaların mevcut tedavi planlarıyla karşılaştırılması yapıldı.

BULGULAR:Hastaların ilk üç görme alanı testine göre ortalama rate of progression (RoP) değeri 3.07 ± 1.35 dB/yıl olarak saptandı. İlk başvuru anındaki ortalama göz içi basıncı (GİB) 17.09 ± 4.55 mmHg, VFI ise 81.82 ± 12.56 olarak hesaplandı. Gerçek yaşam verilerine göre takip sürecinde elde edilen ortalama GİB değeri 16.73 ± 2.61 mmHg olup, SSY Engine tarafından önerilen 12.27 ± 2.41 mmHg hedef GİB değerinden yaklaşık 4 mmhg daha fazlaydı. Hastalar SSY Engine kullanılarak önerilen hedef göz içi basınç düzeylerine ulaşabilselerdi, 4. kontrollerindeki ortalama VFI değeri $\%70.41 \pm 10.04$ olarak öngörülmekteydi. Ancak gerçek yaşam verilerine göre hastaların ulaştığı ortalama VFI değeri $\%66.0 \pm 9.81$ olarak hesaplandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:SSY Engine, glokom yönetiminde bireyselleştirilmiş tedavi hedeflerinin belirlenmesine katkı sağlayabilir. Hedef GİB'e ulaşamaması, VFI'da belirgin düşüşle ilişkilidir. Bu tür simülasyon araçları, uzun vadeli görme fonksiyonunu korumada klinisyenlere yol gösterebilir.

Anahtar Kelimeler: Rate of progression, SSY Engine, Glokom,VFI

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-20 [Glokom]

Farklı Tipte Topikal Antiglokomatöz Kullanan Primer Açık Açılı Glokomlu Hastalarda Meydana Gelen Ön Segment, Statik ve Dinamik Pupillografi Değişimleri

Ramazan Birgül¹, Neslişah Kutlu Uzakgider²

¹İzmir Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İzmir

²İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ:Glokom önlenabilir körlüğün başlıca nedenlerinden biri olup en sık görülen tipi primer açık açılı glokomdur (PAAG). Tedavide temel ilaçlar topikal antiglokomatözlerdir. Antiglokomatözlerin oküler etkileri ile ilgili birçok çalışma mevcut olup bu sonuçlar birbiriyle çelişebilmektedir. Çalışmamızın amacı PAAG'lu hastalarda topikal antiglokomatözlerin ön segment ve pupilla üzerinde meydana getirdikleri değişimleri incelemektir.

YÖNTEM:Çalışmaya Dorzolamid+Timolol, Brimonidin, Latanoprost kullanan hastaların sağ gözü ile kontrol grubundaki olguların sağ gözü dahil edilmiştir. Sirius cihazının Scheimpflug görüntüleme tekniğinden yararlanılarak ön segment ve pupillografi ölçümleri yapılmıştır. Tüm hastaların sağ gözlerinin santral korneal kalınlık(SKK), korneal volüm(KV), ön kamara derinliği(ÖKD), ön kamara açısı(ÖKA), ön kamara volümü(ÖKV), ilk non kontakt göz yaşı kırılma zamanı(ilk-NKGKZ), ortalama non kontakt göz yaşı kırılma zamanı(ort-NKGKZ), meibografi, skotopik, mezopik, fotopik pupil boyutları ile dinamik 0,1,2,4,6,8 ve 10. saniyedeki (sn) pupil boyutları ölçülmüştür.

BULGULAR:Dorzolamid+Timolol kullanan 54, Brimonidin kullanan 50, Latanoprost kullanan 51 hasta ile kontrol grubundaki 57 olgu karşılaştırıldı. Gruplar arasında yaş, cinsiyet SKK, KV, ÖKV, dinamik pupillografi 0. ve 1. saniyelerdeki sonuçlar açısından aralarında anlamlı fark yokken; ÖKD, ÖKA, ilk-NKGKZ, ort-NKGKZ, meibografi, skotopik, mezopik ve fotopik şartlarda pupilla boyutları ile dinamik pupillografi 2, 4, 6, 8 ve 10. saniyelerdeki sonuçlar açısından anlamlı fark vardı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızın sonucunda bu antiglokomatözlerin ÖKD ve ÖKA'yı arttırdıklarını diğer ön segment yapıları olan SKK, KV, ÖKV'yi etkilemedikleri anlaşılmıştır. Oküler yüzey üzerinde ise belirgin bir şekilde antiglokomatözlerin olumsuz etkileri mevcuttur. İlk-NKGKZ ve ort-NKGKZ kısalmış meibografide kapaklar olumsuz etkilenmiştir. Pupillografi de ise hem statik hem dinamik olsun pupil çapları kontrol grubuna göre anlamlı derecede küçüktür.

Anahtar Kelimeler: Topikal, Antiglokomatöz, Ön segment, Pupillografi

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-21 [Glokom]

Üveit veya steroid kullanımına sekonder glokom olgularında gonyoskopi-asiste transluminal trabekülotomi cerrahisi sonuçlarımız

Büşra Köse, Murat Günay

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Trabzon

GİRİŞ VE AMAÇ: Üveite veya steroid kullanımına sekonder glokomun cerrahi tedavisinde gonyoskopi-asiste transluminal trabekülotomi (GATT) cerrahi tekniğinin klinik sonuçlarını incelemek

YÖNTEM: Üçüncü basamak bir üniversite hastanesinde, üveite veya steroid kullanımına sekonder gelişen glokom tanısı olup, GATT cerrahisi uygulanan ve en az 6 ay süre ile takip edilen 18 yaş üzeri 15 hastanın 15 gözü çalışmaya dahil edildi. Hastalara ait demografik özellikler, cerrahi öncesi ve sonrası döneme ait göz içi basıncı (GİB), görme keskinliği (GK, logMAR), antiglokomatöz ilaç (AGİ) sayısı ve postoperatif komplikasyonlar kaydedildi. Cerrahi başarı kriterleri, takip süresi sonunda GİB değerlerinin ilaçlı ve ilaçsız 15 mmHg'den daha düşük olması olarak, iki farklı şekilde ayrı ayrı hesaplandı.

BULGULAR: Çalışmada ortalama yaşları $48,4 \pm 13,7$ olan 7 kadın ve 8 erkek hasta mevcuttu. 8 olguda ilave fako cerrahisi uygulandı. Ortalama cup/disc oranı, MD, PSD ve RNFLT değerleri sırası ile $0,68 \pm 0,22$; $-9,22 \pm 6,8$; $4,72 \pm 3,3$ ve $80,1 \pm 20,5$ μm idi. Ortalama takip süresi $15,6 \pm 8,5$ aydı. 6 olgu Fuchs üveit, 2 olgu herpetik üveit, 2 olgu CMV üveit, 2 olgu kronik idiopatik non-enfeksiyöz ön üveit ve 3 olgu steroid kullanımına sekonder glokom tanılı idi. Preoperatif ve postoperatif son vizit GİB, GK ve topikal AGİ sayısı sırası ile $37,7 \pm 6,1$ mmHg; $0,52 \pm 0,61$; $3,93 \pm 0,26$ ve $12,9 \pm 3,3$ mmHg; $0,09 \pm 0,24$; $1,73 \pm 1,19$ idi ($p < 0,05$). İlaçlı ve ilaçsız cerrahi başarı takip süresi sonunda sırası ile %73,3 ve %33,3 idi. Postoperatif 13 olguda (%86,7) hifema, 8 olguda (%53,3) GİB piki ve üveitik 5 olguda (%41,7) inflamatuvar aktivasyon gözlemlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda, GATT cerrahisinin üveite veya steroid kullanımına sekonder glokom tedavisinde etkin GİB düşüşü ve cerrahi başarı sağladığı gözlenmiştir. Üveitik olgularda GİB pikleri ve inflamasyon kontrolü açısından dikkatli olunmalıdır. Konu ile ilgili daha geniş seri içeren uzun takip süreli çalışmalara ihtiyaç olduğu kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: üveitik glokom, GATT, üveitik glokom cerrahisi

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-22 [Oküloplastik Cerrahi]

Levator Kas Fonksiyonu Zayıf Gözlerde Frontal Askı Cerrahisi Sonuçlarımız

Gizem Genç, Titap Yazıcıoğlu, Anıl Ağaçkesen, Murat Oklar
Kartal, Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Levator fonksiyonu zayıf, ağır ptozisli olguların tedavisinde frontal askı cerrahisi sık tercih edilen bir yöntemdir. Bu cerrahide otolog ve sentetik olmak üzere materyaller kullanılmaktadır. Kullanılan materyaller arasından silikon çubuk askı materyalinin, yapılan çalışmalarda kozmetik açıdan iyi sonuçlar verdiği bildirilmiştir. Bu çalışmada silikon materyalle frontal askı cerrahisi uygulanan ağır ptozisli olguların cerrahi sonuçlarını değerlendirmek amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Ocak 2020-Şubat 2025 yılları arasında, 2-75 yaş (ortalama 34,075 ± 23.71) aralığında, ptozisle başvuran 40 hastanın 57 gözü çalışmaya alındı. Ameliyat öncesinde detaylı göz muayenesi yapıldı. Hastaların görme keskinliği, kapak aralığı, levator fonksiyonu, kenar refle mesafesi değerlendirildi. %2,5'lik fenilefrinle test yapılarak Müller fonksiyonuna bakıldı. $MRD \leq 0mm$, $LF \leq 5mm$ olan ağır blefaroptozisli olgulara silikon çubukla Fox Pentagon Askı Tekniği'yle frontal askı cerrahisi uygulandı. 3. sinir felcine bağlı olgular, bell fenomeni negatif olgular çalışmaya alınmadı.

BULGULAR: 40 hastanın 23'ünde konjenital ptozis, 2'sinde blefarofimozis, 6'sında oküler miyopati, 4'ünde travmatik ptozis, 3'ünde yaşa bağlı kas zayıflığıyla ptozis, 1'inde enfeksiyon sonrası ptozis, 1'inde kitle kaynaklı ptozis vardı. 6-24 ay takip edilen hastalardan 22 gözde hasta memnuniyetine göre kozmetik açıdan iyi düzelme sağlandı. Gözlemlenen komplikasyonlardan lagoftalmik 3 göz, yetersiz düzeltilen 6 göz, piyojenik granülomlu 5 göz, göz kapağında enflamasyon gelişen 1 göz, kapağı asimetrik düzeltilen 2 göz, silikonun geç dönemde gevşemesiyle tekrar opere edilen 11 göz, maruziyet keratopatisi gelişen 4 göz vardı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Ağır ptozisli olgularda silikon çubukla askı cerrahisi, hem fonksiyonel hem estetik olarak yaşam kalitesini artıran etkili cerrahi işlemdir. Başarılı ameliyat sonrası hastalar geniş görme alanına, estetik göz yapısına kavuşurlar. Ancak ciddi komplikasyon olan postoperatif maruziyet keratopatisinden kaçınmak için takip, tedavi iyi yapılmalı, hastalar iyi bilgilendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Frontal Askı, Levator Kası, Ptozis, Silikon Çubuk

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-23 [Oküloplastik Cerrahi]

Bilateral Pitozisli Hastalarda Konjonktiva-Müllerektomi Sonuçları

Efe Koser, Mehmet Goksel Ulas, Ayse Cetin Efe, Fatma Poslu Karademir, Selvihan Sağdıç Özçelik, İsmail Diri

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Bilateral pitozis nedeniyle 3. Basamak göz hastanesine başvuran hastalarda konjonktiva-müllerektomi (KJM) sonuçlarını göstermek.

YÖNTEM:Kliniğimizde pitozis nedeniyle bilateral KJM yapılan hastaların dosyaları retrospektif olarak tarandı. Hastaların ameliyat öncesi kapak refle mesafeleri (KRM), fenilefrin testine yanıt miktarı (mm), levator fonksiyonları (mm), ameliyattaki rezeksiyon miktarı (mm), postoperatif 1. Ay ve 3. ay KRM değerleri ve lagofthalmi varlığı ve miktarı, takip süresi kaydedildi. Veriler istatistiksel yöntemlerle karşılaştırıldı.

BULGULAR:Çalışmaya 59 hastanın (31 kadın, 28 erkek) 118 gözü dahil edildi. Hastaların ortalama yaşı $56,1 \pm 14,0$ yıl (18-83 yıl) idi. Takip süresi ortalama $9,6 \pm 10,8$ ay (3-48 ay) idi. Ameliyat öncesi KRM değerleri ortalama sağ gözde $1,24 \pm 0,95$ mm ve sol gözde $1,32 \pm 0,84$ mm düzeyindeydi. Postoperatif 3. Ay KRM değerleri sırasıyla $2,68 \pm 0,91$ ve $2,61 \pm 0,78$ idi. Preoperatif KRM ile postoperatif 1. Ay ve 3. ay KRM değerleri kıyaslandığında her iki gözde istatistiksel olarak anlamlı bir fark mevcuttu (her bir $p < 0,001$). Fakat postoperatif 1. Ay ile 3. Ay KRM arasında her iki gözde istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu (sağ için $p = 0,11$, sol için $p = 0,45$). Ayrıca preoperatif fenilefrin testine göre post-operatif 3. Aydaki KRM düzeyleri kıyaslandığında her iki gözde istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu (sağ için $p = 0,32$, sol için $p = 0,06$). Üçüncü ay sonunda her iki göz kapağı arasındaki simetri 3 grupta değerlendirildi. Her iki göz KRM değerleri arasındaki fark 0,5 mm ve altındaki değerler mükemmel, 0,5-1 mm arasındakiler değerler tatmin edici ve 1mm üzerindeki fark ise zayıf olarak gruplandırıldı. 44 (%74,6) hastada mükemmel, 12 hastada (%20,3) tatmin edici ve 4 (%6,8) hastada zayıf düzeyde simetri saptandı. 5 (%8,4) hastada 2. Operasyon uygulandı (2-12. Ayda).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Fenilefrin testine olumlu yanıt veren pitozis olgularında, daha invazif cerrahilere göre KJM güvenli ve etkili bir yöntemdir ve ilk tercih olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: kapak refle mesafesi, konjonktiva-müllerektomi, pitozis

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-24 [Oküloplastik Cerrahi]

Transkonjoktival ve Cilt Yoluyla Yapılan Alt Kapak Blefaroplastinin Kuru Göz Parametrelerine Etkisi

Ahu Yılmaz, Arzu Taşkiran Çömez

Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Transkonjoktival ve cilt yoluyla yapılan alt kapak blefaroplastinin kuru göz parametrelerine etkisinin incelenmesi

YÖNTEM: Çalışmamıza 2023 Ağustos – 2025 şubat ayları arasında alt kapak blefaroplasti uygulanan 22 hastanın 44 gözü dahil edildi. Bunlardan 12 hastanın 24 gözü cilt yoluyla, 10 hastanın 20 gözü ise transkonjoktival yol ile ameliyat edildi. Hastaların ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası 1. ve 3. aylarda anestezişiz schirmer testleri, osdı (okuler surface disease index) skorlamaları, tbut (tear break up time) ölçümleri, okuler yüzey boyanmaları karşılaştırıldı. Hastalar aynı cerrah tarafından ameliyat edildi. Kapak laksitesi fazla olan, ameliyat anında cilt eksize edilmesi muhtemel olan, yaşı ileri hastalarda cilt yoluyla alt kapak blefaroplasti tercih edilirken; daha genç, kapak laksitesi az olan hastalarda transkonjoktival yol tercih edildi.

BULGULAR: Çalışmaya dahil edilen cilt yoluyla alt kapak blefaroplasti yapılan 12 hastanın 24 gözünde OSDI skoru preop değerleriyle kıyaslandığında postop 1 ayda anlamlı olarak yükselirken ($P<0.05$), 3. aydaki değerlerde anlamlı bir fark bulunmamıştır. tbut ve schirmer skorlarında ise preop değerleriyle kıyaslandığında 1. ve 3. aylarda istatistiksel anlamlı fark izlenmedi. Transkonjoktival yol ile ameliyat edilen 10 hastanın 20 gözünde ise preop, postop 1. ay ve 3. aydaki osdı skorlarındaki kıyaslamada istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı. Tbut ve schirmer testlerinde ise preop ile kıyaslandığında post op 1. ayda istatistiksel fark anlamlı ($p<0.05$) çıkarken, 3. ay değerleri ile kıyaslandığında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Alt kapak blefaroplasti cilt yoluyla veya transkonjoktival yolla yapıldığında erken dönemde kuru göz parametrelerinde değişiklik yapsa da doğru metod ve hasta seçimi ile uzun dönemde göz kuruluşuna sebebiyet vermemektedir.

Anahtar Kelimeler: alt kapak blefaroplasti, tbut, osdı, kuru göz

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-26 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Erişkin Kanaliküler Laserasyonlu Hastalarda Prognostik Faktörler

Levent Doğan, Ömer Özer, Zeki Baysal
Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmanın amacı erişkin acil servise travma nedeniyle başvuran ve kanaliküler laserasyon nedeniyle kanalikül onarımı yapılan hastalardaki prognozu etkileyen olası risk faktörlerini araştırmaktır.

YÖNTEM: Bikanaliküler silikon tüp entübasyonu ile kanaliküler anastomoz yapılan lakrimal kanaliküler laserasyonlu 24 hastanın verileri incelendi. Analiz edilen veriler demografik bilgileri, travma tipleri, yaralanma yerleşimi, hastaneye başvuru zamanı, cerrahiye kadar geçen süre, eşlik eden ek oküler yaralanmalardır. Ana sonuç ölçütlerinden anatomik başarı, nazolakrimal lavajda pasajın açık olduğunun tespit edilmesi ve fonksiyonel başarı ise cerrahi sonrası epifora şikayetinin olmaması olarak tanımlandı.

BULGULAR: Hastaların yaş ortalaması 49,7 yıldır (36-80 yıl). 24 hastanın 17'si (%70,8) erkekti. Üst ve alt kanaliküler laserasyonlar sırasıyla 8 (%33,3) ve 19 (%79,2) hastada tespit edilmiştir. Bu arada, 3 (%12,5) hastada hem üst hem de alt kanaliküler yırtık tespit edilmiştir. Darp ve yüksekten düşme, 11'er (%45,8) hasta ile en sık yaralanma nedenini oluşturmuştur. Kanalikül laserasyonuna eşlik eden tarsal plak kesisi ise hastaların 7'sinde (%29,2) görülmüştür. Cerrahinin anatomik başarı oranı %95,8 (23/24) iken fonksiyonel başarı oranı %87,5'dir (21/24). Fonksiyonel başarısız olan olguların tamamının eşlik eden tarsal plak kesisi mevcuttu. Cerrahi sonrası komplikasyonlarda ise 2 hastada (%8,3) punktum ayrılması gözlenmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Darp ve yüksekten düşme, düşük sosyoekonomik düzey ve tarımsal faaliyet nedeniyle bölgemizde önde gelen yaralanma nedenidir. Eşlik eden yaralanmalardan tarsal plak kesisi ise cerrahinin fonksiyonel başarısını düşürdüğü gibi kötü prognozla da önemli ölçüde ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: Kanaliküler laserasyon, epifora, travma

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-27 [Pediatrik Oftalmoloji ve Şaşılık]

Anormal Horizontal Baş Pozisyonu Olan Nistagmuslu Hastalarda Her İki Göz Yöndeş Horizontal Rektus Geriletme Cerrahisinin Klinik Sonuçları

Kübra Çağlar, Gizem Kutlutürk, Ceren Gürez, Aslı İnal
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Beyoğlu Göz Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Anormal horizontal baş pozisyonu olan nistagmuslu hastalarda her iki göz yöndeş horizontal rektus geriletme cerrahisinin klinik sonuçlarını değerlendirmeyi amaçladık.

YÖNTEM:2012-2023 yılları arasında, anormal horizontal baş pozisyonu nedeniyle her iki göz yöndeş horizontal rektus geriletme ameliyatı geçiren 40 nistagmuslu hasta çalışmaya dahil edildi. Anormal vertikal baş pozisyonu olan veya eş zamanlı vertikal kas cerrahisi yapılan hastalar ve edinilmiş vakalar çalışmaya dahil edilmedi. Bakış yönünde, Anderson operasyonuna uygun olarak, addüktör ve karşılık gelen abdükör kas geriletme ameliyatı yapıldı. Cerrahi dozlama Park'ın 5,6,7,8 dozlamasına göre belirlendi.

BULGULAR:Ameliyat sırasındaki ortalama yaş $9,5 \pm 3,9$ yılı. 19 (%48) kadın, 21 (%52) erkekti. Tüm hastalara ameliyattan en az 6 ay önce ilgili kaslara Botulinum toksin A (BTX-A) enjeksiyonu yapılmıştı. Bir gözde addüktör medial rektus kasına ve diğerinde abdükör lateral rektus kasına bilateral geriletme ameliyatı yapıldı. Ameliyat öncesi ve sonrası BCVA'da istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmedi. Ameliyat öncesi ve sonrası yakın ve uzak sapma arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu. 40 hastanın 33'ünde (%83) anormal baş pozisyonu düzeldi; 7'sinde (%17) ek ameliyat gerekti.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Anormal horizontal baş pozisyonu olan nistagmuslu vakalarda, her iki göz yöndeş horizontal rektus geriletme ameliyatları bakış yönünü birincil pozisyona getirir. Daha büyük baş dönmesi olan vakalarda ek miktarda cerrahi faydalı olabilir. Her bir gözün lateral ve medial rektus geriletmesi ortoforiyi değiştirmeden baş dönmesini düzeltmede etkilidir.

Anahtar Kelimeler: baş pozisyonu, horizontal rektus kasları, nistagmus, rektus geriletme

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-28 [Tıbbi Retina]

Maküler Telanjiektazi Tip 2: Uzun Dönem Hastalık Progresyonu ve Komplikasyonların Yönetimi

Rumeysa Koçak, Merve Özbek, Özgür Artunay, Metehan Şimşek, İlker Hoşver
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Maküler Telanjiektazi Tip 2 (MacTel)'nin uzun dönem progresyonunu standardize bir sınıflandırma sistemi kullanarak değerlendirmek ve MacTel'e sekonder maküla neovaskülarizasyonu (MNV) ile maküla deliği (MD) gibi komplikasyonların insidansı, progresyonu ve tedavi stratejilerini incelemektir.

YÖNTEM: Bu retrospektif çalışmada, Ocak 2004 ile Şubat 2025 tarihleri arasında MacTel tanısı ile takip edilen hastaların tıbbi kayıtları incelenmiştir. Çalışmaya, en az üç yıllık takip süresi bulunan ve eşlik eden başka bir maküla patolojisi olmayan hastalar dahil edilmiştir. Demografik bilgiler, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), multimodal görüntüleme teknikleri (optik koherens tomografi OKT, fundus otofloresans, floresein anjiyografi) incelenerek veriler elde edilmiştir. Evrelendirme Chew ve arkadaşları tarafından geliştirilen MacTel Sınıflandırma Sistemi'ne göre yapılmıştır. EİDGK ve OKT parametrelerindeki değişiklikler analiz edilmiştir.

BULGULAR: 94 hastanın 184 gözü çalışmaya dahil edilmiştir. EİDGK'da anlamlı bir azalma gözlemlenmiştir ($p < 0,001$). MNV, 29 gözde (%15,8) tespit edilmiş olup, bunların 18'ine intravitreal anti-vasküler endotelyal büyüme faktörü (anti-VEBF) tedavisi uygulanmıştır. Tedavi sonrası EİDGK'da iyileşme kaydedilmesine rağmen ($p < 0,001$), uzun dönem görsel sonuçlar başlangıç değerlerine göre anlamlı bir farklılık göstermemiştir ($p = 0,213$). Sekiz gözde (%4,3) MD oluşumu gözlenmiş ve bunların altısına cerrahi uygulanmıştır. Elipsoid zon hasarı ve hiperpigmentasyon gibi yapısal retina değişiklikleri, zaman içerisinde belirgin bir ilerleme göstermiştir ($p < 0,001$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: MacTel, uzun dönem takiplerde görme keskinliğinde azalma ve retinal anatomiye ilerleyici bozulma ile karakterizedir. Anti-VEBF tedavisi, MNV için kısa vadede görsel iyileşme sağlasa da, uzun vadeli etkinliği sınırlı kalmaktadır. MD gelişimi, nadir olmakla birlikte, fonksiyonel sonuçların kısıtlı olması nedeniyle klinik açıdan önemli bir zorluk teşkil etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Maküler telanjiektazi tip 2, maküla neovaskülarizasyonu, maküla deliği

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-29 [Tıbbi Retina]

Maküler Telanjiektazi Tip 2 Hastalarında Eşlik Eden Vitreomaküler Arayüzey Bozukluklarının Değerlendirilmesi

Zeynep Soysaraç Nergizal, Gülşah Gökgöz, Ege Yazar, İmren Akkoyun, Gürsel Yılmaz
Başkent Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada, kliniğimizde takip edilen MacTel Tip 2 hastalarında vitreomaküler arayüzey bozukluklarının sıklığı, tipleri ve hastalık evresiyle ilişkisi araştırılmıştır.

YÖNTEM: Mayıs 2013–Ocak 2025 arasında MacTel Tip 2 tanısı alan hastalar retrospektif olarak incelenmiş olup yüksek kaliteli spektral domain optik koherens tomografi (OKT) (Heidelberg, Almanya) görüntüleri çalışmaya dahil edilmiştir. Eşlik eden retinal patolojileri olan hastalar ve OKT görüntüleri çalışma dışı bırakılmıştır. VMAB varlığı ve tipleri (vitreomaküler adezyon (VMA) ve traksiyon (VMT), epiretinal membran (ERM) ve maküler delik (MD)), hastalık evresi, retinal pigment kümeleri (RPK) ve en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) verileri analiz edilmiştir.

BULGULAR: Çalışmada, 68 MacTel Tip 2 hastasına ait 135 göze ait toplam 893 OKT görüntüsü farklı vizitlerden elde edilerek değerlendirildi. Hastaların 48'i kadın (%70,6) ve 20'si erkek (%29,4) olup, sırasıyla 96 ve 39 göz çalışmaya dahil edildi. Ortalama yaş $62,5 \pm 9,8$ yıl, takip süresinin ortancası 34,5 ay (min–maks: 0–138 ay), her bir göz için çekilen OKT sayısının ortancası ise 4'tü (min–maks: 1–43). EİDGK ortancası ilk vizitte 0,2 logMAR, son vizitte ise 0,3 logMAR olarak saptandı ($p=0,000$). 224 OKT görüntüsünde VMAB (%25,1) tespit edildi. Bu görüntülerin 35'inde (%15,6) VMA, 96'sında (%42,9) VMT, 48'inde (%21,4) ERM ve 59'unda (%26,3) MD mevcuttu. ERM saptanan gözlerde retinal pigment kümeleri (RPK) ve iç retina kaviteleri görülme sıklığı anlamlı düzeyde yüksekti (her ikisi için $p=0,000$). Ancak, RPK varlığı ile genel VMAB varlığı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmadı ($p=0,282$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamız, MacTel Tip 2 hastalarında VMAB'nın sanılandan daha yüksek oranda görüldüğünü göstermektedir. RPK gibi patolojiler, anormal arka vitreus ayrılmasına zemin hazırlayarak epiretinal membran oluşumuna katkı sağlayabilir. Bu bulgular, MacTel Tip 2 hastalarının takibinde OCT ile arayüz değerlendirilmesinin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Maküler Telanjiektazi, Optik Koherens Tomografi, Vitreomaküler Arayüzey Bozuklukları

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-30 [Tıbbi Retina]

Retinal Ven Oklüzyonuna Bağlı Maküla Ödemi Olan Hastalarda Tekrarlanan İntravitreal Deksametazon İmplantlarının Kornea Üzerindeki Etkisi

Ulviye Kıvrak¹, Nesrin Tutaş Günaydın², Selin Çiftçi¹, Erdi Karadağ¹, Fatma Işıl Delil¹, Güzide Akçay¹

¹İstanbul Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

²Arel Üniversitesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı, retina ven tıkanıklığı (RVT) kaynaklı maküler ödem (MÖ) olan hastalarda, tekrar edilen 700 µg intravitreal deksametazon implantı (IDI) uygulamalarının korneal parametreler üzerindeki etkisini değerlendirmektir.

YÖNTEM:Bu retrospektif çalışmaya 62 RVT hastası ve 63 kontrol grubu dahil edilmiştir. RVT hastaları iki veya daha fazla IDI tedavisi almışlardır. Hastalara ait ayrıntılı göz muayeneleri, posterior segment, korneal topografi ve endotel hücre parametreleri değerlendirilmiştir.

BULGULAR:Çalışmaya 23 santral retina ven tıkanıklığı (SRVT) ve 39 retina ven dal tıkanıklığı (RVDT) hastası katılmıştır. İskemik RVT, SRVT hastalarının %52,2'sinde ve RVDT hastalarının %48,7'sinde mevcuttu. RVT hastalarının ortalama yaşı 64,79±10,00 yıl iken, kontrol grubunun ortalama yaşı 65,03±9,02 yıl olarak bulunmuştur (p=0,068). Hastalar ortalama 6,58±3,38 IDI enjeksiyonu almışlardır. IDI tedavisi gören gözlerde, diğer sağlıklı gözler ve kontrol grubuna kıyasla, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği anlamlı derecede daha düşüktür ve santral maküler kalınlık anlamlı oranda artmıştır (p<0,001 ve p=0,031, sırasıyla). IDI tedavisi almış gözlerde santral korneal kalınlık (SKT) anlamlı derecede incelmış ve anterior korneal derinlik, anterior ve posterior korneal eğrilik, toplam yüksek dereceli korneal abberasyonlar, trefoil ve sferik değerler anlamlı derecede daha yüksek bulunmuştur (p<0,05). Ayrıca, endotel hücre yoğunluğu anlamlı derecede daha düşük, ortalama hücre alanı, minimum hücre alanı ve maksimum hücre alanı ise IDI tedavisi almış gözlerde daha yüksek olarak bulunmuştur (p<0,05).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Tekrarlanan IDI enjeksiyonları, RVT ile ilişkili MÖ olan hastalarda korneal topografik ve endotel hücre parametrelerini olumsuz yönde etkilemektedir. Bu değişiklikler, RVT'nun tipi ve lokalizasyonu, iskemik durum, IDI uygulama sayısı ve lens durumu ile ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: Retina ven tıkanıklığı, Korneal Topografi, Kornea Endotel Hücre Tabakası, Speküler Mikroskopi, İntravitreal Deksametazon İmplantı

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-31 [Tıbbi Retina]

Neovasküler Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonu Olan Hastalarda Dış Retina Katmanlarındaki Hiperreflektif Noktaların, Kompleks Retina Pigment Epitel ve Dış Retina Katmanı Atrofisi ile İlişkisi

Gülçicek Cayhan, Hakan Baybora, Sadık Altan Özal

Başakşehir Çam Ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada neovasküler yaşa bağlı makula dejenerasyonu nedeniyle tedavi edilen hastalarda, dış retina katmanlarında saptanan hiperreflektif noktaların (HRN), komplet retina pigment epiteli ve dış retina atrofisi (cRORA) gelişimiyle olan ilişkisini değerlendirmeyi amaçlanmaktadır.

YÖNTEM: Çalışma retrospektif dizaynlıdır. Tip 1 ve Tip 2 koroidal neovaskülarizasyon tanısı almış, en az 12 enjeksiyon uygulanmış ve 24 ay süreyle takip edilmiş toplam 30 erkek ve 26 kadın olmak üzere 65 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Tüm hastaların başlangıçtaki fluorescein anjiyografi görüntüleri ile 1., 3., 7., 12. ve 24. aylarda alınan OKT görüntüleri incelenmiştir. İlk 3 ay boyunca her ay bevacizumab enjeksiyonu uygulanmış, ardından on-label enjeksiyonlar 4 kez aylık olarak yapılmış ve treat-and-extend (TREX) protokolü ile tedaviye devam edilmiştir. Başlangıç OKT'lerinde dış retina katmanlarında HRN varlığına göre hastalar iki gruba ayrılmıştır. 24. ay OKT görüntülerinde cRORA genişliği en az 250 mikron olan hastalar değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Yaş ortalaması $69,47 \pm 11,47$ idi. Her iki grup arasında başlangıç ve son en iyi görme keskinlikleri açısından anlamlı bir fark gözlemlenmemiştir ($p = 0,72$, $p = 0,70$, $p > 0,05$). İlk ölçülen merkezi retinal kalınlıklar açısından gruplar arasında da anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p = 0,62$, $p > 0,05$). Ancak, son ölçülen kalınlık değerlerinde HRN negatif olan grupta anlamlı bir azalma gözlemlenmiştir ($p = 0,04$, $p < 0,05$). İki grup arasında cRORA gelişimi açısından anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p = 0,077$, $p > 0,05$). Bununla birlikte, HRN negatif olan grupta başlangıçtaki OKT görüntülerinde intraretinal sıvı varlığı anlamlı düzeyde tespit edilmiştir ($p = 0,021$, $p < 0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Dış retina katmanlarında HRN varlığının önceki çalışmalarda genellikle atrofiye gidişi artırabileceği bildirilmişken, çalışmamızda anlamlı bir fark görülmemiştir. Ancak HRN negatif olan grupta, başlangıçta intraretinal sıvının daha fazla tespit edilmesi bu sonuca katkıda bulunmuş olabilir.

Anahtar Kelimeler: Neovasküler yaşa bağlı maküla dejenerasyonu, optik koherens tomografi (OKT), hiperreflektif noktalar (HRF)

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-32 [Tıbbi Retina]

Non-eksüdatif Maküler Neovaskülarizasyonların 2 yıllık İzlemi ve Progresyonu Etkileyen Faktörler

Hatice Selen Sönmez Kanar, Dilber Çelik Yaprak, Güzide Akçay, İzlem Palaz
SBÜ Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları ve Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Yaşa bağlı makula dejenerasyonu (YBMD) nedeniyle non-eksüdatif makula neovaskülarizasyonu (n-MNV) olan, 2 yıl boyunca takip ettiğimiz hastaların sonuçlarını ve eksüdatif makula neovaskülarizasyonu (e-MNV) gelişmesi için etki eden prognostik faktörleri incelemeyi amaçlıyoruz.

YÖNTEM: Ocak 2023-Şubat 2025 tarihleri arasında bir gözünde e-MNV olan diğer gözünde n-MNV olan YBMD'lu hastalar progresif olarak incelenmiştir. Toplam 20 hasta çalışmaya alınmıştır. Hastaların yaş, taraf, cinsiyet gibi demografik verileri kayıt altına alınmıştır. Bazal OCT ve OCT-A değişkenleri ile 24 ay boyunca e-MNV'ye dönüşüm arasındaki ilişki değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Hastaların (8K/12E) yaş ortalaması 74.10 ± 5.86 (65-83) idi. Takip sırasında n-MNV'lu gözlerin %30'u (20 hastanın 6'sı) e-MNV'ye ilerledi. Kalın çift katman bulgusu (ÇKB), intraretinal hiperreflektif odakların varlığı (İRHO), geniş n-MNV alanı, yüksek pigment epitel dekolman (PED) taban çapı e-MNV gelişimi için bağımsız öngörücüler olduğu bulundu. Ortalama MNV alanı n-MNV grubunda $550092 \pm 235993 \mu m^2$, e-MNV grubunda $1481577 \pm 821008 \mu m^2$ ($p=0.001$), PED taban çapı, n-MNV grubunda $921.92 \pm 210.85 \mu m$, e-MNV grubunda $1230.83 \pm 378.66 \mu m$ ($p=0.03$), çift katman bulgusunun kalınlığı n-MNV grubunda $70.42 \pm 21.11 \mu m$, e-MNV grubunda $116.83 \pm 12.40 \mu m$ ($p<0.001$) bulunmuştur. Santral makular kalınlık (SMK) ve koroid kalınlığı (KK) e-MNV'ye ilerleme açısından anlamlı bulunmamıştır. Ortalama SMK, n-MNV grubunda $246.64 \pm 33.46 \mu m$, e-MNV grubunda 257 ± 21.53 ($p=0.47$), KK, n-MNV grubunda 227.92 ± 91.34 , e-MNV grubunda 216.66 ± 126.21 ($p=0.82$) olarak bulunmuştur. E-MNV'ye dönen 6 hastanın 5'inde OCT'de İRHO varlığı görülmüştür. N-MNV grubunda takipte EİDGK değişmezken (0.25 ± 0.17 LogMAR), e-MNV grubunda 0.45 ± 0.30 'dan 0.90 ± 0.21 LogMAR'a ($p<0.001$) gerilemiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Kalın ÇKB, İRHO varlığı, geniş n-MNV alanı, yüksek PED taban çapı e-MNV'ye ilerleme riskinin artmasıyla ilişkili olabilir. Bu biyomarkerler OCT ve OCTA incelemeleriyle kolayca tanınır, hastaların yakın takibi ve erken tedavisinde yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: non-eksüdatif MNV, eksüdatif MNV, progresyon, makula dejenerasyonu

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-33 [Tıbbi Retina]

Tip 1 Diabetes Mellituslularda Preretinopati Tespitinde Yeni Belirteç: Sistemik İnflamasyon İndeksi

Hazan Gül Kahraman¹, Yusuf Ziya Güven², Fahrettin Akay², Yusuf Üzüm³

¹İzmir Buca Seyfi Demirsoy Hastanesi Göz Hastalıkları, İzmir

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

³İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İç Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Diyabetik retinopatisi (DRP) olmayan Tip 1 diabetes mellitus (DM) tanılı olgularda optik koherens tomoografi anjiyografi (OKTA) ve sistemik inflamasyon indeksi (SII) ile tip 1 DM'un erken dönemde retina üzerindeki etkisini araştırmaktır.

YÖNTEM: Tip 1 DM tanısı almış 33 olgu ve rutin muayene için başvurmuş 31 sağlıklı olgu çalışmaya alınmıştır. Tüm olgulara OKTA görüntüleme yapılarak gangliyon hücre kalınlığı (GHK), vasküler dansite (VD) yoğunluğu, foveal avasküler zon (FAZ) alanı, subfoveal ve foveadan 500 mikron nazal ve temporal uzaklıktaki koroid kalınlıkları, retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlıkları kaydedilmiştir. Çalışmaya dahil edilen tüm hastalarda hemogram örneği alınmış olup sistemik inflamasyon indeksi (SII) hesaplanmış ve OCTA verileri ile korele edilmiştir.

BULGULAR: Perifoveal bölgedeki GHK'ları tip 1 DM grubunda $105,20 \pm 7,38 \mu$ iken, kontrol grubunda $110,60 \pm 8,58 \mu$ bulunmuştur ($p=0,009$). Ortalama RSLT kalınlıklarının tip 1 DM grubunda daha ince olduğu görüldü ($p=0,04$). Tip 1 DM grubunda ortalama, subfoveal, nazal ve temporal koroid kalınlıklarının sağlıklı gruba göre arttığı görülse de bu farkın istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır. Tip 1 DM grubunda ortalama VD ve HbA1c arasında negatif korelasyon olduğu tespit edilmiştir ($r=-0,261$). Ayrıca sistemik İnflamasyon İndeksi (SII), T1DM grubunda sağlıklı gruba göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulunmuştur (sırasıyla $381,781 \pm 573,04$, $284,860 \pm 678,80$). Tip 1 DM grubunda ortalama koroid kalınlığı ile SII arasında güçlü bir pozitif korelasyon tespit edilmiştir ($r=0,686$, $p<0,001$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Tip 1 DM'larda diyabetik retinopati bulguları olmasa da GHK ve RSLT kalınlıklarının azalması retinal nörodejenerasyonun retinopati öncesi başladığını gösterebilir. HbA1c ile VD arasındaki negatif korelasyon, erken dönemde FAZ etkilenmeden de vasküler etkilenmenin başladığını düşündürmektedir. Ayrıca SII yüksek hastalarda koroidal kalınlaşma tip 1 DM hastalarında inflamasyona bağlı DRP için prognostik belirteç olabilir.

Anahtar Kelimeler: ganglion hücre kalınlığı, HbA1C, koroid, tip 1 DM, OKTA, sistemik inflamatuvar indeks

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-34 [Tıbbi Retina]

Yeni Diyabetik Makülopati Evrelemesine Göre Retinal ve Koroidal Vasküler Yapıların Optik Koherens Tomografi Anjiyografi ile İncelenmesi

Durgül Açıan

Balıkesir Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Balıkesir

GİRİŞ VE AMAÇ: Erken ve ileri diyabetik maküla ödemi (DMÖ) olan gözlerin retinal ve koroidal vasküler özelliklerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Tip-2 diyabetli 34 hastanın TCED-HFV sınıflamasına göre erken DMÖ olan 32 gözü ile, ileri DMÖ olan 27 gözü çalışmaya dahil edildi. Her iki DMÖ grubundaki gözlerin retinopati evreleri benzerdi ($p=0.645$). Bu gözlerin mevcut optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) (RTVue XR Avanti, Optovue) ile çekilen 3×3 mm maküla ve 4.5×4.5 mm optik sinir başı görüntüleri retrospektif olarak incelendi. Maküler yüzeyel ve derin kapiller pleksus damar yoğunlukları (YKPDY, DKPDY), radyal peripapiller kapiller pleksus damar yoğunlukları (RPKPDY), 1mm çaplı merkezi koryokapillaris akım alanları karşılaştırıldı.

BULGULAR: Erken ve ileri DMÖ olan gözlerde YKPDY ortalaması parafoveal alanda üst kadranda 46.94 ± 5.89 ile 42.73 ± 6.81 ve temporal kadranda ise 46.09 ± 4.92 ile 42.22 ± 7.73 ile istatistiksel olarak anlamlı derecede ileri DMÖ grubunda daha azdı ($p_1=0.014$, $p_2=0.023$). Diğer kadranda YKPDY ortalamaları ile DKPDY ortalamaları her iki grupta istatistiksel olarak farklı değildi ($p>0.05$). Ortalama koryokapillaris akım alanı erken DMÖ grubunda 1.97 ± 0.13 iken ileri DMÖ grubunda ise 1.83 ± 0.14 ile anlamlı olarak ileri DMÖ grubunda daha düşüktü ($p<0.001$). Parafoveal üst ve temporal kadranda YKPDY ve koryokapillaris akım alanının DMÖ evreleri üzerindeki etkileri çok değişkenli regresyon analizi ile modellendi, koryokapillaris akım alanının anlamlı etkiye sahip olduğu belirlendi ($p=0.001$). Koryokapillaris akım alanının DMÖ evreleri ile orta düzeyde negatif korelasyona sahip olduğu görüldü ($r=-0.460$, $p<0.001$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: TCED-HFV sınıflamasına göre erken ve ileri DMÖ olan gözlerin retinal ve koroidal vasküler yapılarındaki olası farklılıklar incelenmiş ve özellikle koryokapillaris akım alanındaki azalmanın DMÖ'nin ilerlemesinde etkili olabileceği bulunmuştur. Bu da koroidal beslenmeye sahip olan retinanın alt tabakalarının DMÖ gelişimindeki etkisini desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: diyabetik maküla ödemi, koryokapillaris akım alanı, optik koherens tomografi anjiyografi, retinal damar yoğunluğu, TCED-HFV sınıflaması

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-35 [Tıbbi Retina]

Diyabetik Retinopatide Optik Koherens Tomografi Bulgularının Self-Supervised Vision Transformers Modeli ile Etiketli Veri Kullanılmadan Değerlendirilmesi

Gizem Elif Atlı, Hilal Hacıoğlu, Furkan Kirik, Hakan Özdemir
Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Retinal patolojilerin tespitinde kullanılması için geliştirilebilecek yapay zeka modelleri çoğunlukla yüksek sayıda eğitim veri setine ihtiyaç duymaktadır. Self-supervised Vision Transformers (SS-ViT) modeli ise etiketlenmemiş veri setiyle eğitim yapmasıyla dikkat çeker. Bu çalışmanın amacı SS-ViT modelinin diyabetik retinopati (DRP) hastalarının optik koherens tomografi (OKT) bulgularında etkinliğinin değerlendirilmesidir.

YÖNTEM: DRP tanısı almış 43 hastanın 19 kesitli OKT görüntüleri standardize edilerek çalışmaya dahil edildi. Görüntüler; Facebook AI tarafından geliştirilmiş, DINO (self-distillation with no labels) yöntemiyle eğitilmiş, açık internet erişimli ViT modeline aktarıldı. Model farklı düzeydeki sinyallere odaklanarak her 19 kesit için ayrı ayrı dikkat haritaları oluşturdu. Bulguları tespit etme analizi 2 oftalmolog tarafından gerçekleştirildi. 8 bulgu ve bunlara ek yalancı pozitiflik oluşturan durumlar ayrı bir kategori olarak belirlendi. Sensitivite değerleri; her bulgu için ayrı ayrı, modelin ilgili bulguya sinyal verdiği görüntü sayısının, toplam pozitif olgu sayısına oranı olarak hesaplandı.

BULGULAR: 815 farklı görüntü ile değerlendirilen modelin sensitivitesi her bulgu için sırasıyla: kistoid maküla ödemi %84,6 (269/318); kistoid dejenerasyon (KD) %26,5 (13/62); seröz makula dekolmanı (SMD) %33,3 (10/30); arka hyaloid %72,1 (88/122); vitremaküler traksiyon %64,5 (20/31); hiperreflektif noktalar %81,9 (86/105); eksüda %93,0 (80/186); yalancı pozitiflik oranı %93,0 (80/86) bulunmuştur. Tüm bulgular bir arada değerlendirildiğinde genel sensitivite %75,2 olarak saptanmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bilgimize göre bu çalışma SS-ViT modelinin DRP'li hastaların OKT görüntülerinde etkinliğinin değerlendirildiği ilk çalışmadır. Modelin bazı patolojileri yüksek sensitivite ile tanıyabilmesi, klinik kullanımı için potansiyel taşıyabileceğini düşündürse de SMD, KD gibi patolojilerde yetersiz sinyal vermesi klinik kullanımından önce ek iyileştirme algoritmalarına ihtiyaç duyduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: AI, Diyabetik Retinopati, Optik koherens tomografi (OKT), Self-supervised Vision Transformers (SS-ViT)

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-36 [Tıbbi Retina]

Tip 2 Diyabetes Mellitus Tanılı Hastalarda Diyabetik Retinopati ile Yeni Bir Belirteç Olan Prognostik Nütrisyonel İndeks Arasındaki İlişki

Bilge Tarım

Beypazarı Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Tip 2 diyabetes mellitus (T2DM) tanılı hastalarda prognostik nütrisyonel indeks (PNI) ile diyabetik retinopati (DRP) arasındaki ilişkiyi araştırmak.

YÖNTEM: Çalışmaya T2DM tanılı ve rutin göz muayenesi amaçlı başvuran hastalar dahil edildi. Hastaların demografik verileri, vücut kütle indeksi (VKİ), hipertansiyon varlığı, T2DM süresi ve kullanılan hipoglisemik ilaç not edildi. Tüm hastaların oftalmolojik muayeneleri yapıldıktan sonra hastalar DRP(+) ve DRP(-) olarak sınıflandırıldı. Hastalardan alınan 12 saatlik açlık kan örneklerinden tam kan sayımı (CBC), nötrofil / lenfosit oranı (NLR), trombosit / lenfosit oranı (PLR), monosit / lenfosit oranı (MLR), sistemik immün inflamasyon indeksi (SII) (nötrofil x trombosit / lenfosit), sistemik inflamatuvar cevap indeksi (SIRI) (nötrofil x monosit / lenfosit), pan-immün inflamasyon değeri (PIV) (nötrofil x trombosit x monosit / lenfosit), glikoz, HbA1c, kreatinin, hemoglobin, total kolesterol, LDL, HDL, trigliserit, albumin, C-reaktif protein (CRP) ve PNI ($10 \times (\text{serum albumin}) + 0.005 \times (\text{total lenfosit sayısı})$) not edilerek gruplar karşılaştırıldı.

BULGULAR: İki grup ortalama yaş ve cinsiyet açısından birbirine benzerdi ($p>0.05$). VKİ ve T2DM süresi DRP(+) grupta daha yüksekti ($p:0.021$, $p<0.001$). Gruplar arasında glikoz, kreatinin, total kolesterol, LDL, HDL, trigliserit, CRP, PLR, MLR ve SII açısından istatistiksel anlamlı fark izlenmedi (hepsi $p>0.05$). DRP(+) grupta, HbA1c, NLR, SIRI ve PIV istatistiksel anlamlı olarak daha yüksek iken hemoglobin, albumin ve PNI istatistiksel olarak daha düşük izlendi. Çok değişkenli lojistik regresyon analizinde T2DM süresi ve PIV ile birlikte PNI'nin DRP gelişiminde bağımsız bir faktör olduğu görüldü (OR: 0.798, %95 CI: 0.835–0.993, $p:0.023$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Kolay elde edilebilen bir indeks olan PNI değerinin düşüklüğü T2DM hastalarında DRP gelişimi açısından önemli bir prognostik belirteç olup hastalığın takip ve tedavi stratejisinde faydalı bir biyobelirteç olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Albumin, Diyabetik retinopati, İnflamasyon, Lenfosit, Prognostik nütrisyonel indeks, Tip 2 diyabetes mellitus

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-38 [Tıbbi Retina]

Hiperkortizolizm ve Oküler Mikrosirkülasyon: Cushing Hastalığında Retinal ve Koroidal Vasküler Remodelling

Yusuf Cem Yılmaz, Şerife Çiloğlu Hayat, Merve Kelebek, Esra Hatipoğlu
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Departmanı,
İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Yeni tanı almış Cushing hastalığı (CH) olgularında, retinokoroidal mikrovasküler değişiklikleri araştırmak ve kronik endojen hiperkortizolizmin oküler vasküler yapılar üzerindeki etkisini değerlendirmek.

YÖNTEM:Bu kesitsel çalışma, yeni tanı almış ve tedavi edilmemiş 48 CH olgusu ile, 48 sağlıklı kontrol grubunu içermektedir. En iyi düzeltilmiş görme keskinliği, göz içi basıncı, fundus ve optik sinir muayeneleri yapıldı. Retinal ve koroidal vasküler dansite (VD) parametreleri maküler ve peripapiller bölgelerde ölçüldü. Koroid kalınlığı (KK) ölçümü ve pakivessel oluşumların varlığı, 2 deneyimli oftalmolog tarafından, çift kör şeklinde değerlendirildi (figür 1). VD ile sistemik hormon seviyeleri arasındaki korelasyonlar analiz edildi ve istatistiksel anlamlılık $p<0.05$ olarak kabul edildi.

BULGULAR:CH hastalarında radial peripapiller kapiller (RPC) VD ($p<0.05$) ve koryokapillaris (CC) VD tüm kadranlarda ($p<0.05$) anlamlı olarak düşük saptandı. Ayrıca, nazal derin kapiller pleksus (DCP) VD de anlamlı olarak düşüktü ($p=0.035$). Subfoveal KK ($p=0.187$) açısından anlamlı bir fark gözlenmezken, nazal KK 1.500 ve 3.000 μm ($p<0.001$) mesafelerde belirgin şekilde yüksek bulundu. 33 gözde (%68,7) pakivessel oluşumu ve 23 gözde (%47,9) Pakiroid Spektrum Bozukluğu mevcuttu. Pakivessel grubunda, KK tüm alanlarda anlamlı olarak yüksekti. Hormon korelasyon analizlerinde; ACTH, CC temporal VD ile ($r=0.367$, $p=0.009$), plazma kortizol, RPC superior VD ile ($r=0.303$, $p=0.034$), idrar serbest kortizol düzeyi RPC superior ($r=-0.404$, $p=0.004$), nazal ($r=-0.317$, $p=0.027$) ve nazal DCP ($r=-0.287$, $p=0.045$) ile korelasyon gösterdi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:CH olgularında yüksek endojen kortizol düzeyleri öncelikle peripapiller bölgeyi ve makulanın nazal kısmını etkilemektedir. Bu değişikliklerin, pakivessel oluşumu ve koroid kalınlaşmasından önce ortaya çıktığı düşünülmektedir. OCTA, CD hastalarında subklinik oküler değişiklikleri tespit etmek ve de hastalığın patogenezi için aydınlatmak için değerli bir tanı aracı olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cushing Hastalığı, Hiperkortizolizm, OCTA, Pakikoroid Spektrum Bozukluğu, Retinal Mikrovaskülerite, Subfoveal Koroid Kalınlığı

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-39 [Tıbbi Retina]

Yüksek miyopi varlığında ‘kubbe şekilli makulopati’ görünümünün uzun dönem anatomik ve görsel sonuçlar üzerine etkisi

Oğuzhan Altunkaya, Metehan Şimşek, Sadık Görkem Çevik, Özgür Artunay
Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada yüksek miyopik gözlerde ‘kubbe şekilli makulopati (KŞM)’ görünümünün uzun takipte görsel ve anatomik sonuçlar üzerine etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Retrospektif kohort olarak planlanan bu çalışmaya, her iki gözünde de yüksek miyopi bulunan ve bir gözünde optik koherens tomografi ile KŞM mevcut olan en az 3 yıl takip edilmiş hastalar (Grup 1) dahil edildi. Hastaların diğer gözü kontrol grubu olarak (Grup 2) değerlendirildi. Hastaların yaş ve cinsiyet gibi demografik verileri ile başvuru ve 3. yıl kontrolündeki en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK-logMAR), aksiyel uzunluk (mm) ve takip süresi boyunca uygulanan tedaviler (topikal karbonik anhidraz inhibitörleri (KAİ), intravitreal enjeksiyon, fotodinamik tedavi (FDT), lazer fotokoagülasyon (LFK), vitreoretinal cerrahi (VRC)) incelendi.

BULGULAR: Çalışmaya 21 hastanın 42 gözü dahil edildi. Ortalama yaş $49,61 \pm 14,64$ yıldır. İlk kontrolde EİDGK Grup 1’de $0,57 \pm 0,36$, Grup 2’de $0,54 \pm 0,53$ idi ($p=0,82$); 3. yıl kontrolünde Grup 1’de $0,61 \pm 0,36$, Grup 2’de $0,54 \pm 0,53$ ($p=0,63$) idi. İlk kontrolde aksiyel uzunluk Grup 1’de $27,19 \pm 1,49$ mm, Grup 2’de $28,40 \pm 1,58$ mm idi ($p=0,03$); 3. yıl kontrolünde Grup 1’de $27,22 \pm 1,53$ mm; Grup 2’de $28,49 \pm 1,61$ mm idi ($p=0,04$). Takip süresi içerisinde Grup 1’de 5 göze FDT uygulandı, subretinal sıvı nedeniyle 16 gözde topikal KAİ kullanımı mevcuttu. Miyopik koroidal neovasküler membran (KNVM) nedeniyle anti-VEGF enjeksiyonu uygulanan göz sayısı Grup 1’de 6 (%28,6), Grup 2’de 1 (%4,8) ($p=0,03$); retinal dejenerasyonlar nedeniyle LFK uygulanan göz sayısı Grup 1’de 5 (%23,6), Grup 2’de 2 (%9) ($p=0,23$), retina dekolmanı nedeniyle VRC uygulanan göz sayısı Grup 1’de 1 (%5), Grup 2’de 2 (%9) ($p=0,54$) idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Optik koherens tomografide KŞM bulunan olgularda kontrol grubuna göre görsel prognoz benzerdi, aksiyel uzunluk daha kısa bulundu. Subretinal sıvı varlığında topikal KAİ ve FDT’ye yanıt mevcuttu. Ayrıca bu olgularda kontrol grubuna göre KNVM’nin daha sık geliştiği ve buna bağlı daha çok intravitreal anti-VEGF enjeksiyon ihtiyacı olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Fotodinamik tedavi, kubbe şekilli makulopati, miyopi

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-40 [Tıbbi Retina]

Türk Popülasyonunda Yaşa Bağlı Makula Dejenerasyonunda Non-Eksüdatif Maküler Neovaskülerizasyonun Prevalansı ve Progresyonu

Murat Karapapak, Ece Özal, Serhat Ermiş, İrem Önal, Sadık Altan Özal
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışma, Türk popülasyonunda yaşa bağlı makula dejenerasyonu (YBMD) hastalarında non-eksüdatif maküler neovaskülerizasyonun (neMNV) prevalansını belirlemeyi ve optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) bulgularını kullanarak olası aktivasyon belirteçlerini ve hastalık progresyonunu tespit etmeyi amaçlamaktadır.

YÖNTEM: Bu retrospektif çalışma, Ocak 2021 ile Aralık 2023 tarihleri arasında Türkiye’deki üçüncü basamak bir retina kliniğine başvuran, YBMD’ye sekonder tedavi-naif neMNV tanılı hastaları içermektedir. Hastalar, her vizitte OKT ve OKTA ile değerlendirilmiş ve neMNV tanısı kesin olarak OKTA kullanılarak konulmuştur. Dışlama kriterleri arasında önceki anti-VEGF tedavisi, pakikoroid spektrum hastalıkları, vitreoretinal cerrahi öyküsü, koriorretinal hastalıklar ve güvenilir olmayan OKTA görüntüleri yer almaktadır. Değerlendirilen parametreler arasında en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), lens durumu ve mikronutrisyon kullanımı bulunmaktadır.

BULGULAR: Toplam 3.119 hastanın 186’sında (%5,96) neMNV tespit edilmiştir. Ortalama yaş $72,73 \pm 8,60$ yıl olup, ortalama takip süresi $16,14 \pm 8,43$ aydır. Hastaların 34’ünde (%18,3) non-eksüdatif formdan eksüdatif forma dönüşüm saptanmış olup, ortalama aktivasyon süresi $14,71 \pm 8,42$ aydır. neMNV gözlerinde zaman içinde EİDGK anlamlı şekilde azalırken ($p < 0,05$), eşlik eden gözlerde görme keskinliği stabil kalmıştır. Aktivasyon süresi ile yaş, cinsiyet, lateralite veya mikronutrisyon kullanımı arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. Eşlik eden gözlerde eksüdatif MNV prevalansı %67 olarak belirlenmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Türk popülasyonunda neMNV, YBMD hastalarında nispeten yaygın olup, prevalansı %5,96’dır. Bu lezyonların eksüdatif hale geçme potansiyeli yüksek olduğundan, erken tespit ve yönetim için düzenli OKTA takibi önem taşımaktadır. Gelecekteki çalışmalar, neMNV aktivasyonunu öngören spesifik biyobelirteçlerin ve görüntüleme özelliklerinin belirlenmesine odaklanmalı ve mikronutrisyonun YBMD progresyonundaki uzun vadeli faydalarını değerlendirmelidir.

Anahtar Kelimeler: Non-eksüdatif maküler neovaskülerizasyon, optik koherens tomografi anjiyografi, Türk popülasyonu, yaşa bağlı maküla dejenerasyonu

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-41 [Tıbbi Retina]

Oksidatif strese bağlı gelişen retina pigment epitel (ARPE-19) hasarında, melatonin'in koruyucu etkisi

Ayhan Sağlık¹, Ebru Temiz², Özgür Yüksekdağ³

¹Harran Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Şanlıurfa

²Harran Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Şanlıurfa

³Harran Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Ana Bilim Dalı, Şanlıurfa

GİRİŞ VE AMAÇ: Retina pigment epiteli hücre hatlarında (ARPE-19) paraquat ile oluşturulan hasar sonrasında, melatonin'in oksidatif strese karşı koruyucu etkisinin araştırılması amaçlanmıştır.

YÖNTEM: ARPE-19 hücre hattı çoğaldıktan sonra, farklı paraquat (0, 2,5, 5, 10, 25, 50, 100 ve 200 μ M), melatonin (0, 10, 25, 50, 100, 200, 400 ve 500 μ mol/mL) konsantrasyonlarıyla 24 saat boyunca inkübe edildi. Hücre Canlılık Testi (MTT), hücre morfolojisi testi (AO/EtBr), apoptozis testi, JC-1 boyama ve hücre içi reaktif oksijen radikalleri (ROS) tespiti yapıldı. IC50 değerlerini hesaplamak için GraphPad Prism 9 programı kullanıldı ve paraquat IC50: 100 μ M, melatonin IC50: 200 μ g/mL olarak hesaplandı. 100 μ M paraquat ile hasar oluşturulan hücrelerde, melatonin'in koruyucu etkisini tespit etmek için artan dozları ile tedavi edildi.

BULGULAR: Paraquat hasarı sonrasında, melatonin ile tedavi edilen hücrelerde canlılık oranı %64.7, erken apoptozis %16.1, geç apoptozis %17.2 ve nekrotik hücrelerin ise %2.0 oranında olduğu görüldü. Melatonin ARPE-19 hücrelerinde paraquat hasarına karşı düşük oranda koruyucu etki göstererek hücrelerin morfolojisini koruduğu ve hücre ölümünü azalttığı gözlemlendi. Paraquat hasarı ARPE-19 hücrelerinin reaktif oksijen seviyesini arttırdığı bulundu (p=0.6741). Paraquat hasarı sonrası melatonin ile tedavi edilen hücrelerde, kontrol-hücre canlılığını düşük oranda arttırdığı ancak bu değişikliğin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı bulundu (p=0.6795). Negatif gruptaki kontrol hücre %84.4, ROS+ hücre ise %15.2 düzeyindeydi. Paraquat uygulaması sonrasında, kontrol hücre %45.8, ROS+ hücre ise %54.1 olduğu bulundu. Paraquat hasarı sonrası melatonin ile tedavi edilen hücrelerde ise kontrol hücre %58.3 ve ROS+ hücre %41.7 olarak saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Paraquat hasarı sonrasında yüksek konsantrasyonlarda melatonin uygulanan ARPE-19 hücre kültüründe, hücre canlılığının bir miktar arttığı ve ROS+ hücre oranında azalma olduğu gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: ARPE-19, apoptozis, melatonin, paraquat, ROS

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-42 [Vitreoretinal Cerrahi]

Pediatric Retina Detachment Cases with Fuchs' Dystrophy Developmental Influencing Factors

Betül Dumlu, Merve Özbek, Sadık Görkem Çevik, ozgur artunay
Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışma, kliniğimizde opere edilen pediatrik retina dekolmanı hastalarında fitizis bulbi gelişimine katkıda bulunan preoperatif ve postoperatif risk faktörlerini değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

YÖNTEM:Kliniğimizde retina dekolmanı tanısı alarak cerrahi tedavi uygulanan pediatrik hastalar geriye dönük olarak tarandı. Hastaların demografik verileri, dekolman etyolojileri, cerrahi öncesi ve sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), göz içi basınçları, biyomikroskopik ve fundus muayene bulguları ile gelişen komplikasyonlar kaydedildi.

BULGULAR:Çalışmaya 70 hastanın 75 gözü dahil edildi. Hastaların %75,71'i (n=53) erkek, %24,29'u (n=17) kadın olup, ortalama yaş $10,83 \pm 4,11$ (1,5-18) yıl olarak hesaplandı. Ortalama takip süresi $37,77 \pm 30,89$ ay idi. Retina dekolmanı etyolojisi değerlendirildiğinde, 28 gözde (%37,3) travmatik, 13 gözde (%17,3) miyopik, 15 gözde (%20) konjenital veya gelişimsel anomaliye eşlik eden ve 11 gözde (%14,7) geçirilmiş oküler cerrahi sonrası gelişen retina dekolmanı saptandı. Fitizis bulbi gelişen 28 göz ile son vizitte anatomik başarı sağlanmış 47 göz karşılaştırıldığında, ortalama fitizis bulbi gelişme süresi $18,18 \pm 18,5$ (3-100) ay olarak belirlendi. Çoklu regresyon analizi sonucunda, travmatik etyoloji, düşük preoperatif görme keskinliği, makula tutulumu, ilk cerrahi müdahalede lensektomi uygulanması ve total retina dekolmanı varlığı, fitizis bulbi gelişimi açısından istatistiksel olarak anlamlı risk faktörleri olarak tespit edildi (tüm değişkenler için $p<0,05$). Kaplan-Meier sağkalım analizi sonucunda, hastaların %50'sinde fitizis bulbi gelişiminin 13. ayda meydana geldiği gözlemlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Pediatric retina dekolmanı olgularında fitizis bulbi gelişimi, özellikle travmatik etyoloji, düşük preoperatif görme keskinliği, makula tutulumu, lensektomi ihtiyacı ve total dekolman varlığı ile ilişkilidir. Bu bulgular, pediatrik retina dekolmanı cerrahisi sonrası uzun dönem prognozun öngörülmesi açısından klinik pratiğe önemli katkılar sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: fitizis bulbi, pediatrik retina dekolmanı, retina dekolmanı

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-43 [Vitreoretinal Cerrahi]

Pediyatrik Hastalarda Pars Plana Vitrektomi ile Birlikte Uygulanan Yamane Tekniğinin Postoperatif Sonuçları ve Komplikasyonların Analizi

Beyza Gürpınar, Merve Özbek, Seren Pehlivanoğlu, Halil Özgür Artunay
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışma, pediyatrik hastalarda pars plana vitrektomi (PPV) ile birlikte uygulanan Yamane tekniğinin afaki ve göz içi lens (GİL) dislokasyonu tedavisindeki etkinliğini ve güvenliğini değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

YÖNTEM: Aralık 2017- Şubat 2025 tarihleri arasında PPV ile birlikte Yamane tekniği kullanılarak üç parçalı sekonder GİL implantasyonu gerçekleştirilen hastaların verileri retrospektif olarak incelenmiştir. Hastaların demografik özellikleri, cerrahi endikasyonları, görme keskinlikleri, göz içi basınçları ve postoperatif komplikasyonları değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Çalışmaya 29 hastanın 30 gözü dahil edilmiştir. Hastaların ortalama yaşı $10,83 \pm 3,86$ yıl, ortalama takip süresi ise $23,93 \pm 15,38$ ay olarak hesaplanmıştır. Cerrahi endikasyonların %56,67'sini (17 göz) travmatik katarakt sonrası gelişen afaki vakaları oluşturmuştur. Yedi hastada (%23) ek cerrahi müdahale gereksinimi ortaya çıkmış olup, bu olguların beşinde GİL subluksasyonu, birinde GİL dislokasyonu ve birinde tekrarlayan vitreus içi hemoraji nedeniyle revizyon cerrahisi gerçekleştirilmiştir. Preoperatif ortalama görme keskinliği $1,94 \pm 0,51$ logMAR iken, postoperatif birinci ayda $1,45 \pm 0,61$ logMAR, altıncı ayda ise $1,16 \pm 0,73$ logMAR olarak kaydedilmiştir ($p < 0,001$). Preoperatif ve postoperatif göz içi basınçları arasında anlamlı bir fark saptanmamıştır. Postoperatif komplikasyonlar arasında 9 hastada (%21) glokom, 4 hastada (%9) geçici göz içi basınç artışı, 6 hastada (%14) postoperatif hipotoni ve 4 hastada (%9) İOL subluksasyonu gözlenmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu çalışma, pediyatrik hastalarda Yamane tekniği ile gerçekleştirilen sekonder GİL fiksasyonunun sonuçlarını raporlayan en geniş vaka serisini sunmaktadır. Elde edilen bulgular, Yamane tekniğinin pediyatrik afakide stabil GİL fiksasyonu sağlayarak görme keskinliğinde istatistiksel olarak anlamlı bir iyileşme sunduğunu göstermektedir. Bazı olgularda ek cerrahi müdahale gereksinimi doğsa da, yöntem genel olarak güvenli ve etkili bir seçenek olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: PPV, Pediyatrik Yamane, Postoperatif komplikasyon

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-44 [Vitreoretinal Cerrahi]

Proliferatif Vitreoretinopatide Nilotinib: Umut Verici Bir Terapötik Ajan

Hakan Yıldırım¹, Hakan Veli Savaş², Nevin İlhan⁴, Murat Erdag¹, Mehmet Balbaba¹, Mehmet Canleblebici³

¹Fırat Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Elazığ

²Karakoçan Devlet Hastanesi

³Kayseri Devlet Hastanesi

⁴Fırat Üniversitesi, Biyokimya Anabilim Dalı, Elazığ

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada, daha önce denenmemiş bir tirozin kinaz inhibitörü olan nilotinibin, deneysel proliferatif vitreoretinopatideki (PVR) etkinliğinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Yirmi bir Sprague Dawley sıçanı randomize olarak üç gruba ayıldı. Grup 1'e (Kontrol Grubu) herhangi bir müdahale yapılmadı. Grup 2 (Sham Grubu) ve Grup 3'e (Tedavi Grubu) PVR indüklemek için 0.07 IU/0.1 mL dispaz enjekte edildi. 8. haftada, sham grubuna 0,1 mL dimetil sülfoksit (DMSO) ve tedavi grubuna intravitreal 2 ng/μL nilotinib intravitreal olarak uygulandı. Tüm sıçanlara 8. haftada ötenazi uygulandı ve enükle edilen gözler enzime bağlı immünosorbent test (ELISA) ile transforming growth factor-β (TGF-β), trombosit kaynaklı büyüme faktörü (PDGF), fibroblast growth faktörü 2 (FGF2), vasküler endotelyal büyüme faktörü (VEGF) ve interlökin-1 (IL-1) açısından analiz edildi.

BULGULAR: Kontrol grubuyla karşılaştırıldığında, sham grubunda TGF-β, PDGF, FGF2, VEGF ve IL-1 düzeylerinde anlamlı artış görüldü (p<0.05). Nilotinib ile tedavi edilen grupta TGF-β, PDGF, VEGF ve IL-1 düzeyleri sham grubuna kıyasla azaldı, ancak bu azalmalar istatistiksel olarak anlamlı değildi. Bununla birlikte, FGF2 seviyeleri nilotinib ile tedavi edilen grupta anlamlı derecede düştü (p<0.01).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamız 2 ng/μL intravitreal nilotinibin, FGF2 seviyelerini önemli ölçüde düşürerek PVR ile ilişkili fibrozisi potansiyel olarak inhibe edebileceğini göstermiştir. Nilotinib PVR için umut verici bir terapötik ajan olmasıyla birlikte, doz ve güvenlik açısından ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Nilotinib, PVR, FGF2

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-46 [Vitreoretinal Cerrahi]

Makula Deliği Cerrahisinde Baş Pozisyonu Gerektirmeyen Yeni Bir Tekniğin Sonuçları: Ters İLM Flepi Üzerine Hava Altında Viskoelastik Uygulaması

Oğuzhan Saygılı, Sevim Ayça Seyyar

Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Postoperatif baş pozisyonu gerektirmeden, maküla deliği (MH) kapatılması için hava altında ters temporal iç limitan membran (ILM) flebine dispersif viskoelastik bir cihazın enjeksiyonunu içeren yeni bir tekniğin sonuçlarını bildirmek.

YÖNTEM:Tüm hastalarda bir temporal ILM flebi oluşturuldu ve perflorokarbon sıvısı (PFCL) ile MH üzerine ters çevrildi. Sıvı-hava değişiminden sonra, bir PFCL-hava değişimi yapıldı. Daha sonra, iki ila üç disk çapındaki bir alanı kaplayan, hava altında ters çevrilmiş flebin etrafına dispersif viskoelastik bir madde uygulandı. Daha sonra bir hava-kükürt hekzaflorür (SF6) değişimi yapıldı ve sklerotomiler kapatıldı. Postoperatif olarak baş pozisyonu önerilmedi. Ameliyat öncesi MH boyutu, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), MH kapanma oranı ve kapanma paterni ile ilgili veriler toplandı.

BULGULAR:Çalışmaya 106 hastadan 114 göz dahil edildi. İlk MH kapanışı 112 gözde (%98,2) elde edildi ve iki vaka ikinci ameliyattan sonra kapatıldı. U şeklinde kapanış %71,9, V şeklinde kapanış %20,1 ve W şeklinde kapanış %8 gerçekleşti. Önemli BCVA iyileşmesi gözlemlendi ($p<0,001$), GİB’de önemli bir değişiklik olmadı ($p=0,881$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu teknik flep stabilizasyonunu artırır, MH kapanmasını kolaylaştırır ve postoperatif baş pozisyonlama ihtiyacını ortadan kaldırarak hasta konforunda iyileşme ile olumlu anatomik ve fonksiyonel sonuçlara yol açar.

Anahtar Kelimeler: Temporal ILM flep tekniği, makular hole, viskoelastik cihaz, vitrektomi

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-47 [Vitreoretinal Cerrahi]

İdiyopatik Maküler Hol Tamirinde Temporal Ters Flep ve İLM Soyulması Tekniklerinin Anatomik ve Fonksiyonel Sonuçlarının Karşılaştırılması

Laden Altay, Nurullah Üzeyir Gökdeniz, Ege Yazar, Semih Bolat, İsmail Umut Onur, Bengi Demirayak, Aslı Vural
Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu retrospektif çalışmada, Temporal Ters Flep ve İLM Soyulması tekniklerinin, idiyopatik maküler hole tamirindeki anatomik ve fonksiyonel başarıları karşılaştırıldı. Çalışmamız, preoperatif ve postoperatif faktörleri değerlendirerek, bu iki cerrahi tekniğin etkinliğini incelemeyi amaçlamıştır.

YÖNTEM: Çalışmaya, 2014-2021 yılları arasında tek cerrah tarafından opere edilen 61 hasta dahil edildi. Hastaların 31'i Temporal Ters Flep tekniği ile, 30'u İLM Soyulması tekniği ile opere edildi. İzlem süresi 12 ile 36 ay arasında değişmektedir. Demografik veriler, preoperatif durumlar (ERM, skizis, PVD, epiretinal proliferasyon, intraretinal kist, RPE atrofi, hol çapları), ve postoperatif bulgular (maküler ödem, subretinal sıvı, hiperreflektif çizgi, foveal şekil, ELM-EZ bütünlüğü, iyileşme süresi) kaydedildi.

BULGULAR: İki teknik anatomik kapanma ve fonksiyonel başarı açısından karşılaştırıldığında anlamlı bir fark saptanmadı. Minimum maküler hol çapının anatomik başarı üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ve çap arttıkça anatomik kapanmanın azaldığı bulundu. ($p = 0.014$). Maksimum maküler hol çapı arttıkça BCVA'da anlamlı bir düşüş gözlemlendi ($p = 0.006$). Diğer preoperatif faktörler anlamlı bir etki yaratmadı. Foveal migrasyon, Temporal Ters Flep tekniği ile daha sık gözlemlenmiş olup, bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu. ($p \approx 0.0001$). İntraoperatif tamponad türleri (C3F8, SF6, HAVA, sıvı) arasında anatomik başarı açısından anlamlı bir fark saptanmadı. Postoperatif foveal şekil (U, V, W) açısından ise Temporal Ters Flep ve İLM Soyulması teknikleri arasında anlamlı bir fark gözlemlenmedi. İLM Soyulması tekniği ile ortalama iyileşme süresi 3.76 ay, Temporal Ters Flep tekniği ile ise ortalama iyileşme süresi 5.30 ay olarak bulundu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Her iki teknik de idiyopatik maküler hol tamirinde başarılı sonuçlar elde etmektedir. Bulgular literatürle uyumlu bulunmuştur. Gelecekteki çalışmalar, daha geniş hasta grupları ile bu iki tekniğin uzun dönem sonuçlarını değerlendirmelidir.

Anahtar Kelimeler: ilm soyulması, maküler hol, temporal ters flep

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-48 [Vitreoretinal Cerrahi]

Evre 3A Ve 3B Jüvenil Coat's Hastalığı; Çoklu Tedavi: Uzun Dönem Takip–Tek Merkez

Gülşah Gökgöz, Ege Karslioglu, Sibel Oto, Gursel Yılmaz, Imren Akkoyun
Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Araştırmamızın amacı, jüvenil yaşta oluşan evre 3A ve 3B Coat's hastalığında çoklu tedaviler sonrasında, uzun dönem takiplerde anatomik ve fonksiyonel sonuçları değerlendirilmesidir.

YÖNTEM: Ocak 2004 ile Şubat 2025 tarihleri arasında 3A veya 3B Coat's hastalığı nedeni ile çoklu tedaviler uygulanan ve en az 6 aylık takip süresi olan <18 yaş hastaların verileri retrospektif analiz edildi. Tüm cerrahi işlemler tek cerrah tarafından gerçekleştirildi (IA).

BULGULAR: Çalışmada 21 hastanın 21 gözü değerlendirildi. Hastaların % 80,9 u erkek, ilk başvuruda ortalama yaş 5,2 (min-max 9 ay-11 yaş), ortalama takip süresi 12,4 yıl (min-max 1,4-21) idi. İlk muayenede %76,2 gözde Evre 3A2, %23,8 gözde Evre 3B tespit edildi. Telanjiektazi yaygınlığı ortalama 9 saat kadranı idi (min-max 7-13). Gözlerin tümünde 1. oturumda eksternal sıvı drenajı uygulandı. Gerekli olgularda birinci oturumda veya takip sürecinde, lazer fotokoagülasyon, kriyokoagülasyon, intravitreal anti-VEGF, intravitreal deksametazon implant uygulandı. Preretinal ve subretinal fibrosis ile birliktelik gösteren traksiyonel retina dekolmanı (TRD) olgularında lens koruyucu vitrektomi+silikon enjeksiyonu uygulandı (%14,3). Bu hasta grubunda vitrektomi ve silikon alımından sonra gelişen katarakt nedeni ile katarakt cerrahisi+intraoküler lens implantasyonu gerçekleştirildi. Hiçbir göz fitizise veya enükleasyona gitmedi. TRD subretinal eksudasyon ve telanjiektazinin daha yaygın olduğu ve kriyokoagülasyon uygulanan gözlerde oluştu. En iyi görme keskinliğinde hastaların %28,5 inde artış, %57,1 inde stabilite ve %14,3 ünde azalma tespit edildi. Son takip muayenesinde tüm hastalarda retinal vasküler telanjiektazi ve subretinal sıvı ve eksuda bulguları tamamen regrese olmuştu.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Evre 3A ve 3B Jüvenil Coat's hastalığında başta eksternal sıvı drenajı olmak üzere gerekli olgularda çoklu tedavi uzun süreli etkili tedavi niteliğindedir. Yoğun telanjiektazi varlığı ve kriyokoagülasyon uygulaması TRD oluşumu için etkili risk faktörü olabilir.

Anahtar Kelimeler: Coats Hastalığı, Eksudasyon, Traksiyonel Retina Dekolmanı, Vitreoretinal Cerrahi

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-49 [Vitreoretinal Cerrahi]

Yamane Sütürsüz Lens Fiksasyonu Tekniğinin Farklı Endikasyonlarda Kısa Dönem Sonuçları

Burcu Polat Gültekin, Rukiye Aydın Arslan, Albina Altinyollar
İzmir Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, İzmir

GİRİŞ VE AMAÇ: Afak ve desantralize olmuş göz içi lensleri (GİL) olan olgularda Yamane transkonjonktival sütürsüz intraskleral GİL fiksasyon tekniğinin kısa dönem sonuçlarını değerlendirmek.

YÖNTEM: Bu çalışmada Yamane cerrahisi uygulanan afak ve GİL desantralizasyonu olan olgular geriye dönük olarak değerlendirildi. Demografik veriler, ameliyat öncesi ve sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK), cerrahi endikasyonlar, ek cerrahi müdahaleler, komplikasyonlar ve spektral-domain optik koherens tomografi (SD-OCT) ile değerlendirilmiş makula durumu kaydedildi.

BULGULAR: Çalışmada 65 olgunun 65 gözü değerlendirildi. Katılımcıların ortalama yaşı $71,5 \pm 8,3$ yıl olup, ortalama takip süresi $8,1 \pm 1,1$ aydı. Cerrahi endikasyonlar; 37 olguda (%57) afaki, 25 olguda (%38) GİL desantralizasyonu ve 3 olguda (%5) lens desantralizasyonu idi. Ortalama EİDGK, $1,89 \pm 0,66$ logMAR'dan $0,96 \pm 0,71$ logMAR'a iyileşme gösterdi ($p < 0,01$). Ön vitrektomi 32 olguda (%49), pars plana vitrektomi ise 33 olguda (%51) uygulandı. İntraoperatif beş olguda (%8) iris travması, bir olguda (%1,5) haptik kopması gelişti. Takip sürecinde 9 olguda (%14) GİL tiltasyonu, 4 olguda (%6) GİL dislokasyonu gözlemlendi. Postoperatif dönemde 14 olguda (%21) kistoid makula ödemi, 14 olguda (%21) oküler hipertoni, 5 olguda (%7) üveit-glokom sendromu, iki olguda (%3) vitreus hemorajisi ve bir olguda (%2) oküler hipotoni gelişti. Dört olguda (%6) haptik revizyonu gerekti. Hiçbir olguda retina veya koroid dekolmanı ya da endoftalmi izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Yamane GİL fiksasyon tekniği, ek cerrahi müdahale gerektiren komplike vakalarda kısa dönem takipte etkili bir cerrahi seçenektir. İntraoperatif ve postoperatif gelişebilecek komplikasyonlar akılda tutulmalı ve dikkatli olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sütürsüz göz içi lens fiksasyonu, Yamane tekniği, pars plana vitrektomi.

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-50 [Nörooftalmoloji]

Nörooftalmoloji Olgularında Yapay Zekâ Tabanlı Büyük Dil Modelleri: ChatGPT ve DeepSeek'in Karşılaştırılması

Ersin Akbulut

Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Nörooftalmoloji, oftalmolojinin karmaşık tanı süreçlerine sahip olup, multidisipliner değerlendirme ve dikkatli klinik muhakeme gerektiren, tanısal güçlüklerin sıkça yaşandığı bir alt uzmanlık alanıdır. Son dönemde, yapay zekâ tabanlı büyük dil modellerinin (Large Language Models, LLM) tıbbi tanıya destek potansiyelleri tartışılmaktadır. Bu çalışma, farklı LLM modellerinin nörooftalmoloji alanındaki karmaşık olgu sunumlarında tanı doğruluğunu değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

YÖNTEM:PubMed veri tabanında oftalmoloji alanında SCIEExpanded indeksli dergilerde yayımlanmış olan son iki yıla ait nörooftalmoloji olgu sunumları, 'neuro-ophthalmology' ve 'case report' anahtar kelimeleri kullanılarak tarandı. Bulunan olgu sunumlarından YZ ile değerlendirmeye uygun, tanı ve klinik verileri net olarak belirtilmiş toplam 40 olgu seçildi. Bu olgular, OpenAI tarafından geliştirilen ChatGPT-4o ve ChatGPT-4.5 modelleri ile 2025 yılında DeepSeek şirketi tarafından kullanıma sunulan DeepSeek-R1 modeli kullanılarak değerlendirildi. Modellerin doğru/yanlış cevapları (doğru=1, yanlış=0) kaydedilerek doğruluk oranları hesaplandı ve üç modelin başarısı Cochran's Q testi ile karşılaştırıldı.

BULGULAR:Doğruluk oranları ChatGPT-4o için %87,5 (35/40), ChatGPT-4.5 için %90,0 (36/40) ve DeepSeek-R1 için %82,5 (33/40) olarak belirlendi. Cochran's Q testi sonucu $p=0,174$ bulundu ve modeller arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda kullanılan üç LLM'nin, nörooftalmolojideki karmaşık olguların değerlendirilmesinde benzer ve yüksek doğruluk oranları sağladığı gösterilmiştir. Bununla birlikte, olgu sayısının sınırlı olması ve modellerin fundus fotoğrafı veya optik koherens tomografi gibi görsel verileri değerlendirememesi, çalışmamızın önemli kısıtlılıklarıdır. Gelecekte daha fazla sayıda olgu ve görsel tanı verilerini de içeren kapsamlı çalışmalar, YZ modellerinin nörooftalmolojideki gerçek etkinliğinin daha doğru anlaşılmasını sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Büyük dil modeli, ChatGPT, DeepSeek-R1, Nörooftalmoloji, Yapay Zeka

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-51 [Uvea-Behçet]

Vorteks Varisi Olan Gözlerde Koroidal Vasküler İndeks Değerlendirilmesi

Yunus Emre Budak, Nisa Karaaslan, Ali Demircan
Medipol Mega Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Bir gözünde vorteks ven varisi olan hastalarda koroidal vaskülarite indeksini (KVI) kullanarak koroidal yapısal değişiklikleri aynı hastanın vorteks varisi olmayan gözü ile karşılaştırmalı olarak değerlendirmek.

YÖNTEM: Bu retrospektif çalışma, bir gözünde vorteks ven varisi olan 18 hasta içermektedir. Hastaların genel oftalmolojik muayeneleri yapıldı. Tüm hastalara oküler koherens tomografi (EDI-OCT) görüntülemeleri çekildi. Koroidal görüntüler lümen alanı (LA) ve stromal alan (SA) olacak şekilde ikili hale getirildi. KVI, LA'nın total koroid alanına (TKA) oranı olarak tanımlandı. Hastanın iki gözü arasındaki santral retina kalınlık (SRK), subfoveal koroid kalınlık (SFKK), TKA, SA, LA ve KVI karşılaştırıldı.

BULGULAR: Hastaların iki gözü arasında SRK (vorteksli göz: $224.88 \pm 14.58 \mu\text{m}$, diğer göz: $252.66 \pm 89.91 \mu\text{m}$), SFKK (vorteksli göz: $317.11 \pm 73.10 \mu\text{m}$, diğer göz: $288.77 \pm 82.29 \mu\text{m}$), TKA (vorteksli göz: $9.97 \pm 3.30 \text{ mm}^2$, diğer göz: $9.39 \pm 3.04 \text{ mm}^2$), SA (vorteksli göz: $3.36 \pm 1.18 \text{ mm}^2$, diğer göz: $3.19 \pm 0.90 \text{ mm}^2$), LA (vorteksli göz: $6.60 \pm 2.24 \text{ mm}^2$, diğer göz: $6.20 \pm 2.15 \text{ mm}^2$) ve KVI (vorteksli göz: $\% 66.03 \pm 3.91$, diğer göz: $\% 65.29 \pm 2.82$) açısından anlamlı fark saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Hastanın vorteks varisi olan gözü ile olmayan diğer gözü karşılaştırıldığında, vorteks varisi olan gözlerde SRK, SFKK, TKA, SA, LA ve KVI için daha yüksek ortalama değerler elde edilmiş olsa da istatistiksel olarak anlamlı fark görülmedi.

Anahtar Kelimeler: Koroidal vasküler indeks, Santral retinal kalınlık, Subfoveal koroidal kalınlık, Vorteks ven varisi

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-52 [Uvea-Behçet]

Vogt-Koyanagi-Harada Hastalığında Tedavi Sonuçlarının ve Prognostik Faktörlerin İncelenmesi

Murat Oklar, Nilufer Zorlutuna Kaymak, Burak Tanyildiz

Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Vogt-Koyanagi-Harada (VKH) hastalığı, bilateral granümatöz bir panüveittir. Antikorların, göz, iç kulak, meninks ve derideki nöral krest kaynaklı melanositlere karşı saldırdığı T-hücre aracılı otoimmün bir hastalıktır. Çalışmanın amacı, 2012-2023 yılları arasında kliniğimizde en az 2 yıllık takip süresi olup tedavi edilen VKH hastalarının tedavi sonuçlarını sunmak ve olası prognostik faktörleri belirlemektir.

YÖNTEM: Retrospektif gözlemsel çalışma. Hastaların klinik özellikleri, evreleri, tedavi seçenekleri, tedavi öncesi ve sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK) analiz edildi. Geçirilen üveit atağı sayıları ve remisyon durumları not edildi.

BULGULAR: 11 hasta (9 kadın ve 2 erkek) çalışmaya dahil edildi. Ortalama yaş 38,18 yıl (16-69), ortalama hastalık süresi 8,4 yıl (2,8-12) idi. 4 olgunun (%36.4) akut VKH evrede olduğu-kaldığı, 7 olgunun (%63.6) ise kronik VKH bulguları gösterdiği izlendi. 3 hastada (%27.3) glokom, 2 gözde ise (%8,3) biri peripapiller biri maküler olmak üzere koroidal neovasküler membran (KNVM) geliştiği görüldü. 4 göze subtenon triamsinolon, 2 göze ise inflamatuvar KNVM sebebiyle anti-vegf enjeksiyon uygulandığı izlendi. Remisyona giren ve tedavisiz izlenen olgu sayısı yalnızca 2 (%18,2) idi. Tedavide en sık kullanılan biyolojik ajanın 8 hastada Adalimumab olduğu, 3 hastada ise haftalık dozlamaya ihtiyaç duyduğu görüldü. Adalimumab tedavisine dirençli olan 2 hastada ise infliksimab infüzyonuna geçilip yanıt alındığı izlendi. Üveit süresi ile tedavi sonrası kötü gören göz ve iyi gören göz EİDGK arasında istatistiksel olarak yüksek derecede negatif korelasyon olduğu görüldü ($p=0.009$, $p<0,001$). Üveit atak sayısı ile tedavi sonrası kötü gören göz ve iyi gören göz EİDGK arasında istatistiksel olarak yüksek derecede negatif korelasyon olduğu görüldü ($p=0.016$, $p=0.023$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda prognostik faktörler olarak üveit atak sayısı ve üveit süresi bulunmuştur. VKH'de agresif tedavi ile, hastalığın ilerlemesi ve kronik rekürren aşamaya geçmesi önlenabilir.

Anahtar Kelimeler: anti-TNF, biyolojik ajan, koroidit, üveit, Vogt-Koyanagi-Harada

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

SS-53 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Göz Hastalıkları Sağlık Kurulu Raporlarının Değerlendirilmesinde Yapay Zeka Modellerinin Karşılaştırılması: ChatGPT-4o ve DeepSeek-R1

Mehmet Egemen Karataş¹, Gamze Karataş², Sümeyra Keleş Yeşiltaş¹

¹Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

²Prof.Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:DeepSeek-R1, sunduğu yenilikler ile küresel çapta büyük ilgi uyandırmış bir yapay zeka (YZ) teknolojisidir. ChatGPT-4o, uzun süredir kullanılan bir büyük dil modeli (BDM) olup, oftalmoloji de dahil olmak üzere birçok alanda ilerlemeler kaydetmiştir. BDM'ler, genellikle doğrulanmamış verilerle eğitildikleri ve kaynaklarını belirtmedikleri için oftalmolojideki uygulamaları hala sınırlıdır ve DeepSeek-R1'in oftalmoloji alanındaki yetenekleri henüz test edilmemiştir. Bu çalışmanın amacı, ChatGPT-4o ve DeepSeek-R1'in göz hastalıkları açısından engelli sağlık kurulu raporlamasının doğruluğunun ve okunabilirliğinin karşılaştırılmasıdır.

YÖNTEM:Ocak 2025'te hastanemiz sağlık kuruluna başvuran ve göz hastalıklarından engel oranı alabilecek 84 hastanın tanıları ve detaylı oftalmolojik muayene bulguları metin halinde hazırlanıp her iki BDM'ye iletilti. 'Erişkinler İçin Engellilik Değerlendirmesi Hakkında Yönetmelik'e göre göz hastalıklarından alacakları engellilik puanlarının hesaplanması istendi. Her iki BDM'nin yanıtları muayene ve puanlamayı yapan uzman hekimin sonuçlarıyla karşılaştırıldı. Okunabilirlik ise Ender Ateşman'ın yayınladığı "Türkçe'de Okunabilirliğin Ölçülmesi" kriterlerine göre belirlendi.

BULGULAR:ChatGPT-4o %28.5, DeepSeek-R1 ise %23.8 oranında sorulara doğru yanıt vermişlerdir ve aralarında istatistiksel anlamlı farklılık saptanmamıştır ($p=0.125$). Ateşman okunabilirlik indeksi ortalama değerleri sırasıyla 56.6 ± 5.9 ve 59.2 ± 6.1 bulunmuştur ($p=0.241$). Bu okunabilirlik değerleri lise seviyesinde eğitim gerektiğini ortaya koymuştur.

TARTIŞMA VE SONUÇ:ChatGPT-4o ve DeepSeek-R1, göz hastalıkları engellilik puanı hesaplamada birbirlerine üstünlük sağlayamamış ve klinisyenin sonuçlarına kıyasla oldukça düşük performans sergilemiştir. Çalışmamızda oftalmoloji alanında YZ' nin henüz uzman hekimlerin yerini alacak seviyede olmadığı; ancak yardımcı bir araç olarak kullanılabileceği sonucuna varılmıştır ve engellilik puanlamasında BDM'lerine temkinli yaklaşılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: ChatGPT, DeepSeek, Engelli Sağlık Kurulu, Yapay Zeka

POSTER BİLDİRİLER

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-01 [Glokom]

Brimonidin Toksisitesi

BahadırHamzaTuna, MustafaDoğan, İbrahimEthemAy, HamiduHamisiGobeka, TugceHorozogluCeran
Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Göz Anabilim Dalı, Afyonkarahisar

GİRİŞ VE AMAÇ: Brimonidin, postsinaptik alfa-2 reseptörlerini uyararak aköz yapımını azaltır ve uveoskleral dışa akımı artırarak göz içi basıncını (GİB) düşürür.

Yan etki olarak oküler alerji genellikle ilacın kullanımından 6-9 ay sonra ortaya çıkabilir, ilacın kesilmesiyle düzelir. Nadiren granülomatöz ön üveit ve paradoksik GİB artışı da görülebilir. Bu olgu sunumunda 65 yaş kadın hastada brimonidin toksisitesi olgusunu sunmak istedik.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: Hasta tarafımıza sağ gözde görme azlığı ve kızarıklık batma şikayetiyle başvurdu. Hasta daha önce sağ göz dekolman cerrahisi geçirmiş, diyabetik retinopati nedeniyle sağ göze intravitreal enjeksiyon yapılmakta ve kliniğimizde takip edilmektedir. Hasta sağ gözüne %2 Dorzolamid+ %0.5 Timolol 2x1 ve %0,15 Brimonidin 2x1 topikal göz damlası tedavisi kullanıyordu. EİDGK: 1mps/0.7, GİB: 18/14, ön segment muayenesinde sağ gözde +3 hücre ve yoğun keratik presipitat görüldü. Vitritis izlenmedi. OCT 'de sağ gözde devam eden maküler ödem, sol doğal izlendi.

Bulgulara dayanarak ön planda brimonidin toksisitesi düşünüldü. Brimonidin kesildi. 1% Prednizolon 8x1, 1% Tropikamid 2x1 topikal göz damlası ve %0.1 Deksametazon 2x1 topikal göz pomadı eklendi. Kontrolde çağırıldı.

Hastanın 5 gün sonra kontrolde sağ gözde EİDGK 3 mps'ye çıkmıştı. Ön segment bulgularında keratik presipitatlar gerilemiş, hücresi +2 seviyesine düşmüştü.

Hastanın 3 hafta sonrasında sağ göz EİDGK 0.05 e çıktı. Keratik presipitatlar ve hücre tamamen geriledi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Brimonidin kullanımına bağlı yan etki olarak görülen ön üveitte brimonidin kesilmeli. Stereoid başlanmalıdır.

Hastalar sıkı ve dikkatli takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: brimonidin, toksisite, alerji, konjonktivit, üveit

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-02 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Katarakt cerrahisi geçiren olgularda cerrahi öncesi ve sonrası stres ile ilişkili serum parametrelerinin incelenmesi

Sude Özdemir, Selma Meşen, Ali Meşen
Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Katarakt cerrahisinin stresle ilişkili serum parametreleri ve vital bulgular üzerine etkisini değerlendirmek

YÖNTEM:Hastaların katarakt cerrahisi öncesinde hemogram, biyokimya, sedim, crp, kangazı örnekleri alındı. Ameliyathane şartlarında arteriyel tansiyon (sistol ve diyastol), O₂ saturasyonu ve nabız değerleri ölçüldü. Standart katarakt cerrahisi geçiren olguların operasyon sonrasında ameliyathanede arteriyel tansiyon, O₂ saturasyonu ve nabız değerleri ölçüldü. Hasta servise çıktığında ise preoperatif alınmış olan kan parametrelerinin hepsi yeniden istendi. Olguların cerrahi öncesi-sonrası verileri eşleştirilmiş örneklem t testi ile karşılaştırıldı.

BULGULAR:Dahil edilen 54 hastanın 30'u (%55,6) erkek, 24'ü (%44,4) kadın ve yaş ortalaması 67,68±11,79 idi. %64,8'i sağ, %35,2'si sol göz idi. 33 (%61,1) hasta ilk kez katarakt cerrahisi geçirirken 21 (%38,9) hasta ikinci gözü için opere oldu. 13 (%24,1) hastada hipertansiyon, 8 (%14,8) hastada diyabet, 7 (%13) olguda ise diyabet ve hipertansiyon birlikteliği mevcuttu. Olguların diyastolik kan basıncı, hemoglobin, hemotokrit, kan glukozu, amilaz, lipaz, üre, kreatinin, albümin, total protein verileri postoperatif örneklerde preoperatif değerlere göre anlamlı düzeyde azaldı (p<0,05). Hastalar ilk kez (Grup 1) ve ikinci kez (Grup 2) katarakt cerrahisi olması açısından 2 gruba ayrılarak preoperatif vital değerleri karşılaştırıldı. Bu analize göre ortalama sistolik, diyastolik kan basıncı ve nabız değerleri Grup 1'de daha yüksek idi. Ancak iki grup arasında serum parametreleri arasında fark saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Literatüre bakıldığında akut stresin çeşitli hormon, sitokinler üzerine etkisi bilinmekte ayrıca hematolojik ve biyokimyasal parametrelerde değişikliğe yol açabildiği gösterilmiştir. Verilerimize göre katarakt cerrahisi öncesinde olguların bazı serum parametreleri stresle ilişkili olarak yüksek bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: katarakt cerrahisi, stres, serum, vital bulgular

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-03 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Pediatric katarakt cerrahisi geçiren olgularda makula ve optik disk mikrovasküler parametrelerinin değerlendirilmesi

Elnara Zahidzade, Selma Meşen, Ali Meşen
Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Pediatric katarakt cerrahisi geçiren psödotakik olgularda optik koherens tomografi anjiyografi (OKT-A) kullanarak makula ve optik disk mikrovasküler parametrelerdeki değişiklikleri bildirmek

YÖNTEM: Ocak 2018-Aralık 2024 yılları arasında katarakt cerrahisi geçirmiş psödotakik pediatric olgular retrospektif olarak tarandı. 10-18 yaş aralığındaki 17 olgu çalışmaya dahil edildi (Grup 1). Benzer yaştaki 16 gönüllü kontrol grubuna eklendi (Grup 2). Toplam 33 olgunun ayrıntılı oftalmolojik muayenesi yapılarak OKT-A çekimleri yapıldı. OKT-A görüntülerindeki foveal, parafoveal ve optik disk kan akımı ve vasküler dansite parametreleri açısından iki grup karşılaştırıldı

BULGULAR: Grup 1’de katılımcıların yaş ortalaması $11,88 \pm 3,60$, ortalama tanı yaşı $9,53 \pm 3,90$ yıl iken cerrahi sonrası ortalama takip süresi $2,53 \pm 1,32$ yıl idi. Çalışma popülasyonunun %52,9’u erkek %47,1’i kadındı. Preoperatif GK $0,90 \pm 0,73$ iken son kontroldeki GK $0,12 \pm 0,17$ logMAR idi ($p < 0.05$). Foveal süperfişyal ve derin kan akımı Grup 1’de Grup 2’ye kıyasla azalmıştı (sırasıyla $1,33 \pm 0,12$ ’ye $1,47 \pm 0,13$ ve $1,23 \pm 0,34$ ’e $1,56 \pm 0,23$ $p < 0.05$). Parafoveal süperfişyal vasküler dansite ve optik disk başı vasküler dansitesi Grup 1’de Grup 2’ye kıyasla azaldığı tespit edildi (sırasıyla $51,46 \pm 4,00$ ’a $55,35 \pm 4,69$ ve $56,46 \pm 3,01$ ’e $59,37 \pm 3,06$ $p < 0.05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Pediatric katarakt cerrahisi geçirmiş olguların makula ve optik disk vasküler parametreleri sağlıklı kontrol grubuna göre azaldığı tespit edildi. Bu durum olguların ilerleyen süreçteki makula gelişimini etkileyebilir veya düşük görme keskinliği ile ilişkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Pediatric katarakt, Optik Koherens Tomografi Anjiyografi, Vasküler Dansite

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-04 [Katarakt ve Refraksiyon Cerrahisi]

Refraktif Cerrahi İsteğiyle Başvuran Sistemik İzotretinoin Kullanıcılarında Göz Kuruluşu, Kornea Topografisi ve Biyomekanik Parametrelerin Pentacam ve Corvis ile Değerlendirilmesi

Zeynep Gizem Bayram, Burcu Erdem, Semih Çakmak, Emre Altinkurt
İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Göz Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Sistemik izotretinoin kullanımının kuru göz parametreleri, kornea topografisi ve kornea biyomekanik parametreleri üzerine etkilerinin incelenmesi.

YÖNTEM:Refraktif cerrahi istemiyle kliniğimize başvuran sistemik izotretinoin kullanan olguların tam oftalmolojik muayene bulguları retrospektif olarak incelendi. Okuler Yüzey Hastalık İndeksi (OYHI), Oculus Corvis ve PENTACAM AXL (Oculus, Almanya) ile ölçülen kornea topografisi ve biyomekanik parametreleri değerlendirildi. Elde edilen veriler, kontrol grubu verileri ile karşılaştırıldı.

BULGULAR:Çalışmaya izotretinoin kullanan 11 olgunun 22 gözü (Grup1), izotretinoin kullanmayan 11 olgunun 22 gözü(Grup 2) dahil edildi. Olguların yaş ortalaması $23,91 \pm 4,7$ idi. Olguların 14'ü (%63,9) kadın, 8'i (%36,4) erkek idi. Tüm olguların Snellen eşeli ile en iyi düzeltilmiş görme keskinliği 1,0 veya daha iyi idi. Gruplar arası Schirmer testi ve göz yaşı kırılma zamanında istatistiksel anlamlı fark saptandı ($p < 0,001$). OYHI skoru Grup 1'de $44,33 \pm 14,04$; Grup 2 $6,63 \pm 3,54$ olup gruplar arası istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı($p < 0,001$). Gruplar arasında biyomekanik parametrelerde entegre radius, göz içi basınçta istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı(hepsi için $p < 0,05$). Gruplar arasında topografi parametrelerinde düz keratometri, dik keratometri, pupil çapı, santral kornea kalınlığı, ortalama maksimum keratometri değeri, kornea volümü arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı (hepsi için $p > 0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Göz kuruluşuna neden olduğu bilinen sistemik izotretinoin tedavisinin, kornea topografi parametrelerinde anlamlı bir fark oluşturmadığı gözlemlenirken; kornea yüzey eğriliğinin biyomekanik bir göstergesi olan entegre radius değerinde anlamlı fark oluşturarak göz içi basıncını etkileyebileceği gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: izotretinoin, kornea biyomekaniği, korneal topografi, kuru göz, refraktif cerrahi,

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-05 [Kornea]

Üçüncü Basamak Göz Merkezinde; Belin/Ambrósio Topografik Parametrelerine Göre Yaş ve Cinsiyete Göre Keratokonus Dağılımı: Kesitsel Çalışma

Ali Hakim Reyhan¹, Ayhan Sağlık¹, Mustafa Berhuni², Nebi Yıldırım¹

¹Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Şanlıurfa

²Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Gaziantep

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışma, üçüncü basamak bir göz merkezinde farklı yaş grupları ve cinsiyet arasında keratokonus özelliklerini inceleyerek, pediatrik ve yetişkin popülasyonları karşılaştırmaktadır.

YÖNTEM: Bu kesitsel geriye dönük çalışmada, üçüncü basamak bir göz merkezinde tanısı konulan 120 keratokonus hastasından toplam 240 göz analiz edilmiştir. Hastalar, 0-12 yaş (n=60), 13-18 yaş (n=60), 19-25 yaş (n=60) ve ≥26 yaş (n=60) olarak dört yaş grubuna ayrılmıştır. Keratokonus tanısı, Pentacam korneal topografi, pakimetri, refraktif hata değerlendirmesi ve slit-lamp biyomikroskobu kullanılarak konulmuştur. Hastalık evrelemesi Amsler-Krumeich sınıflamasına göre yapılmıştır. Ön ve arka yüzey ölçümleri (K1, K2, KM, astigmatizma), korneal kalınlık, korneal volüm, anterior chamber derinliği ve Belin-Ambrosio geliştirilmiş ektazi parametreleri gibi kapsamlı korneal parametreler kaydedilmiştir.

BULGULAR: Cinsiyet dağılımı, hastalık evresi ve görme keskinliği yaş grupları arasında benzerdi. Ancak, korneal topografi parametreleri ve progresyon indekslerinde yaşa bağlı önemli farklılıklar gözlemlendi. 0-12 yaş grubu, 13-18 ve 19-25 yaş gruplarına kıyasla daha yüksek santral korneal kalınlık gösterirken, ön ve arka yüzey eğrilik ölçümleri (K1, K2 ve KM) pediatrik ve yetişkin gruplar arasında anlamlı farklılıklar sergiledi. Ayrıca, anterior chamber derinliği, minimum ve maksimum değerler ile ART ve IT ölçümlerini içeren progresyon indeksleri dikkat çekici varyasyonlar gösterdi; genç hastalar genellikle yaşlı gruplara göre daha yüksek değerler sergiledi. Kadınlarda; keratokonus evreleri, ön yüzey K1, K2, KM, arka yüzey K1, K2, KM, D ve Q-VAL değerleri erkeklerden anlamlı ($p<0.05$) olarak daha yüksek bulunurken, IT değeri anlamlı ($p<0.05$) olarak daha düşük bulunmuştur.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bulgularımız, özellikle 0-12 yaş grubunda, keratokonus hastalarında korneal kalınlık, eğrilik ve ilerleme indekslerinin belirgin artış gösterdiğini ortaya koymaktadır ve erken tanı ve yaşa uygun tedavi stratejilerinin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kornea topografisi, Pediatrik Keratokonus, Pentacam, Progresyon indeksleri

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-06 [Kornea]

Meibomian Bez Disfonksiyonu Tedavisinde Farklı Yaklaşımların Değerlendirilmesi

Mübeccel Bulut¹, Ali Hakim Reyhan², Gökhan Yüzbaşı³

¹Necip Fazıl Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, Kahramanmaraş

²Harran Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Şanlıurfa

³Özel Uğur Göz Hastanesi, Kahramanmaraş

GİRİŞ VE AMAÇ: Meibomian Bez Disfonksiyonu (MBD), kuru gözün en yaygın nedenlerindendir. Meibomian bezlerin terminal kanallarının tıkanıklığı sonucu lipid tabaka bozulur ve evaporatif kuru göz gelişir. Sekresyon yoğunluğunun değişmesi sonucu mikroorganizmalar daha kolay kolonize olarak enfeksiyon ve infalmasyon gelişir. İlk kompres ve göz kapağı hijyenine ek olarak oral antibiyotik tedavileri, siklosporin topikal damla ve IPL (intense pulsed light) tedavisi güncel ve etkin tedavi yöntemlerindendir. Biz bu çalışmada farklı yaklaşımlarla tedavi ettiğimiz MBD olan olguların kontrol bulgularını değerlendirerek hangi yöntemin daha etkin olabileceğini tartışmayı amaçladık.

YÖNTEM: Oral azitromisin ve doksisisiklin, topikal siklosporin, polivinil alkol ve povidon içeren koruyucu içermeyen suni gözyaşları ile tedavi edilen ve IPL uygulanan 92 MGD vakasını kaydettik. Oküler Yüzey Hastalığı İndeksi (OSDI), gözyaşı kırılma zamanı (TBUT), SPEED skoru ve meibomian bezi parametreleri (kapak kenarı düzensizliği, telenjektazi, meibomian orifis tıkanıklığı ve sekresyon yoğunluğu) dahil olmak üzere oküler yüzey parametrelerini tedavi öncesi ve sonrasında inceledik.

BULGULAR: IPL tedavisinde Meibum grade plugging ve Marx çizgisi skorlarında istatistiksel olarak anlamlı artış görüldü ($p < 0,05$). Doksisisiklin tedavisi alan grupta; OSDI ve Speed skorlarında, plugging, tbut ve meibum derecelerinde anlamlı iyileşme görüldü. Siklosporin tedavisi alan grupta; OSDI ve Speed skorlarında, plugging, tbut ve meibum derecelerinde anlamlı iyileşme görüldü. Konservatif tedavi grubunda kapak kenarı düzensizliği, Marx çizgisi skoru, OSDI ve Speed skorlarında istatistiksel olarak anlamlı artış görüldü. Azitromisin tedavisi alan grupta; plugging, kapak kenarı düzensizliği, tbut, OSDI ve Speed skorlarında anlamlı artış görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: MGD tedavisinde konservatif tedavi tek başına etkili olmakla birlikte, IPL ve siklosporin tedavisi, oral antibiyotik tedavisi eklenmesi daha semptom ve bulgulara daha etkili olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Meibomian gland dysfunction (MGD), artificial tears, antibiotics, IPL (intense pulsed light therapy)

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-07 [Kornea]

Kuru Göz Hastalarında Suni Gözyaşı Kullanımının Görme Keskinliği Üzerine Kısa Dönem Etkisi

Nisa Begüm Erdoğan, Burcu Erdem, Semih Çakmak, Emre Altinkurt
İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Kuru göz olgularında, suni gözyaşı kullanımının görme keskinliğine(GK) olan etkisini değerlendirmek.

YÖNTEM: Gözyaşı kırılma zamanı 10 saniyeden kısa olan 18 olguya Oküler Yüzey Hastalık İndeksi (OHYİ) anketi uygulandı, olguların GK ve otorefraktometri değerleri not edildi. Kornea yüzeyi, biyomikroskopik muayene ile saydam ya da punktat olarak değerlendirildi. İçeriği %0,2 sodyum hiyaluronat, sodyum klorür, potasyum klorür, disodyum fosfat dodekahidrat, sodyum dihidrojen fosfat-dihidrat ve enjeksiyonluk su olan suni gözyaşı damlası(SGY) (Artelac® Advanced), olgulara bilateral damlatılıp, 30 dakika sonra GK ve otorefraktometri ölçümü tekrarlandı. Yapılan ölçümler birbiri ile karşılaştırıldı.

BULGULAR: Çalışmaya 18 hastanın 36 gözü dahil edildi. Olguların yaş ortalaması $50,8 \pm 14,4$ yıl(25-67) idi. Ortalama OHYİ skoru $47,25 \pm 10,1$ puandı. Ortalama sferik ekivalan SGY öncesi $+0,12 \pm 0,06$; SGY sonrası $+0,16 \pm 1,06$ idi($p=0,489$). Logmar değeri SGY öncesi $-0,006 \pm 0,14$; SGY sonrası $-0,62 \pm 0,14$ idi($p=0,03$). OHYİ skoru yüksek olan olgularda SGY sonrası GK artışı istatistiksel olarak anlamlı idi($p<0,05$). Dahil edilen 36 gözün 19'u(%52,8) saydam, 17'si(%47,2) punktat olarak değerlendirildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Kuru göz olgularında SGY kullanımı, görme keskinliğinde artışına olumlu yönde katkı sağlayabilir. Kuru göz olgularında SGY kullanımı sonrası kısa dönemde görme keskinliğinde artış izlenebilir.

Anahtar Kelimeler: Görme Keskinliği, Kuru Göz, Oküler Yüzey, OSDI Skoru, Otorefraktometre, Suni Gözyaşı Damlası

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-08 [Kornea]

2023 Türkiye Depremi Sonrası Keratokonus Prevalansı ve Kornea Topografik Değişikliklerinin Değerlendirilmesi

Mübeccel Bulut¹, Ali Hakim Reyhan²

¹Necip Fazıl Şehir Hastanesi, Göz Kliniği, Kahramanmaraş

²Harran Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Şanlıurfa

GİRİŞ VE AMAÇ: Keratokonus, korneanın ilerleyici olarak incilmesi ve konikleşmesi ile giden bir göz hastalığıdır. Genetik ve çevresel faktörler, oksidatif stres etyolojisinde rol alan faktörlerdendir. Deprem gibi büyük doğal afetlerin neden olduğu akut ve kronik stres koşulları, oksidatif strese ve proinflamatuar yanıtlara yol açar.

Bu çalışmada 2023 Türkiye depremi öncesi ve sonrasında keratokonus şüphesi olan farklı hastaların kornea topografi parametrelerindeki değişiklikler karşılaştırıldı. Ayrıca depremin keratokonus patogenezi ve ilerlemesi üzerindeki potansiyel etkilerini değerlendirerek psikolojik stres faktörlerinin hastalığın klinik seyri üzerindeki rolünü ortaya koymak amaçlandı.

YÖNTEM: Araştırma kapsamında deprem öncesi ve sonrası gelen hastalar değerlendirildi. Klinik muayenelerinde düzeltilemeyen görme keskinliği değişiklikleri, kornea yüzey düzensizlikleri ve artmış astigmatizma bulguları tespit edilen 100 hasta çalışmaya dahil edildi. Standart keratometrik ölçümlerde (K1 ve K2 değerleri) anormallik saptanması sonucu keratokonus şüphesi olan ve bu nedenle ileri kornea topografisi incelemesi yapılan bireyler çalışma popülasyonunu oluşturdu. Pentacam HR (Oculus, Wetzlar, Germany) ile ölçülen parametreler ve keratokonus prevalansındaki değişiklikler kıyaslandı.

BULGULAR: Keratokonus prevalansındaki genel artış, deprem öncesi %14,0'dan (n=28) deprem sonrası %21,0'a (n=42) kadar istatistiksel olarak anlamlı olmasa da ($p>0,05$) artmıştı. Kornea asimetri indekslerinde anlamlı değişiklikler gözlemlendi. Özellikle, KI, IHD ve CKI değerlerinde artış vardı. Kmax ve K2 arasındaki fark da anlamlıydı ($p=0,04$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu çalışma, 2023 depreminden sonra keratokonus ve kornea topografik değişikliklerinin yaygınlığını değerlendirdi. Ayrıca, deprem gibi doğal afetlerin kornea üzerindeki etkilerini doğrudan araştıran araştırmaların eksikliğini de vurgulamıştır. Bu bakış açısıyla, çalışma depremin keratokonus gelişimi ve ilerlemesi üzerindeki potansiyel etkisine ilişkin önemli ipuçları sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Keratoconus, Corneal Topography, Environmental Factors, 2023 Turkish Earthquake

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-09 [Kornea]

Eksternal Dakriosistorinostomi Cerrahisine İlişkin Youtube Videolarının Kullanışlılığının Değerlendirilmesi

Ramazan Birgül¹, Ahmet Kürşad Sakallıoğlu²

¹İzmir Şehir Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İzmir

²Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, Edirne, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, eksternal dakriosistorinostomi cerrahisi ile ilgili Youtube videolarının eğitim kalitesini ve bir kaynak olarak kullanılabilirliğini değerlendirmektir.

YÖNTEM: Bu çalışma retrospektif, kesitsel ve kayıt tabanlı bir çalışmadır. Youtube video arama motorunun arama tercihlerinde herhangi bir değişiklik yapılmadan 'external dacryocystorhinostomy' terimi yazılan ve dahil edilme kriterlerini karşılayan ilk 50 video değerlendirmeye alındı. Eksternal dakriosistorinostomi ameliyatının basamakları puanlanarak (aralık:1-9) literatüre göre standartize edildi. Bu videoların izlenme, beğenme, beğenmeme, yorum sayıları ile ne kadar sürdüğü, ne zamandan itibaren yüklendiği, görüntülenme oranı, video güç endeksi ve etkileşim endeksi hesaplandı. Ayrıca bu videolar DISCERN puanı (aralık:16-75), Global Quality (GQ) puanı (aralık:0-5) ve Journal of the American Medical Association (JAMA) puanı (aralık:0-4) kullanılarak analiz edildi.

BULGULAR: Değerlendirilen videoların ortalama izlenme sayısı 23244 ± 44193 , beğenme sayısı $98,1 \pm 2,9$, beğenmeme sayısı $7,8 \pm 19,8$, yorum sayısı $24,9 \pm 88,6$, video süresi $509,2 \pm 403,7$ saniye, yüklendiğinden itibaren geçen süre $53,5 \pm 37,1$ ay, görüntüleme oranı $12,7 \pm 20,1$, video güç indeksi $25,9 \pm 97,1$ ve etkileşim indeksi $1,9 \pm 3,4$ olarak hesaplandı. Videoların ortalama cerrahi kalite puanı $6,8 \pm 2,7$, DISCERN puanı $33,7 \pm 8,9$ (zayıf kalite), GQ puanı $2,3 \pm 0,9$ (yetersiz kalite) ve JAMA puanı $2,2 \pm 0,6$ (orta kalite) olarak kaydedildi. Elli videonun 34'ü (% 68) doktorlar tarafından, 5'i (% 10) özel hastane tarafından ve 11'i (% 22) sağlık kanalları tarafından yüklenmiştir. Ayrıca 50 videonun 38'i (% 76) cerrahi teknik ile ilgiliyken; 12'si (% 24) hastalık hakkında bilgi vermektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Youtube'da eksternal dakriosistorinostomi ile ilgili videoların çoğunluğu cerrahi teknik ile ilgili olup daha çok doktorlar tarafından üretilmişlerdir. Videoların cerrahi puanı yüksek olmasına rağmen dünya çapında kullanılan video kalite skorlamalarına göre bir kaynak olarak kalitesi düşüktür.

Anahtar Kelimeler: Youtube, Kalite, Eksternal, Dakriosistorinostomi

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-10 [Nörooftalmoloji]

Migren hastalarında oküler biyometrik parametrelerdeki değişiklikler

Emin Serbülen Güçlü¹, Uzey Ateş¹, Mehmet Şirin Türkoğlu¹, Tamer Metin¹, Serkan Kılınç², Fatma Merve Bektaş¹

¹Mersin Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz kliniği

²Mersin Özel Park Göz Merkezi

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmanın amacı migren hastalarının akut atakları sırasında optik biyometri ve topografi kullanılarak oküler biyometrik parametrelerini değerlendirmek ve elde edilen değerlerin sağlıklı bireyler ile karşılaştırılmasıdır.

YÖNTEM:Bu retrospektif, vaka-kontrol çalışmasında, akut migren atak dönemindeki 50 migren hastasının yaş ve cinsiyete göre eşleştirilmiş 50 sağlıklı bireyin aksiyel uzunluğu (AL), kornea eğrilik yarıçapı (CCR), ön kamara derinliği (ACD), merkezi kornea kalınlığı (CCT) ve pupil boyutu (PD) kullanılarak ölçüldü. Tüm hastalar ölçümlerden önce tam bir oftalmik muayeneden geçirildi.

BULGULAR:Migren hastaları ve sağlıklı kontroller arasında oküler biyometrik parametreler istatistiksel anlamlı olarak değişmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Akut migren atağı ve oküler biyometrik parametreler arasındaki etiopatolojik ilişkinin değerlendirilmesi için daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Biyometri, Kornea, Migren

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-11 [Nörooftalmoloji]

Optik Nörit Atağı Geçiren Olgularda Sistemik İmmün-İnflamatuar İndeksin Değerlendirilmesi

Burak Kağan Çevik, Selma Meşen, Ali Meşen
Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Kahramanmaraş

GİRİŞ VE AMAÇ: Optik nörit (ON) atağı geçiren hastalarda sistemik immün-inflamatuar indeks ve sistemik inflamasyon belirteçlerinin değerlendirilmesi

YÖNTEM: Ocak 2019-Ocak 2025 yılları arasında ON atağı geçirdiği tespit edilen olgular retrospektif olarak analiz edildi. Hastaların başvuru anındaki oftalmolojik muayene bulguları, demografik verileri ve periferik tam kan sayımı elektronik tıbbi kayıt sisteminden elde edildi. Tam kan sayımı, lipit profili, nötrofil-lenfosit oranı, trombosit-lenfosit oranı, monosit-lenfosit oranı, monosit-HDL oranı, lenfosit-HDL oranı ve sistemik immün-inflamatuar indeks (trombosit*nötrofil /lenfosit) verileri hesaplandı. Yaş ve cinsiyete göre eşleştirilmiş kontrol grubu oluşturuldu.

BULGULAR: ON atağı geçiren 17 hasta (15 kadın, 2 erkek) ve 20 kontrol (17 kadın, 3 erkek) olmak üzere 37 olgu çalışmaya dahil edildi. ON atağı geçiren gözlerin %64,7'si sağ %35,3'ü sol, yaş ortalaması $29,76 \pm 7,51$, ortalama görme keskinliği $1,06 \pm 0,88$ logMAR idi. ON atağı geçiren grubun WBC ve nötrofil sayısı kontrol grubuna göre anlamlı düzeyde fazlaydı (sırasıyla $7,08 \pm 1,82$ 'ye $6,01 \pm 1,17$ $p=0,03$, $4,23 \pm 1,49$ 'a $3,29 \pm 0,83$ $p=0,02$). Diğer tam kan sayımı ve lipit profili açısından gruplar arasında fark saptanmadı. Sistemik immün-inflamatuar indeks, ON atağı geçiren grupta kontrol grubuna göre anlamlı düzeyde yüksekti ($556,63 \pm 293,99$ 'a $378,50 \pm 126,56$ $p=0,02$). Nötrofil-HDL oranı benzer şekilde ON atağı grubunda yüksekti ($0,08 \pm 0,03$ 'e $0,06 \pm 0,02$ $p=0,05$). Başvuru anındaki görme keskinliği ile inflammatuar belirteçler arasında korelasyon saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: ON atağı geçiren olguların sistemik immün-inflamatuar indeksi kontrol grubuna kıyasla yüksekti. Sistemik immün-inflamatuar indeks hesaplanması oldukça pratik bir yöntem olup optik disk ödemi ile başvuran olgularda yüksek saptanması halinde optik nörit ayırıcı tanısında kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Sistemik İmmün-İnflamatuar İndeks, Optik Nörit, Tam kan sayımı, İnflamatuar Belirteç

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-12 [Nörooftalmoloji]

Çocuklarda papil ödemi optik disk druzeninden ayırmada multimodal görüntüleme ve optik koherens tomografi anjiyografisinin faydası

Başak Memiş¹, Sema Tamer Kaderli¹, Hülya Kayılıoğlu²

¹Muğla Sıtkı Kocman Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları

²Muğla Sıtkı Kocman Üniversitesi Tıp Fakültesi, Pediatrik Nöroloji

GİRİŞ VE AMAÇ:Papil ödemi ve optik disk druzenini (ODD) ayırt etmede multimodal oftalmolojik muayene ve optik koherens tomografi anjiyografisinin (OKTA) rolünü değerlendirmek.

YÖNTEM:Bu gözlemsel çalışmaya papilödemli 17 olgunun 34 gözü (grup 1) ve ODD'li 14 olgunun 26 gözü (grup 2) başlangıç ve en az 1 yıllık takip verileri olan olgular dahil edildi. Peripapiller retina sinir lifi tabakasına (RNFL) ek olarak, optik sinir başı (ONH) mikrovasküler parametreleri (tüm disk, disk içi, peripapiller damar yoğunlukları (VD), fundus otofloresan görüntüleri (Heidelberg) değerlendirildi. Peripapiller VD değerlerinin dört sektörü (üst, nazal, temporal, alt) ölçüldü. Papilödemli olan ve oftalmolojik sonuçları şüpheli tüm olgulara lomber ponksiyon yapıldı. Gruplar arasındaki multimodal görüntülerin ve takip muayenelerdeki verilerin karşılaştırmaları yapıldı.

BULGULAR:Papil ödemi olan gözlerde yaş ortalaması anlamlı olarak daha düşüktü. ($p=0,004$) Papilödem etyolojisi; 12 hastada idiyopatik benign intrakranial hipertansiyon, üç hastada sinovenöz tromboz ve iki hastada enfeksiyöz menenjit. Grup 1'de ortalama BCVA grup 2'ye göre anlamlı olarak düşük, ortalama RNFL ise anlamlı olarak yüksekti. (Sırasıyla; $p=0,03$, $p<0,001$). Grup 1'de ortalama peripapiller ve nazal peripapiller VD anlamlı derecede düşüktü. ($p=0,009$, $p=0,002$) Grup 1'de tedaviden 1 yıl sonra ortalama BCVA ve peripapiller VD anlamlı derecede artmış, RNFL ise azalmıştı. ($p=0,02$, $p=0,014$, $p<0,001$) ODD olduğunu düşündüğümüz hastalara LP yapmadık, onları yakından takip ettik. BCVA, RNFL kalınlığı ve OCTA verilerinde anlamlı bir değişiklik gözlenmedi. RNFL kalınlığı için AUC, %85 ve %79 duyarlılık ve özgüllük 0,889 ($p<0,001$) ve nazal VD için sırasıyla %76 ve %50 duyarlılık ve özgüllük 0,713 ($p=0,005$) idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:ODD, pediatrik popülasyonlarda papilödemli taklit edebilir; papilödem ile ODD arasındaki ayırım, gereksiz invaziv yaklaşımları önlemek için çok önemlidir. Multimodal oftalmolojik görüntüleme, ayırıcı tanı ve hastaların daha iyi takibi için değerlidir.

Anahtar Kelimeler: papilödem, optik disk druzen, optik koherens tomografi anjiyografi

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-13 [Nörooftalmoloji]

Morning Glory Sendromu

Ilknur Sevim, Mustafa Doğan, İbrahim Ethem Ay, Hamidu Hamisi Gobeka
Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Nadir görülen konjenital disk anomalilerinden biri olan Morning Glory Sendromu'na sahip olan hasta sunumu amaçladık.

YÖNTEM: Vaka sunumu

BULGULAR: Sağ gözde görme kaybı şikayeti olan 50 yaş kadın hasta kliniğimize başvurdu. Başvuru anındaki en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ 20/100 sol 20/20 idi. Oküler tansiyonu sağ 14, sol 16 mmHg olarak ölçüldü. Biyomikroskopik muayenesinde patolojik durum saptanmadı. Fundus muayenesinde sağ optik diskin büyük, pembe-turuncu renkte, çukurlaşmış olduğu; peripapiller atrofi ve pigmentasyon olduğu görüldü. Retina kan damarları peripapiller retina üzerinde düz seyir izlemekteydi. Sol optik disk normal görünümdeydi. Hastaya fundus fotoğrafı ve optik koherens tomografi çekildi. Ensafelosel gibi intrakraniyal patolojiler açısından konsültasyonu yapıldı ve takip önerildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Morning Glory Sendromu sporadik ve nadir görülen konjenital optik disk anomalisidir. Fetal fissür kapanmasındaki bir kusurdan veya primer mezenkimal anormallikten kaynaklandığı varsayılmaktadır. Sıklıkla unilateraldir. Hastaların çoğu görme kaybı, şaşılık ve lökokori ile başvurur. Görme keskinliği genellikle 20/200 ile parmak sayma arasında değişir. Fundusta büyük, pembe turuncu renkli ve huni şeklinde çukurlaşmış optik disk görülür. Düzensiz pigmentli ve pigmentsiz alanlarla, değişken yükseklikte halkasal bir bölge optik diski çevreler. Optik diskin merkezinde beyazımsı bir glial doku bulunur. Retinal kan damarları diskin periferinden kaynaklanır ve radyal olarak ilerler. Anormal derecede düzdürler. Arter ve venleri ayırt etmek genellikle zordur. Makula, defektli alanda yer alabilir.(maküler tutulma). Vakaların yaklaşık 1/3 ünde retina dekolmanı vardır. Morning Glory Sendromu ensafelosel gibi intrakraniyal orta hat anomalileri ile ilişkili olabilmektedir. Morning Glory Sendromu için bir tedavi yoktur. Retina dekolmanını tespit etmek için takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: konjenital optik disk anomalisi, morning glory sendromu, retina dekolmanı

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-14 [Nörooftalmoloji]

Optik Sinir Psödoduplikasyonu olan Şaşılık Olgusu

İrem Bilen, Duygu Topaktaş Emekli

Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Adana

GİRİŞ VE AMAÇ:Optik sinir psödoduplikasyonu, genellikle peripapiller koryoretinal kolobom ile ilişkili olarak görülen bir bulgudur. Koryoretinal kolobom, fetal dönemde optik fissürün tam kapanmaması sonucu gelişen ve göz yapılarında anatomik bozukluklara yol açan konjenital bir anomalidir. Bu bildiride yalancı optik disk izlenimi veren koryoretinal koloboma şaşılık eşlik eden vakanın sunulması amaçlanmıştır.

YÖNTEM:Retrospektif olgu sunumu

BULGULAR:10 yaş erkek hasta şaşılık şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Oftalmolojik muayenede, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağ gözde 6/10 sol gözde 10/10 idi. Örtme açma testi ile yaklaşık 30PD bir ekzotropya tespit edildi. Anormal baş pozisyonu mevcuttu.Ön segment muayenesi doğaldı. Fundus muayenesinde, sağ gözde belirgin peripapiller alanda koryoretinal kolobom görüldü. Floresein anjiyografide, koryoretinal kolobom dışında anlamlı bir değişiklik görülmedi.MR görüntülemesinde, beyin,ekstraoküler kaslar, optik sinir (her orbitada bir adet optik sinir) ve retrobulber yapılar her iki gözde doğaldı. Görme alanı test güvenilirliği düşük çıktığı için değerlendirilemedi.Usg de patoloji saptanmadı.Öyküde akraba evliliği bulunan hastanın kardeşleri de tarandığında oftalmolojik patoloji saptanmadı.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Koroidal kolobomlar tipik olarak genellikle optik sinirin inferonazalinde, fetal fissürün kapanma yetersizliğinden dolayı oluşurlar. Bu oluşumlar özellikle optik sinir büyüklüğünde, sınırları düzgün ve olgumuzda olduğu gibi optik sinir santralinden çıkan damarların dallanma gösterdiği bölgelere rastladığında, yanlışlıkla gerçek optik sinir olarak değerlendirilebilirler. Sağlıklı kişilerde izole olarak bulanabilecekleri gibi kompleks sendromların parçası olabilirler. Şaşılık, özellikle görme keskinliği azalmış veya konjenital görme anomalileri bulunan hastalarda sıkça görülen bir klinik tablodur. Şaşılıkta fundus muayenesinin önemi, öncelikle altta yatan retina ve optik sinir patolojilerinin tespit edilmesi açısından büyüktür.

Anahtar Kelimeler: Optik sinir psödoduplikasyonu, Koryoretinal kolobom, Şaşılık

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-15 [Oküler Enfeksiyonlar]

İdiopatik Orbital İnflamatuvar Hastalık: Olgu Sunumu

Tuğçe Bek, Ayşe Naz Mutlu Dinç, Merve Şambel Aykutlu, Abdulkadir Can Çınar, Ayça Küpeli Çınar, Ahmet Kürşad Sakallıoğlu, Rüveyde Garip, Hande Güçlü
Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Anabilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ: Kliniğimize sol gözde ağrı ve şişlik ile başvuran, ileri tetkik ve tedavi için yatırılan hastanın görüntüleme yöntemleri ve multidisipliner yaklaşım sonucu olası patolojiler dışlanarak idiyopatik orbital inflamatuvar hastalık tanısının konulması.

YÖNTEM: İnterne edilen hastanın biyokimya tetkikleri, romatolojik ve enfeksiyöz panelleri, kontrastlı orbita MR görüntülemeleri yapıldıktan sonra multidisipliner yaklaşımla tanı konulması.

BULGULAR: 30 yaş kadın hasta. 3 haftadır sol gözünde ağrısı bulunan hastanın 2 haftadır da gözünde şişlik başlamış. Başvuru sırasındaki muayene bulguları; sol vizyon 0.1, sol biomikroskopik bakışında üst kapak ödemli, hiperemik ve ısı artışı mevcut, konjonktiva minimal hiperemiktir. Glob hareketleri solda tüm yönlere kısıtlıdır. Hasta interne edilip iv tedavi başlanmış ve gerekli konsültasyonları yapılmıştır. Dahili branşlar ek patoloji düşünmemiş olup, çekilen kontrastlı orbita MR'nın raporu idiyopatik orbital inflamasyon lehine değerlendirilmiştir. Mevcut klinik durumun enfektif durum lehine bulgu göstermemesi üzerine hastaya pulse steroid tedavisi başlanan hasta ilk günden itibaren tedaviye dramatik yanıt göstermiştir. Hasta 5 gün pulse steroid tedavisi aldıktan sonra klinik bulguları neredeyse tamamen gerilemiş, glob hareketleri serbestleşmiş, görme keskinliği de 0.4'e artış olup oral metilprednisolon ile taburcu edilmiştir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: İdiopatik orbital inflamatuvar hastalık nonspesifik orbita inflamasyonu veya orbita psödötümörü olarak adlandırılır. İdiopatik orbital inflamatuvar hastalık bir dışlama tanısıdır. Tanı benzer klinik tablolara neden olan diğer hastalıkların dışlanması ile konur. Öncelikle neoplazi ya da enfeksiyon, lenfoma, sarkoidoz gibi neoplastik olmayan hastalıkların dışlanması gerekmektedir. Belirtilerinde tipik olarak göz ve göz çevresinde kızarıklık, şişlik ve ağrı olur. Konjestif propitozis, hafif veya ağır oftalmopleji görülebilir. Birkaç hafta sonra sekelsiz spontan iyileşme ya da aralıklı aktivite atakları sonrası iyileşme görülebilir.

Anahtar Kelimeler: orbita, inflamasyon, idiyopatik, steroid, otoimmün

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-16 [Oküler Enfeksiyonlar]

Olgu Sunumu: Oküler Sifiliz

Ayşe Naz Mutlu Dinç, Tuğçe Bek, Merve Şambel Aykutlu, Abdülkadir Can Çınar, Ayça Küpeli Çınar, Ahmet Kürşat Sakallıoğlu, Rüveyde Garip, Hande Güçlü
Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Edirne

GİRİŞ VE AMAÇ: Sifiliz daha çok mukokütanöz bulgularla seyreden ve cinsel yolla bulaşan bir enfeksiyon hastalığıdır. Oküler sifiliz ise hastaların çok azında görülen, daha çok arka segment bulgularıyla seyreden ve birçok oküler patolojiyi taklit edebilen bir durumdur. 64 yaş erkek hasta vizyon azlığı şikayeti ile gelerek oküler sifiliz ve nörosifiliz tanısı almıştır. Sistemik ve topikal olarak tedavi edilerek taburcu edilmiştir. Bu posterde oküler sifiliz ile ilgili bilinç düzeyi arttırılmak istenmiştir.

YÖNTEM: Üçüncü basamak sağlık kuruluşu göz hastalıkları polikliniğine vizyonda azalma ile gelerek oküler sifiliz tanısı alan hasta retrospektif olarak incelendi.

BULGULAR: 64 yaş erkek hasta 1 haftadır sağ gözde görme azlığı ile polikliniğimize geliyor. Sağ göz görme keskinliği 1mps sol göz görme keskinliği: 1,0 olarak ölçülüyor. Sağ göz biyomikroskopik muayenesinde saat 2-9 arası posterior sineşi+, pupil miyotik, +1/+2 hücre izleniyor, fundus görüntüsü seçilmiyor sol göz muayenesi doğal izleniyor. Sağ anterior üveit ön tanısı ile yatış yapılıyor. Enfeksiyöz panel-göğüs hastalıkları, romatoloji görüşü isteniyor. Hastanın istenen enfeksiyon panellerinden CRP, sedimentasyon ve sifiliz antikorları yüksek geliyor. Enfeksiyon hastalıkları lomber ponksiyon planlıyor ve LP sonrası 6*4.000.000 ü penisilin + IV desefin 2*1 avelox tb 1*1 başlıyor. Lomber ponksiyon sonucunda nörosifiliz pozitif çıkıyor. Hasta 14 günlük enfeksiyon tedavisi ardından sağ göz vizyonu EH+ sol göz vizyonu 1.0 ölçülüyor. Sağ göz biyomikroskopik muayenesinde ön kamara sakın posterior sineşi+ pupil deforme olarak izleniyor. Sağ göz fundoskopik muayenesinde arka seçilemiyor. İstenen Orbita USG 'sinde retinal dekolman ile uyumlu izleniyor. Maxidex gtt 6*1 tropamid gtt 2*1, prednol 16 mg tb 1*2, lansor tb 1*1, augmentin bid 1000 mg tb 2*1 ile 2 hafta sonra retina poliklinik kontrolü öneriliyor.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Üveit ile gelen hastalarda enfeksiyon paneli mutlaka istenmelidir. Enfeksiyon hastalıkları ile ortak tedavi şeması oluşturularak hasta tedavi edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: enfeksiyon, üveit, nörosifiliz, oküler sifiliz, penisilin

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-17 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Askerliğe Elverişli Olmayan Olguların Klinik Özellikleri

Sibel Alişan Alimoğlu

Sakarya Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi, Göz hastalıkları Ana Bilim Dalı, Sakarya

GİRİŞ VE AMAÇ: Sağlık kuruluna başvuran ve göz hastalıkları açısından askerliğe elverişli olmayan hastaların demografik ve klinik özelliklerini değerlendirmek.

YÖNTEM: 2019-2021 yılları arasında sağlık kuruluna başvuran ve göz muayene bulgularına göre askerliğe elverişsiz raporu olan hastaların heyet dosyaları geriye dönük olarak değerlendirildi. Hastaların ön ve arka segment muayeneleri, medikal ve cerrahi öyküleri sorgulandı. Hastalar, elverişsizlik kararlarının etiyojisine göre kornea- ön segment, retina, optik sinir, orbita, refraktif kusurlar varlığına göre etyolojik olarak gruplandırıldı.

BULGULAR: Askerliğe elverişli olmadığı için sağlık kuruluna sevk edilen 142 hasta çalışmaya alındı. Hastaların yaş ortalaması 23.2 ± 7.05 (19-35) idi. Hastaların etiyojisinde 17 (%12) hastada konjenital, 125 (%88) hastada akkiz nedenler mevcuttu. Hastaların 21'inde (%15) retina patolojisi, 6'sında (%4) optik sinir patolojisi, 28'inde (%20) kornea -ön segment patolojisi, 81'inde (%57) refraksiyon ile ilişkili patoloji, 6'sında (%4) orbita patolojisi mevcuttu. Hastalıklara göre gruplandırıldığında ise etiyojide sırasıyla ambliyopi(%55), astigmatizma (%14), keratokonus (%10), lens patolojileri(%7), dejeneratif myopi (%5), retina dekolmanı (%4), myopi (%4), optik atrofi(%3), retinitis pigmentosa (%2), korneal lökom (%2), protez göz (%2) en sık görülen oküler patolojilerdi. Hastaların 5'inde (%4) travma maruziyeti vardı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Görme bozukluğu nedeniyle askerliğe elverişli olmayan hastaların önemli bir kısmında akkiz nedenler mevcuttu. Etiyojide sırasıyla ambliyopi ve refraksiyon ile ilişkili patolojiler en sık görülen oküler patolojilerdi. Oftalmolojik muayeneler ve sağlık taramaları bu gibi önlenabilir mağduriyetleri azaltabilir.

Anahtar Kelimeler: askerlik, keratokonus, refraksiyon

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-18 [Oküler Travma ve Medikolegal Oftalmoloji]

Künt Travma Sonrası Siklodiyaliz Yarığı: Vaka Sunumu ve Yönetimi

Yusuf Ziya Şahinoğlu, İsa Sak, Alev Özçelik Köse

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Sadık Eratik Göz Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ: Siklodiyaliz, longitudinal siliyer kas liflerinin skleradan ayrılması olarak tanımlanır. Genellikle künt travma sonucu meydana gelmektedir. Künt travmaların %2-5'inde bildirilmiştir. Göz içi basıncının dramatik düşmesine ve buna sekonder birçok bulgunun gelişmesine yol açabilir. Tedavide medikal, lazer veya cerrahi girişim denenebilir. Bu olgu sunumunda, künt travma sonrası siklodiyaliz gelişen bir hastanın klinik yönetimi ve tedavisinin sunulması amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: 48 yaşında kadın hasta sağ gözüne gazoz kapağı çarpması sonucu acil servise başvurdu. Görme keskinliği el hareketi düzeyindeydi. Göz içi basıncı (GİB) 2 mmHg ölçüldü. Biyomikroskopik muayenede subkonjonktival hemoraji, sıg ön kamara izlendi. Fundus muayenesinde retinal hemorajiler mevcuttu. Viskoelastik madde enjeksiyonu sonrasında yapılan gonyoskopide 270 derece siklodiyaliz yarığı tespit edilmesi üzerine cerrahi tedavi planlandı. Hastaya direkt siklopeksi cerrahisi uygulandı. Superiordan yaklaşık 100 derece konjonktiva açıldı. Limbusun 2mm gerisinden skleral pencere açıldı ve siklodiyaliz alanına ulaşıldı. Siliyer cisim sklera tabanına 10/0 nylon materyal ile suture edilerek 90 derece direkt siklopeksi yapıldı. Postoperatif medikal tedavide topikal antibiyotik, topikal %1'lik atropin damla kullanıldı. Atropin tedavisine 6.aya kadar devam edildi. Hastanın postoperatif 1.gün GİB'i 16 mmHg, 1.hafta 10 mmHg, 1.ay 12 mmHg, 6. ay 11 mmHg ölçüldü. 6.ayda muayenesinde görme keskinliği 0.8; ön kamara forme, pupil hafif süperiora çekintili ve lens saydam; fundus doğaldı. **TARTIŞMA VE SONUÇ:** Siklodiyaliz yarıkları künt travma sonrası nadir bildirilen bir yaralanmadır. Tanıda en iyi yöntem biyomikroskop altında gonyoskopi olsa da ön kamaraya viskoelastik materyal verilerek gonyoskopi yapmak gerekebilir. Diğer tanı yöntemleri arasında UBM ve ön segment OKT görüntülemesi bulunmaktadır. Medikal tedaviye dirençli siklodiyaliz yarıklarının tedavisinde çeşitli cerrahi tedavi yöntemleri kullanılmakta olup en sık direkt siklopeksi tercih edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: siklodiyaliz, gonyoskopi, hipotoni, siklopeksi

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-19 [Oküloplastik Cerrahi]

Üst Kapak Blefaroplasti Cerrahisinde Kullanılan Koter Gücünün Korneal Topografik Ölçümler ve Schirmer Testi Üzerine Etkisi

Tuğba Çetinkaya

Gazi Devlet Hastanesi, Göz Hastalıkları, Samsun

GİRİŞ VE AMAÇ:Üst kapak blefaroplasti cerrahisi sırasında kullanılan koter gücünün korneal topografik ölçümler ve schirmer testi üzerine etkisinin incelenmesi.

YÖNTEM:Blefaroplasti cerrahisi yapılan hastalara cerrahi öncesi ve sonrası detaylı göz muayenesi ile schirmer testi yapıldı. Optik biyometrik ve korneal topografik ölçümler Aladdin kullanılarak (Topcon, Tokyo, Japan) ölçüldü. Cerrahi esnasında hastaların sağ gözlerine 8w, sol gözlerine 18w enerji ile koterizasyon yapıp kanama kontrolü sağlandı. Ölçüm sonuçları normallik testleri yapıldıktan sonra T testi ve Mann-Whitney U testi kullanılarak karşılaştırıldı ve 0,05’den düşük olan sonuçlar anlamlı kabul edildi.

BULGULAR:Otuz hastanın 60 gözü incelendi. Hastaların %78,6’sı kadın, %21,4’ü erkekti. Yaş ortalaması $56,29 \pm 10,77$ (39-71) yılı. Koter gücündeki artışa bağlı oküler yüzeyde bir etki olup olmadığını incelemek üzere yapılan iki göz arası preoperatif ve postoperatif ölçüm değerleri arasında ve schirmer test sonuçlarında istatistiksel anlamlı farklılık bulunmadı ($p>0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Blefaroplasti cerrahisinde üst göz kapağındaki fazlalık cilt dokusu alınmaktadır. Literatürde blefaroplasti sonrası göz kuruluğu oluşumu ile ilgili pek çok yayın bulunmaktadır. Bu yayınlarda göz kuruluğu nedeni olarak cerrahi alanın oküler yüzeye yakınlığı, meibomian disfonksiyonu, orbiküleris okuli eksizyonugibi nedenlerden bahsedilmektedir. Objektif ölçümler ile kullanılan koter gücünün ilişkisini değerlendiren bir çalışma yoktur. Çalışmamızda preoperatif ve postoperatif keratometrik değerlerde ve diğer optik biyometrik, topografik ölçüm sonuçlarında ameliyat öncesi ve sonrası değerler arasında herhangi bir farklılık olmadığını bulduk. Sonuç olarak blefaroplasti cerrahisi sırasında uygulanan koter gücü değişimi ile ameliyat sonrası topografik ölçümlerin veya schirmer test sonuçlarının etkilenmediğini söyleyebiliriz. Doku destrüksiyonu seviyesinde olmaksızın yapılacak olan koterizasyonun postoperatif göz kuruluğu şikayetleri ile objektif bir ilişkisi yoktur

Anahtar Kelimeler: Blefaroplasti, Keratometri, Koterizasyon, Schirmer testi

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-20 [Oküloplastik Cerrahi]

Orbital Osteom Cerrahisi Sonrası Ptozis Gelişen Olgu

Muhammed Kaan Azarbaz, Fatma Sali, Banu Açıkalın

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Osteomlar kemiğin benign, yavaş büyüyen tümörüdür. Paranasal sinüsten köken alabilirler ve paranasal sinüsün en sık görülen benign tümörüdür. Hastalar ortalama 4-5. dekatta tanı alırlar. Genelde asemptomatiklerdir fakat baş ağrısı, proptoz ve diplopi görülebilir. En sık frontal sinüs ardından sırayla; etmoidal, maxillar ve sfenoid sinüste izlenir. Tanıda klinik bulgular yanında bilgisayar tomografi (BT) altın standarttır. Amacımız orbital uzanım gösteren frontal sinüs osteomu cerrahisi sonrası ptozis gelişen olguyu sunmaktır.

BULGULAR: 52 yaşında kadın hasta BT’de kitle izlenmesi üzerine konsülte edildi. Anamnezinde 3 ay önce nörolojiye baş ağrısı nedeni ile başvurduğu, çekilen BT orbitada sağ orbitanın superomedialinde kitle tespit edildiği ve beyin sinir cerrahisine yönlendirildiği öğrenildi. Görme keskinliği 0.4/0.5, göz içi basıncı 11/12 mmHg ölçüldü. Hertel ekzoftalmometre değeri sağ göz 3-4 mm daha yüksek ölçüldü. Marjin refleks mesafesi (MRD) sağ göz evre 2 sol göz evre 0, levator fonksiyonu (LF) bilateral 13 mm idi. Göz hareketleri sağ göz yukarı bakışta hafif kısıtlılık mevcutken sol göz doğal izlendi. Ön segment ve dilate fundus muayenesi doğal izlendi. Hasta Kulak Burun Boğaz kliniği tarafından opere edildi; eksize edilen kitlenin histopatolojik incelemesinde matür tip osteoma ile uyumlu olduğu tespit edildi. Postoperatif 1. hafta MRD1 evre 4/evre 0 izlendi; sağ gözde levator fonksiyonu izlenmedi. Sağ gözde yukarı bakış kısıtlılığının devam ettiği izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Osteom herhangi bir kemikten köken alan, benign, yavaş progrese olan bir tümördür. Osteomların orbital lokalizasyonları nadir olup tüm orbital tümörlerin %0,9-%5’ini oluşturur. Genelde asemptomatik olup semptomlar tümörün boyut artışı ve komşu dokulara basısı ile gelişir. Tümör kitlesinin neden olduğu proptozis, oküломotor kası etkilemesi sonucu görülen diplopi oftalmolojik bulgulara örnektir. Sonuç olarak orbitaya uzanan paranasal osteomların oküler semptomlara neden olabileceği ve postoperatif ptozis gelişebileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: orbital osteom, paranasal sinüs, neoplazi, ptozis, oküloplastik

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-21 [Oküloplastik Cerrahi]

Medial Kantal Bazal Hücreli Karsinomun Glabellar Flep ile Rekonstrüksiyonu

Kardelen Uzun, Arzu Taşkıran Çömez

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi, Göz Kliniği

GİRİŞ VE AMAÇ:Bazal hücreli karsinom, tüm deri kanserlerinin %80' ini oluşturur. Medial kantallık bölge, bazal hücreli karsinomların periorbital bölgede 2. en sık görüldüğü lokalizasyondur. Bu bölgedeki defektler en sık tümör eksizyonu sonucu oluşsa da etiolojide enfeksiyon, yanıklar ve travma da yer almaktadır. Rezeksiyonu tam yapılmayan bazal hücreli karsinomlar, genellikle tekrarlar veya lakrimal hat boyunca yayılarak daha geniş kitleler oluşturur ya da nadiren de olsa metastaz yapar. Biz bu poster sunumu ile glabellar flep ile medial kantallık bölgenin büyük bir yumuşak doku defektini içeren bazal hücreli karsinom rekonstrüksiyon vakası bildirmeyi amaçladık.

YÖNTEM:Frozen biyopsiler elde edildikten sonra, glabellar flep oluşturuldu ve medial kantallık bölgeye transfer edildi. Donör bölgesi V şeklinde kapatıldı.

BULGULAR:86 yaşında erkek hasta, skar ve epifora nedeniyle dakriyosistit ön tanısıyla dakriyosistorinostomi için oküloplastik bölümümüze başvurdu. Sağ gözünde ve sol yanığında 2 yıldır büyüyen toplam iki adet kitle vardı. Klinik muayenede, sağ medial kantallık bölgede ve sol yanakta telenjektazili, kahverengi renkli ve ülserli lezyonlar görüldü. Tümör eksizyon ameliyatında, 4 frozen biyopsi ve parafin blok örneği alındı. Patoloji, örnekleri lakrimal keseyi içeren infiltrat olmuş bazal hücreli karsinom şeklinde raporladı. Tümör, tamamen tümörsüz cerrahi sınırlar elde edilene kadar çıkarıldı. Rekonstrüksiyon için glabellar flep kullanıldı. Flep kaybı olmadan genel olarak iyi bir simetri elde edildi. (Figür 1) Daha sonra kese infiltrasyonu nedeniyle hasta radyoterapi için radyasyon onkolojisi bölümüne yönlendirildi. Sol yanaktaki lezyon için topikal Imiquimod %5 krem uygulandı. Hastanın bir yıllık takibi sonucunda hem sağ medial kantallık bölgedeki lezyonda hem de sol yanak lezyonunda tatmin edici estetik ve fonksiyonel sonuçlar elde edildi. (Figür 2)

TARTIŞMA VE SONUÇ:Glabellar Flepler, medial kantallık bölgedeki bazal hücreli karsinomun estetik ve fonksiyonel rekonstrüksiyonunda güvenli ve etkili bir tekniktir.

Anahtar Kelimeler: Bazal Hücreli Karsinom, Frozen Biyopsi, Glabellar Flep, Medial Kantallık Bölge

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-22 [Oküloplastik Cerrahi]

Lamellar İktiyozis Tanılı Hastada Skatrisyel Ektropionunun Post-auriküler Greft ile Rekonstrüksiyonu; Olgu Sunumu

Fatma İrdem, Arzu Taskiran Comez

Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Lamellar iktiyozis, keratinizasyon bozukluğuna yol açarak kuru ve pullu görünüme neden olan nadir bir dermato-oküler hastalıktır. Genellikle bilateral skatrisyel ektropion ile ilişkilidir. Skatrisyel ektropion, ön veya orta lamelin kısalması sonucunda göz kapağı kenarının dışa doğru dönmesi ile karakterizedir. Bu durum oküler yüzey bozukluklarına neden olmaktadır. Tedavisiz vakalarda punktat epitelyopati, korneal ülserasyon ve görme kaybı gelişebilir. Bu vakada, lamellar iktiyozis tanılı hastanın bilateral skatrisyel ektropionunun, oküler yüzey korunması ve estetik görünüm elde edilmesi amacıyla post-auriküler deri grefti kullanılarak rekonstrüksiyonu yapılmıştır.

YÖNTEM: Olgu Sunumu

BULGULAR: 21-yaş lamellar iktiyozis tanılı kadın hasta, göz kuruluğu ve göz kapaklarındaki görünümünden şikayetçi olması üzerine kliniğimize başvurdu. (Şekil 1) Muayenede skatrisyel ektropion ve punktat epitelyopati görüldü. Oküler yüzey ve deri rehabilitasyonu sağlandıktan sonra cerrahi planlandı. Alt göz kapağı kirpikli kenarından 4 mm uzaklıktan insizyon ve diseksiyon yapıldı. İnsizyon alanı post-auriküler 1x2 cm greft ile örtüldü. Lateral tarsal şerit cerrahisi uygulandı. Ayrıca, punktum dilatasyon ve lavajı pozitif izlendi. Post-op topikal antibiyotik ve kortikosteroid kombinasyonu ile lubrikasyon verildi. Hastanın post-op üçüncü ay ve birinci yıldaki görüntüleri şekil 2 ve 3’de gösterilmiştir. Bir yıllık takip sonucunda, hastada sağlıklı oküler yüzey ve tatmin edici estetik sonuç elde edildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Skatrisyel ektropion cerrahisinde, göz kapağı boyunca yapılan insizyon ile kapak kenarının serbestleştirilmesi ve diseksiyon alanını kapatacak cilt greftinin uygulanması amaçlanmaktadır. Greft alım bölgeleri arasında pre-auriküler ve post-auriküler, supraklaviküler ve ön kol cildi tanımlanmıştır. Biz postauriküler deri grefti ile ön lameli uzatmayı tercih ettik. Bu yöntem alt göz kapağı ektropionunun estetik ve fonksiyonel düzeltilmesinde güvenli ve etkili bir yöntem olarak kabul edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İktiyozis, Lamellar iktiyozis, Postauriküler Greft, Skatrisyel Ektropion, Rekonstrüksiyon

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-23 [Pediatrik Oftalmoloji ve Şaşılık]

MYAH Cihazı ile Tip-1 Diyabetli Çocuklarda Oküler Yüzeyin Değerlendirilmesi

Ayşenur Gülcü, Sevil Karaman Erdur
İstanbul Medipol Üniversitesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu çalışmada, Tip-1 Diabetes Mellitus (DM) tanılı çocuklarda kuru göz hastalığının subjektif bulgular, klasik objektif testler (gözyaşı kırılma zamanı (GKZ) ve Schirmer testi) ve yeni geliştirilen keratometri tabanlı MYAH (Topcon EU, Visia Imaging, Japonya) cihazı ile değerlendirilmesi ve elde edilen verilerin sağlıklı bireylerle karşılaştırılması amaçlandı.

YÖNTEM:Çalışmaya, 29 Tip-1 DM hastası ile göz hastalıkları polikliniğine kontrol amaçlı başvuran yaş ve cinsiyet eşleştirilmiş 25 sağlıklı birey dahil edildi. Tüm veriler ileriye dönük olarak değerlendirildi. Schirmer testi, GKZ, subjektif şikayetler (yanma, yabancı cisim hissi, kızarıklık, kaşıntı, sulanma) ve MYAH cihazı ile non-invaziv gözyaşı kırılma süresi (NI-TBT), gözyaşı menisküs yüksekliği (TMH) ve göz kırpması analizi incelendi. Ayrıca Tip-1 DM hastalarında açlık kan şekeri (AKŞ), hemogloblin A1c (HbA1c) değerleri, hastalık süresi, puberte durumu, eşlik eden otoimmün hastalıklar ve diyabetik retinopati varlığı değerlendirildi.

BULGULAR:Subjektif testler ve klasik objektif testler açısından gruplar arasında anlamlı fark saptanmadı ($p>0,05$). Schirmer testi ortalaması Tip-1 DM grubunda $23,4 \pm 7,8$ mm, kontrol grubunda $23,9 \pm 8,0$ mm olarak bulundu ($p=0,577$). GKZ ortalaması ise Tip-1 DM grubunda $12,2 \pm 4,7$ sn, kontrol grubunda $16,2 \pm 5,3$ sn idi ($p<0,05$). Tip-1 DM grubunda AKŞ, HbA1c, hastalık süresi ile GKZ ve Schirmer testi ortalamaları ve non-invaziv MYAH kuru göz parametreleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmadı ($p>0,05$). Non-invaziv MYAH kuru göz parametreleri açısından gruplar arasında NI-TBT parametresi dışında ($p<0,05$) anlamlı fark saptanmadı ($p>0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ:Tip-1 DM hastalarında gözyaşı stabilizasyonunun, bazal gözyaşı salınımındaki değişikliklerden önce etkilenebileceği düşünüldü. MYAH cihazının non-invaziv ölçüm özellikleri sayesinde Tip-1 DM'ye bağlı oküler yüzey değişikliklerinin belirlenmesinde katkı sağlayabileceği görüldü.

Anahtar Kelimeler: Tip 1 Diyabet, Oküler yüzey, MYAH, Schirmer

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-24 [Pediatrik Oftalmoloji ve Şaşılık]

Miyop Çocuklarda %0.01 Atropin Kullanımının Oküler Yüzey Üzerindeki Kısa Dönem Sonuçları

Yasemen Hüseyinoğlu, Sevil Karaman Erdur

İstanbul Medipol Üniversitesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ: %0.01 atropin damla başlanan miyop çocuklarda oküler yüzeyin subjektif bulgular, klasik objektif testler (gözyaşı kırılma zamanı (GKZ) ve Schirmer testi) ve yeni geliştirilen keratoskopi tabanlı MYAH (Topcon EU, Visia Imaging, Japonya) cihazı ile değerlendirilmesi ve elde edilen verilerin sağlıklı bireylerle karşılaştırılması amaçlandı.

YÖNTEM: Çalışmaya 54 miyop çocuk ve yaş ile cinsiyet açısından benzer 40 sağlıklı kontrol grubu ileriye dönük olarak dahil edildi. Schirmer testi, GKZ, subjektif şikayetler (yanma, yabancı cisim hissi, kızarıklık, kaşıntı, sulanma) ve MYAH cihazı kullanılarak elde edilen non-invaziv gözyaşı kırılma süresi (NI-TBT), gözyaşı menisküs yüksekliği (TMH) ve göz kırpması analizi tedavi öncesinde, tedavinin 1. haftasında, 4. ve 6. ayında değerlendirildi.

BULGULAR: Subjektif testler ve klasik objektif testler açısından iki grup arasında anlamlı fark saptanmadı ($p > 0.05$). Schirmer testi ortalaması çalışma ve kontrol gruplarında sırasıyla 21.1 ± 8.0 mm ve 23.7 ± 8.0 mm olarak bulundu ($p = 0.101$). GKZ ortalaması ise çalışma grubunda 15.8 ± 5.2 sn, kontrol grubunda 16.0 ± 5.5 sn idi ($p = 0.232$). İki grup arasında non-invaziv MYAH kuru göz parametreleri açısından anlamlı fark gözlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Altı aylık takip süresince %0.01 atropin damlasının miyop çocuklarda oküler yüzey üzerine olumsuz bir etkisi tespit edilmedi. Ancak, daha uzun süreli kullanımın etkilerini değerlendirmek için ileri araştırmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Atropin, MYAH, Miyopi, Oküler yüzey, Schirmer

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-25 [Tıbbi Retina]

Farklı makula hastalıklarında intravitreal Faricimab uygulamasının erken dönem etkinliği

Şefik Can İpek, Cem Yıldırım
Serbest Muayenehane

GİRİŞ VE AMAÇ:Neovasküler yaşa bağlı makula dejenerasyonu (NYBMD) ve diğer maküler hastalıkların tedavisinde intravitreal anti-VEGF ajanlar sıklıkla kullanılmaktadır. Ancak tedaviye yanıtın yetersiz kaldığı ve sık enjeksiyon ihtiyacının tedavi yükünü artırdığı durumlar söz konusudur. Faricimab, VEGF-A ve Anjiyopoietin-2'yi eş zamanlı inhibe eden yeni nesil bispesifik bir antikordur. Bu çalışmanın amacı, çeşitli makula hastalıkları nedeniyle intravitreal faricimab uygulanan hastaların klinik bulgularını ve tedaviye verdikleri yanıtları değerlendirmektir.

YÖNTEM:Bu retrospektif gözlemsel çalışmaya, kliniğimizde intravitreal faricimab uygulanan 10 hasta dahil edilmiştir. Hastaların demografik verileri, tanıları, önceki anti-VEGF tedavi öyküleri, faricimab enjeksiyon sayıları ve tedavi öncesi ve sonrası en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) ile santral maküla kalınlığı (SMK) kaydedildi.

BULGULAR:Çalışmaya intravitreal faricimab uygulanan 10 hasta (2 erkek, 8 kadın) dahil edildi. Hastaların ortalama yaşı 63,7 (aralık: 29-82) idi. Altı hastada NYBMD, iki hastada diyabetik maküla ödemi, bir hastada retinal ven dal tıkanıklığı, bir hastanın ise toksoplazmaya bağlı koroidal neovaskülarizasyon (KNV) idi. Dört hasta tedavi-naif iken, diğer üç hasta daha önce en az bir farklı anti-VEGF ajan (bevacizumab, aflibercept) almıştı. Tedavi öncesi ortalama görme keskinliği 0,28 (aralık: 0,05-0,4) ve santral maküla kalınlığı (SMK) ortalaması 401,67 µm (aralık: 242-560 µm) idi. Faricimab sonrası yapılan değerlendirmelerde hastaların ortalama görme keskinliği 0,48'e (aralık: 0,2-0,8) yükselmiş, ortalama SMK ise 232,3 µm'ye (aralık: 157-343 µm) gerilemişti.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda faricimabın, daha önce farklı anti-VEGF tedavilerine yetersiz yanıt veren ya da ilk kez tedavi edilen hastalarda, kısa dönemde anatomik ve fonksiyonel iyileşme sağladığı gözlenmiştir. Faricimab tedavisinin daha iyi tanımlanmış ve uzun dönemli sonuçlarının değerlendirilmesi için ileri çalışmalar gereklidir.

Anahtar Kelimeler: faricimab, maküla hastalıkları, intravitreal enjeksiyon

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Makula Hastalıkları

PS-26 [Tıbbi Retina]

Hipotiroidinin Ön Segment Parametreleri, Retina Sinir Lifi Tabakası Kalınlığı ve Makula Kalınlığı Üzerine Etkileri

Hatice Daldal¹, Ramazan Birgül², Ayla Gökmen Salıcı³, Cevdet Duran⁴

¹Uşak Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Uşak

²İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İzmir

³Uşak Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İç Hastalıkları, Uşak

⁴Uşak Üniversitesi, Endokrinoloji Ana Bilim Dalı, Uşak

GİRİŞ VE AMAÇ:Klinik ve subklinik hipotiroidinin ön segment parametreleri, retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlığı ve santral makula kalınlığı (SMK) üzerine etkilerini araştırmak.

YÖNTEM:Çalışmaya 30 klinik hipotiroidi, 30 subklinik hipotiroidi ve 30 kontrol grubu olmak üzere toplam 90 birey üç grup olarak dahil edildi. Çalışmada tüm bireylerin bilateral göz içi basıncı (GİB), horizontal ve vertikal meridyenlerdeki keratometrik değerleri (K1 ve K2), santral kornea kalınlığı (SKK), pupilla çapı (PÇ), RSLT kalınlığı, santral makula kalınlığı (SMK) ve santral subfoveal kalınlığı (SSK) ölçüldü.

BULGULAR:Gruplar arasında GİB, SKK, ortalama RSLT kalınlıkları, bilateral gözlerde temporal kadran RSLT kalınlıkları ve sağ göz nazal kadran RSLT kalınlıkları, bilateral PÇ, K1 ve K2 değerleri, inferior ve superior RSLT kalınlıkları, sol göz nazal kadran RSLT kalınlıkları açısından istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı. Ancak, RSLT kalınlığı ile CMT arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Çalışmamızda klinik hipotiroidili hastaların oküler değişikliklerden, özellikle de GİB'den çok fazla etkilenmediği, biyokimyasal bir durum olmasına rağmen oküler değişikliklerin subklinik hipotiroidi grubunda klinik hipotiroidili hastalara göre daha sık görüldüğü gözlenmiştir. Ayrıca, çeşitli çalışmalardaki bulguların aksine, hipotiroidi hastalarında GİB artışı ve buna bağlı glokom daha yüksek oranda bulunmamıştır. Bu nedenle, daha geniş popülasyonları içeren daha uzun süreli çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Ön segment, subklinik hipotiroidi, klinik hipotiroidi, makula, retina sinir lifi tabakası kalınlığı

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-27 [Tıbbi Retina]

Jukstafoveal telejektazisi Olan Gözlerde Koroidal Vasküler İndeks Değerlendirilmesi

Nisa Karaaslan, Emre Yunus Budak, Fevzi Şentürk
İstanbul Medipol Mega Üniversite Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Jukstafoveal telejektazisi olan hastalarda koroidal vaskülerite indeksini (KVI) kullanarak koroidal yapısal değişiklikleri yaş ve cinsiyet uyumlu sağlık bireylerin gözleri ile karşılaştırmalı olarak değerlendirmek.

YÖNTEM:Bu retrospektif çalışma, 7 hastanın 14 gözünü içermektedir. Hastaların genel oftalmolojik muayeneleri yapıldı. Koroidal görüntüler lümen alanı (LA) ve stromal alan (SA) olacak şekilde ikili hale getirildi. KVI, LA'nın total koroid alanına (TKA) oranı olarak tanımlandı. Hastanın iki gözü arasındaki santral retina kalınlık (SRK), subfoveal koroid kalınlık (SFKK), TKA, SA, LA ve KVI karşılaştırıldı.

BULGULAR:Çalışma grubu ile kontrol grubu arasında SRK (çalışma: $229.64 \pm 62.55 \mu\text{m}$, kontrol: $246.80 \pm 79.53 \mu\text{m}$), SFKK (çalışma: $322.11 \pm 78.81 \mu\text{m}$, kontrol: $304.13 \pm 60.89 \mu\text{m}$), TKA (çalışma göz: $9.09 \pm 1.67 \text{mm}^2$, diğer göz: $9.72 \pm 2.93 \text{mm}^2$), SA (çalışma: $3.35 \pm 0.69 \text{mm}^2$, kontrol göz: $3.29 \pm 0.88 \text{mm}^2$), LA (çalışma: $5.73 \pm 1.12 \text{mm}^2$, kontrol: $6.20 \pm 2.15 \text{mm}^2$) açısından anlamlı fark saptanmadı. KVI (çalışma: % 63.01 ± 3.91 , kontrol: % 65.58 ± 2.51) $p:0,005$ istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Jukstafoveal telejektazisi olan hastaların gözü ile sağlık bireylerin gözü karşılaştırıldığında, iki grup arasında araştırılan SRK, SFKK, TKA, SA ve LA açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır. Ancak, KVI değeri Jukstafoveal telejektazili gözlerde anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur ($p=0,005$).

Anahtar Kelimeler: jukstafoveal telenjektazi, koroidal vasküler indeks, santral retinal kalınlık, subfoveal koroidal kalınlık

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-28 [Tıbbi Retina]

GPT-4V(ision)'nin Yaşa Bağlı Maküla Dejenerasyonu OCT Görüntülerindeki Tanısal Doğruluğunun ve Özellik Belirleme Yeteneğinin Uzman Değerlendirmeleriyle Karşılaştırmalı Analizi

Ali Hakim Reyhan, Çağrı Muta, Leyla Hazar

Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Şanlıurfa

GİRİŞ VE AMAÇ:GPT-4V(ision) (OpenAI)'nin tanısal doğruluğunu ve uzman değerlendirmeleriyle karşılaştırıldığında yaşa bağlı maküla dejenerasyonu OCT görüntülerindeki ilişkili özellikleri belirleme yeteneğini değerlendirmektir.

YÖNTEM:Çalışmada, Kaggle'dan alı 90 OCT görüntüsü (30 kuru tip YBMD, 30 yaş tip YBMD, 30 normal) kullanılarak GPT-4V(ision)'nin tanısal doğruluğu değerlendirildi. Üç oftalmolog tarafından belirlenen 20 kapalı uçlu soru ile model performansı ölçüldü. Her görüntü GPT-4V(ision) tarafından iki kez analiz edilirken, iki uzman aynı görüntüleri bağımsız değerlendirdi; anlaşmazlık durumlarında üçüncü uzmanın görüşüyle konsensus sağlandı. Duyarlılık, özgüllük, pozitif/negatif kestirim değerleri ve uyum oranları hesaplanarak GPT-4V(ision) ile uzman değerlendirmeleri karşılaştırıldı.

BULGULAR:GPT-4V(ision) modeli, yaşa bağlı maküla dejenerasyonu OCT görüntülerinde görüntü kalitesi, normal OCT tanımlaması, subretinal ve intraretinal sıvı tespiti, elipsoid zon bütünlüğü ve yaş tip AMD bulgularının değerlendirilmesinde %90'ın üzerinde uyum oranları, yüksek duyarlılık ve özgüllük değerleri göstermiştir. Ancak, coğrafik atrofi tanımlamasında model %0 duyarlılık (yüksek özgüllük, %96.6) ve orta evre AMD tanımlamasında %63.3 uyum oranı ile daha sınırlı performans sergilemiştir.Ayrıca iki oftalmoloji uzmanının OCT görüntülerini değerlendirmede 14 farklı soruda mükemmel uyum (%100, $p<0.001$), drusen varlığı ve AMD evrelendirmesinde çok iyi uyum (%95-99, $p<0.001$), drusen morfolojisi ve PED bulgularında iyi uyum (%85-94, $p<0.001$) gösterirken, yalnızca coğrafik atrofi tespitinde düşük uyum (%85) sergilediğini ortaya çıkmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ:GPT-4V(ision) modeli, klinik tanı sürecine destek sağlayabilecek umut vaat eden bir araç olduğunu göstermektedir; ancak, uzman değerlendirmeleriyle uyum oranı sorular arasında önemli ölçüde değişkenlik göstermektedir. Bu durum, spesifik patolojik bulguların saptanmasında modelin ek iyileştirmelere ihtiyaç duyduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Duyarlılık,GPT-4V(ision),OCT Görüntüsü,Özgüllük,Tanısal Doğruluk,Yaşa Bağlı Maküla Dejenerasyonu

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Makula Hastalıkları

PS-29 [Tıbbi Retina]

Diyabetik Makula Ödemi Olan Hastalarda Oksidatif Stres Belirteçlerinin Değerlendirilmesi

Gulçin Abdurrahmanova¹, Rahib İsmayilov², Murat Küçükevcilioğlu², Serenay Ergün Ülkar³

¹Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Ankara

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

³Ankara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ: Diyabetik makula ödemi (DMÖ), görme kaybına yol açabilen ciddi bir komplikasyondur. Kronik hiperglisemi, retinal kılcal damar hasarına neden olarak neovaskülerizasyon, makula ödemi ve retina dekolmanı gibi sorunlara yol açar. Bu çalışma, diyabetik makula ödemi olan hastalarda oksidatif stres belirteçleri ve hastalığın şiddetiyle ilişkisini incelemeyi amaçlamıştır.

YÖNTEM: Çalışmamız, 40 diyabetik makula ödemi bulunan hasta ile 40 sağlıklı kontrol grubunu karşılaştırarak gerçekleştirilmiştir. Kan örneklerinden ayrılan serumlar kullanılarak, oksidatif stres göstergeleri malondialdehid (MDA), ksantin oksidaz (XO) ve antioksidan enzim aktiviteleri glutatyon peroksidaz (GSH-Px) ile katalaz (CAT) aktiviteleri spektrofotometrik yöntemle ölçülmüştür. Diyabetik grup içinde, 12 hasta proliferatif diyabetik retinopati (PDR), 28 hasta nonproliferatif diyabetik retinopati (NPDR) tanısı ile izlenmektedir.

BULGULAR: Diyabetik makula ödemi olan diyabetik hasta grubunda, MDA ve XO düzeyleri sağlıklı kontrol grubuna göre daha yüksek seviyelerde ölçülmüştür. GSH-Px düzeyleri, diyabetik makula ödemi olan hastalar ile kontrol grubu arasında çok belirgin olmasa da, istatistiksel olarak kontrol grubunda daha yüksek bulunmuş ve bu fark anlamlı olarak kabul edilmiştir. Diğer yandan, CAT aktivitesi hasta grubunda yüksek, kontrol grubunda ise düşük seviyelerde tespit edilmiştir. PDR ve NPDR tanılı hastalar arasında yapılan karşılaştırmada anlamlı bir fark gözlemlenmemiştir. Ancak, kontrol grubu ile karşılaştırmada istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. Glikozile Hb ile oksidatif stres parametreleri arasındaki korelasyona bakıldığında, GSH-Px ile negatif ve anlamlı bir korelasyon bulunmuştur. Bu da Glikozile Hb seviyesinin arttıkça GSH-Px düzeylerinin azaldığını göstermektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmadan elde ettiğimiz bulgular, DMÖ hastalarında oksidatif stresin önemli bir rol oynadığını ve belirli biyobelirteçlerin hastalığın şiddetiyle ilişkili olabileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Oksidatif Stres Belirteçleri, Diyabetik Makula Ödemi, Diyabetik Retinopati

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-30 [Tıbbi Retina]

Gebe Hastada Şiddetli Öksürük Sonrası Gelişen Parasantral Akut Orta Makülopati

Demet Süsoy Kaya, Şerife Gülhan Konuk, Raşit Kılıç, Alper Güneş
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Tokat

GİRİŞ VE AMAÇ: 11 haftalık gebeliği bulunan hastada şiddetli ve uzun süreli öksürük atağı sonrasında ortaya çıkan Parasantral Akut Orta Makülopati (PAOM) olgusu sunmak

YÖNTEM: Olgu Sunumu

BULGULAR: 1 hafta önce yoğun öksürük epizodları sonrası sol gözünde çizgisel siliklik, bulanıklık ve gölgelenme şikayetleriyle kliniğimize başvuran, 27 yaşında ve 11 haftalık gebe olan hastanın yapılan oftalmolojik muayenesinde; göz içi basınçları sağ gözde 14 mmHg, sol gözde 15 mmHg olarak ölçüldü. Görme keskinliği her iki gözde de tam olup, ön segment muayenesi bilateral normal bulundu. Fundus incelemesinde sağ gözde makula ve optik disk doğal görünümde iken, sol göz fovea üst nazalinde soluk retina alanı dikkati çekti. Görüntüleme tetkiklerinde; Optik Koherens Tomografi (OKT)(Resim 1) ile iç nükleer tabaka ve iç pleksiform tabakada belirgin reflektivite artışı gözlemlendi. Optik Koherens Tomografi Anjiyografi (OKTA)(Resim 2) incelemesinde ise lezyon bölgesine denk gelen dış retinal kılcal pleksusta akım azalması ve kısmi kayıp izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Parasantral Akut Orta Makülopati, genellikle retinal vasküler patolojilerin yanı sıra, sistemik vasküler hastalıkların veya vazopressör ajanların (örneğin, kafein, vazopressör ilaçlar, oral kontraseptifler) etkisi altında ortaya çıkmaktadır. Sunulan olgu, şiddetli öksürük sonrasında gelişen ilk PAOM vakası olarak kayda geçmesinin yanı sıra, progesteron tedavisi alan gebe bir hastada gözlenen ilk vaka olması bakımından da literatüre önemli bir katkı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Makülopati, Progesteron

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-31 [Tıbbi Retina]

Travma sonrası gelişen kombine retinal arter ve ven tıkanıklığı olgusu

Efe Koser, Rukiye Aydın

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu olgu ile genç hastada travma sonrası gelişen kombine retinal vasküler tıkanıklık olgusunun sunulması amaçlandı.

YÖNTEM: Hastanemiz retina bölümünde takip olan hastanın muayene bulguları retrospektif olarak incelendi.

BULGULAR: Sol gözünde az görme şikâyeti ile kliniğimize başvuran 19 yaşında kadın hastanın anamnezinde bir önceki akşam kafa travması öyküsü mevcut idi. Hastanın ek hastalığı yoktu. Hastanın oftalmolojik muayenesinde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği (EİDGK) sağda 1,0 iken solda superiordan bakışta 2 metreden parmak sayma olarak bulundu. Rölatif afferent pupil defekti negatif saptandı. Göz içi basınçları bilateral 21 mmHg bulundu. Hastanın ilk muayenesi tamamlandıktan sonra optik koherens tomografi (OKT) çekildi. Biyomikroskopik muayenesinde ön segmenti doğal görüldü. Fundus muayenesinde sağ göz doğal, sol gözde ise optik disk kabarık, sınırları silik, üst ve alt vasküler damar arkaları çevresinde alev hemorajiler, vasküler kıvrımlaşma artışı ve makulada solukluk saptandı. (Figür 1) Hastanın OKT’de sağ gözde RIPL (Retinal iskemik perivasküler lezyonlar) bulgusu (Figür 2-A), sol gözde ise makula iç retina katlarında inceltme ve üst katlarda minimal reflektivite artışı (Figür 2-B) görüldü. Bu bulgular neticesinde hastada sol gözde travmaya bağlı kombine santral retinal ven tıkanıklığı ile retinal arter dal tıkanıklığı düşünüldü. Hastanın genç olması ve RIPL bulgusunun da varlığı düşünülerek altta yatan kardiyak ve nörolojik hastalıkların araştırılması için uygun birimlere konsülte edildi. 10 seans hiperbarik oksijen tedavisi alması için refere edildi. Hastanın takip ve tedavilerin hastanemizin retina biriminde devam etmektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Retinal ven tıkanıklıkları tek başına olabileceği gibi arter tıkanıklığı ile kombine de görülebilmektedir. Etyolojide travma önemli olmakla beraber altta yatan kardiyolojik hastalıklar açısından hastalar multidisipliner yaklaşım ile değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Retinal arter tıkanıklığı, Retinal iskemik paravasküler lezyonlar, Retinal ven tıkanıklığı, Travma

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-32 [Tıbbi Retina]

Lipemia Retinalis

Kadir Sevindik, Hamidu Hamisi Gobeka, İbrahim Ethem Ay, Tugce Horozoglu Ceran, Mustafa Doğan

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Afyonkarahisar

GİRİŞ VE AMAÇ: 41 yaşında erkek hastada bilateral lipemia retinalis olgusunu sunmayı amaçladık. Hastamız bilinen tip2 dm nedeniyle oral antidiyabetik kullanmaktaydı. Lipemia Retinalis, retinal arter ve venlerin, bazen de tüm fundusun krem beyazından somon rengine kadar değişebilen renklerde kendini gösteren, hipertrigliserideminin nadir bir bulgusudur.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: 13 eylül 2024 tarihinde kliniğimize her 2 gözde uzun süredir devam eden bulanık görme şikayetiyle başvuran hastada, sağ görme keskinliği verilen tashih ile 3/10, sol görme keskinliği verilen tashih ile 7/10 idi. Göz içi basınç sağ gözde 22 sol gözde 19. Ön segment muayenesinde sağda sola göre daha yoğun arka subkapsüler katarakt vardı. Fundus muayenesinde her 2 gözde retinal damarlarda kremi renk, fundusta somon rengine benzer görünüm mevcuttu. OCT ve fundus fotoğrafı çekildi. OCT’de her 2 gözde hiperreflektif noktalar mevcuttu bilateral retinal kalınlık normal sınırlardaydı.

Bu hastada oftalmolojik bulgulara dayanarak ön planda lipemia retinalis düşünülmüş olup dahiliye ve endokrinolojiye konsülte edilmiştir.

Biyokimya sonuçlarında akş:194 ggt:1927 total kolesterol:931,5 trigliserid:1182,6 gelmiş olup hastanın 1 sene önce çekilen batın ultasonunda grade 3 hepatosteatoz mevcuttu. Hastaya kliniğimizde endokrinoloji bölümü yatış önermiş genetik inceleme ileri tetkik ve görüntüleme (batın us, bt vs) planlanmış, fakat hasta dış merkezde takiplerine devam etmiştir. Hastaya dış merkezde fenofibrat ve niasin tedavisi başlanmış olup 1 hafta yatışı olmuştur. Hasta 31 aralık 2024 tarihinde kliniğimize kontrole geldiğinde fundus bulgularında retinal damarların kırmızı renge dönmeye başladığı ve OCT’de hiperreflektif noktaların kaybolduğu görülmüştür.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Oftalmojik muayene ile birçok sistemik hastalığın erken tanısını koymak ya da en azından şüphelenmek mümkündür ve erken sistemik yönlendirme ile oluşabilecek komplikasyonların bu hastada olduğu gibi (MI, ateroskleroz, hepatosteatoz vs) önüne geçilebilir ve toplum sağlığına katkıda bulunulabilir.

Anahtar Kelimeler: lipemia retinalis, trigliserid, retina

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-33 [Tıbbi Retina]

Radyasyon retinopatisi

Gözde Koca, İbrahim Ethem Ay, Mustafa Doğan, Hamidu Hamisi Gobeka, Tugce Horozoglu Ceran
Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Afyonkarahisar

GİRİŞ VE AMAÇ:32 yaş kadın hastada bilateral radyasyon retinopatisi olgusunu sunmayı amaçladık.

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:24 temmuz 2024 tarihinde kliniğimize başvuran hastamızın sağ gözü ile okumakta zorlanma şikayeti vardı. 2018 den beri evre 4 meme kanseri olan hastada beyin ve akciğer metastazı ile baş boyun radyoterapi öyküsü olup sağ görme keskinliği verilen tashihle 2 mps sol görme keskinliği verilen tashihle 4/10 idi. Göz içi basınç sağ gözde 18 sol gözde 18. Ön segment muayenesinde bilateral fakik sol posterior sineşi görüldü. Fundus muayenesinde bil yumuşak eksuda ve dot hemoraji mevcuttu bil od doğal görünümdeydi. Oct çekildi ve bilateral makular ödem görüldü. Bilateral radyasyon ve akıllı ilaç kullanımına bağlı retinopati mevcuttu. Ffa çekildi ve bilateral yoğun iskemik alanlar görüldü. Hastaya bilateral endikasyon dışı intravitreal bevacizumab enjeksiyonu yapıldı. Hasta onkoloji takiplerine Ankara'ya gittiği için kliniğimizde takiplerine devam etmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Radyasyon retinopatisi, herhangi bir radyasyon türüne maruziyet sonrası öngörülebilir ve genellikle radyasyon dozuna bağlı bir komplikasyondur. Tanı, radyasyona maruz kalma öyküsü ve karakteristik funduskopik özellikleri ortaya koyan bir fiziksel muayene olduğunda yapılır. Tanı, ffa veya oct ile daha da desteklenebilir. Tedavi seçenekleri sınırlıdır ancak temel dayanaklar arasında lazer tedavisi (panretinal fotokoagüasyon ve/veya fokal maküler lazer) ve anti-VEGF ilaçları veya triamsinolon enjeksiyonları bulunur.

Anahtar Kelimeler: radyasyon retinopatisi, radyasyon, retina

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-34 [Tıbbi Retina]

G1961E Varyantına Sahip Bir Stargardt Hastasının Klinik, Genetik ve Görüntüleme Bulguları

Nisa Karaaslan, Ali Demircan
İstanbul Medipol Mega Üniversite Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:ABCA4 geninde G1961E varyantına sahip bir Stargardt hastasının klinik ve genetik özelliklerini tanımlamak ve multimodal görüntüleme yöntemleriyle hastalığın anatomik ve fonksiyonel etkilerini değerlendirmek.

YÖNTEM:G1961E varyantı taşıyan bir hasta detaylı göz muayenesinden geçirilmiştir. Aşağıdaki tetkikler uygulanmıştır:

Görme keskinliği testi
Spektral-domain optik koherens tomografi (SD-OCT)
Renkli fundus fotoğrafı
Genetik analiz (ABCR400 mikroyarray ile ABCA4 mutasyon taraması)
Biyometri (IOL master)

BULGULAR:Genetik analizde hastada heterozigot G1961E varyantı saptanmıştır. SD-OCT’de foveaya komşu bölgede dış retina katmanlarında düzensizlik ve dış nükleer tabakada incelme saptanmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Bu vaka, ABCA4 geninde G1961E varyantının fenotipik yansımasını ortaya koymaktadır. Bulgular, bu varyantın lokalize maküler tutulumla ilişkili olduğunu ve yaygın retinal disfonksiyona neden olmadığını desteklemektedir. Bu doğrultuda, non-invaziv görüntüleme yöntemleri erken tanı ve hastalık progresyonunun takibi için önemli bir rol oynayabilir.

Anahtar Kelimeler: ABCA4, makülopati, retinal distrofi, Stargardt

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-35 [Tıbbi Retina]

Submaküler yerleşimli nonsempomatik koroid hemanjiyomunda progresyon ve görüntüleme yöntemleri ile değerlendirilmesi

Yusuf Alkan Erdogan, Raciha Beril Kucumen, Ahmet Murat Sarici
Yeditepe Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ:Sistemik Lupus Eritematozus (SLE) nedeniyle klorokin kullanan ve periyodik oftalmolojik muayeneleri yapılan hastanın, dilate fundus muayenesi (DFM) ve maküla OCT görüntülerinde, sol göz maküla temporalinde insidental olarak 3-4 pd çapında, yuvarlak, eleve ve turuncu renkte lezyon saptanmıştır. Bu olguyu, periyodik muayenelerinde gelişimi izlenen Circumscribed Choroidal Hemangioma (CCH) açısından sunmayı amaçladık.

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:Klorokin makülopatisi açısından periyodik göz muayenesi için başvuran 51 yaşındaki kadın hastanın Snellen eşeli ile en iyi görme keskinliği (EIDGK) bilateral tamdı. Göz içi basınçları 15/15 mmHg idi. Biyomikroskopik muayenesinde bilateral ön segment doğal izlendi. Sol göz maküla OCT’de hafif koroidal elevasyon saptanan hasta takibe alındı, ancak COVID-19 nedeniyle 2 yıl boyunca takip edilemedi. 2 yıl sonra kontrolünde DFM’de sol gözde maküla temporalinde 3-4 pd çapında yuvarlak, eleve, turuncu kabarıklık görüldü. İleri tetkiklerde EDI-OCT ile belirginleşen lezyon için CCH düşünüldü. ICG’de makülanın temporalinde erken evrede başlayan, giderek artan, sınırları silik, 3-4 pd çapında hiperfloresan lezyon izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Klorokin makülopatisi açısından rutin kontrollerine gelen hastanın, sol göz maküla OCT’de rastlanan koroidal elevasyon, CCH ile uyumlu olup 2 yıl içinde progresyon göstermiştir. CCH tanısında ileri görüntüleme yöntemleri önemli olup, tümör yapısını ve vasküler özelliklerini değerlendirmenin yanı sıra potansiyel komplikasyonları izlemeye de yardımcı olur. CCH’nin iyi huylu doğası gereği çoğu vakada izlem yeterlidir, ancak büyüme riski ve görme kaybı göz önünde bulundurularak takip planı oluşturulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: hemanjiyom, koroid, klorokin, makülopati

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-36 [Uvea-Behçet]

360 Derece Sineşili Komplike Katarakt Cerrahisinde Klinik Bulgular ve Cerrahi Sonuçlar

Eda Gümrükçüoğlu, Merve Nur Mutlu, Sedat Özmen

Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Sakarya

GİRİŞ VE AMAÇ: Posterior sineşi (PS) nedeniyle komplike katarakt cerrahisi yapılan hastaların klinik bulgularını ve cerrahi sonuçlarını değerlendirmek.

YÖNTEM: Çalışmaya PS nedeniyle komplike katarakt cerrahisi yapılan 36 hastanın 38 gözü dahil edildi. Hastaların ortalama yaşı $69,3 \pm 9,3$ idi. 18'i kadın (%50), 18'i erkek (%50) idi. Ameliyatlar aynı cerrah tarafından yapıldı. Ameliyat sırasında tüm hastalara sineşiotomi uygulandı. PS'e neden etiyolojide en sık sırasıyla üveit (%28,9), travma (%23,7) ve primer açı kapanması glokomu (%7,9) belirlendi.

BULGULAR: Preoperatif görme keskinliği (GK) $1,35 \pm 0,77$ LogMAR, göz içi basıncı (GİB) ortalama $16,6 \pm 7,8$ mmHg idi. Preoperatif ön segment (ÖS) bulgularında tüm gözlerde düzensiz pupil ve eşlik eden sıg ön kamara (%26,3), iris atrofisi (%21,1), anterior sineşi ve travmatik katarakt (%18,4) saptandı. Preoperatif ve postoperatif 1.gün, 1. ve 3.ay GK ve GİB değerleri Friedman, ikili karşılaştırmalar Wilcoxon ile değerlendirildi. 1. gün postoperatif GK $1,18 \pm 0,80$ LogMAR, 1. Ayda $0,70 \pm 0,65$ LogMAR, 3.ayda ise $0,78 \pm 0,79$ LogMAR idi ve GK'da belirgin iyileşme izlendi. Preoperatif GK ile 1. gün, 1. ay ve 3. ay GK değerlendirildiğinde anlamlı farklılık gözlemlendi ($p < 0,001$). Preoperatif GK ile postoperatif 1.gün arasında anlamlı fark yokken 1. Ve 3. Ay GK arasında istatistiksel olarak anlamlı idi. (sırasıyla $p=0,386$, $p < 0,001$, $p=0,002$). Preoperatif ve postoperatif GİB değerleri arasında anlamlı fark saptandı. ($p=0,021$). Postoperatif 1. günde en sık izlenen ÖS komplikasyonları sırasıyla korneal ödem (%60,5), pupil düzensizliği (%23,7), membran ve sineşi oluşumu (%5,3) idi. 1.ayda en sık düzensiz pupil (%26,1), posterior kapsül opasifikasyonu (%10,5), anterior sineşi ve pupiller membran oluşumu idi. Postoperatif 3. ayda 2 hastada kistoid maküler ödem saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ: PS nedeniyle komplike katarakt cerrahisi yapılan olgularda postoperatif GK iyileşmekte, GİB anlamlı derecede düşmektedir. ÖS komplikasyonları açısından yakın takip ve tedavi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: küçük pupil, posterior sineşi, sineşiotomi

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-37 [Uvea-Behçet]

İbandronat Kullanan Hastada Gelişen Nodüler Episklerit Olgusu Sunumu

Muhammed Kaan Azarbaz, Meryem Güler Alış, Banu Açıkalin, Güneş Taydaş
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları, İstanbul

GİRİŞ VE AMAÇ: Bifosfonatlar (BF) kemik matriks mineralizasyon regülatörü olan pirofosfatın analogu olarak kemik rezorbsiyonunu inhibe ederler. Postmenapozal osteoporoz, malignensi hiperkalsemisi, sistemik malignitelerin kemik metastazı ve bizim hastamızda olduğu gibi hormon süpresyonu tedavisine bağlı osteoporozu önlemek için kullanılır. BF kullanım sonrası gözde üveit, sklerit, episklerit, konjonktivit geliştiğine dair vaka bildirileri bulunmaktadır. Çoğu vakada pamidronat suçlanırken; alendronat, zoledronat, risedronat, etidronatın rol aldığı vakalar da bildirilmiştir. Amacımız meme malignitesi sonrası 2,5 yıldır letrozol ve ibandronat kullanan hastada gelişen nodüler episklerit vakasını sunmaktır.

YÖNTEM: OLGU

BULGULAR: 51 yaşında kadın hasta sol gözünde kızarıklık, ağrı ve bulanık görme ile başvurdu. Anamnezde ara ara gözlerinde kızarıklık ve batmadan şikayeti olduğunu aktardı. Aynı şikayetle gittiği dış merkezde sodyum hiyalüronat ve nepafenak içeren damla başlanmış fakat şikayetleri azalmamış. Görme keskinliği 1.0/1.0, göz içi basıncı 15/16 mmHg ölçüldü. Ön segment muayenesinde sol göz nazal konjonktivada hiperemi ve nodül formasyonu izlendi. Nodüler episklerit lehine yorumlandı. Hastaya sol göze fluorometolon içeren topikal steroid ve suni göz yaşı, oral non-steroid reçete edildi. İlk hafta kontrolünde lezyonda ve şikayetlerde gerileme olduğu görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ: BF grubu çeşitli endikasyonlarda kullanılırken hastamızda hormon süpresyon tedavisine bağlı osteoporozu önlemek için başlanmıştı. Hastaya meme malignitesi nedeniyle modifiye radikal mastektomi yapılmıştı. Oral olarak letrozol ve ibandronat kullanılmaktaydı. Literatürde bifosfonat kullanımına bağlı üveit, sklerit, orbital selülit vakaları bildirilmiş genelde pamidronat, zoledronat, aledronat suçlanmıştır. Altta yatan başka bir faktör bulunamadığından bizim hastamızda ibandronat kullanımına bağlı olduğunu düşündük. Sonuç olarak bifosfonat tedavisi başlarken hekimler hastaları oküler yan etkilerce uyarmalı ve semptom geliştiğinde oftalmoloğa yönlendirmelidir.

Anahtar Kelimeler: episklerit, bifosfonat, ibandronat, uvea

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-38 [Uvea-Behçet]

Bruselloz Üveit

Durmuş Ali Araslan, Mustafa Doğan, Hamidu Hamisi Gobeka, Ibrahim Ethem Ay, Tugce Horozoglu Ceran

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Afyonkarahisar

GİRİŞ VE AMAÇ: 37 yaşında kadın hastada bruselloz panüveit olgusunu sunmayı amaçladık. Hastamızın bilinen ek bir hastalığı bulunmamakta. Brusellozda göz tutulumu dakriyoadenit, konjonktivit, episklerit, keratit, iritis, iridosiklit, nöroretinit, retinit, koroidit, panuveit, pars planit ve hyalit gibi farklı şekillerde ortaya çıkar.

YÖNTEM: Olgu sunumu

BULGULAR: Kiliniğimize sağ gözde 15 gündür devam eden bulanık görme şikayetiyle gelen kadın hastada EİDGK: 1mps/1.0, GİB: 10/9. Ön segment muayenesinde sağda keratik presipitatlar, anterior sineşi, ön kamarada +4 hücre ve lenste iris pigmentleri mevcut, sol doğaldı. Fundus muayenesinde vitritis izlendi, retina flu seçilmekteydi. OCT’de sağ gözde makuler kalınlık artışı mevcut olup sol doğaldı. Bu hastada oftalmolojik bulgulara dayanarak ön planda panüveit düşünülmüş olup enfeksiyon hastalıklarına konsülte edildi. Brucella Aglutinasyon + ve Wright testi 1/640 sulandırma pozitif saptanan hastaya enfeksiyon hastalıkları tarafından rifampisin ve doksisisiklin kombinasyonu başlandı.

Hastanın 10.gün kontrolünde EİDGK’i 0.3’e çekmiş, ön kamaradaki hücre +1 egerilemiş, vitritis azalmıştı. 20.gün kontrolünde vitritis hala devam ettiği için 64 mg oral steroid tedavisine başlandı ve 10 gün sonra vitritisin azaldığı izlendi ve görünür hale gelen şüpheli koroidal kitlenedeniyle ileri merkeze sevk yapıldı. Kontrol muayeneleri için tarafımıza başvuran aktif üveit bulgusu izlenmemiş olup hastaya baş ağrısı nedeniyle lomber ponksiyon yapıldığı; BOS’unda protein 309mg/dl, glukoz: 59mg/dl saptandığı ve hücre sayımında mm³’de 2280 eritrosit ve 20 lökosit saptanarak nörobruselloz tanısı aldığı ve tedavisine seftriakson eklenmiş olduğu öğrenildi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu vaka, üveit tanısında brusellozun önemini ve nörobruselloz gibi sistemik tutulumlar için erken tedavi imkanını göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Brusella, Nörobruselloz, Üveit

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-39 [Uvea-Behçet]

Vogt Kayanagi Harada Sendromlu Çocuk Hastada Subretinal Fibrozis Gelişimi

Zarife Ekici Gök

Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Malatya

GİRİŞ VE AMAÇ: Vogt Kayanagi Harada sendromu nedeni ile tedavi ve takip edilen hastada subretinal fibrozis gelişimini değerlendirmek

YÖNTEM: 2023 Ocak ayında her iki gözde bulanık görme şikayeti ile başvuran 8 yaşında çocuk hastaya Vogt Kayanagi Harada sendromu tanısı konuldu. Hastanın görme keskinliği ölçümü, biomikroskopik muayenesi, OCT ve FFA çekimleri yapıldı. Çocuk endokrin ve çocuk romatoloji bölümlerine konsülte edilerek tedavi planı danışıldı.

BULGULAR: 8 yaşında kız olan hasta boy kısalığı, D vitamini eksikliği, immatür kalça nedeni ile çocuk endokrin bölümü takipli hasta idi. İlk başvuruda görme her iki gözde 5/100 düzeyinde idi. Biomikroskopik olarak bilateral yoğun panüveit, eksudatik retina dekolman alanları var idi. Laboratuvar incelemelerinde enfeksiyöz bir durum izlenmedi. Hastaya yoğun panüveiti olması nedeni ile çocuk endokrin bölümü gözetiminde yüksek doz metilprednizolon tedavisi verildi. Fakat depresyon nedeni ile takipleri dış merkezde yapıldığı için sonuçları gözlemlenemedi. 6 ay sonrası başvurusunda metotreksat verildiği görülen ve kliniği stabil izlenen hasta, yaklaşık 1 yıl sadece metotreksat ile takip edildi. Sonrasında bilateral yoğun panüveit gelişmesi nedeni ile yüksek doz metilprednizolon ile birlikte metotreskat+adalimumab tedavisine başlandı. Tedavi sonrası değerlendirmelerde inflamasyon geriledi fakat sağ gözde makula bölgesinde subretinal fibrozis, arka subkapsüler katarakt gelişimi ve görme azalması izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çocuklarda rekürren ve uzamış inflamasyon gösterebilen Vogt Kayanagi Harada sendromunda subretinal fibrozis gelişme riski yüksek komplikasyonlardandır ve görme prognozunu kötü etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Vogt Kayanagi Harada Sendromu, Üveit, Katarakt

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-40 [Uvea-Behçet]

Bartonella Nöroretinitli Olguya Yaklaşım

Zarife Ekici Gök, Murat Fırat

Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Malatya

GİRİŞ VE AMAÇ: Bartonella nöroretinitli hastanın bulgu ve tedavisinin değerlendirilmesi

YÖNTEM: Sağ gözde ani görme kaybı şikayeti ile başvuran çocuk hastanın görme keskinliği ölçümü, biomikroskopik muayenesi, OCT ve FFA çekimleri yapıldı. Laboratuvar incelemeleri yapıldı, çocuk nörolojisi konsültasyonu istendi

BULGULAR: 14 yaşında kız olan hastanın görme düzeyi el hareketleri seviyesinde idi. Biomikroskopik olarak ön segment ve vitreus doğal idi. Makulada ödem OCT’de de izlendi. Rölatif afferent pupiller defekt negatif idi. Kedi tırmalama öyküsü yok idi. Çocuk nörolojisi değerlendirilmesinde herhangi bir bulgu izlenmedi. Klinik görünüm olarak makular star oluşumu belirginleşmesinden sonra bartonella nöroretinitli olarak düşündüğümüz hastada gerekli laboratuvar incelemeleri yapıldıktan sonra sonuçlar beklenmeden doksisisiklin, rifampin ve steroid tedavisine başlandı. Tedavi sonrası üçüncü günde maküler ödem geriledi. İlk günlerde görmede artış görülmedi, tedaviye 4-6 hafta devam edildi. Tedavi sonrası görme keskinliği tam düzeyinde idi. Laboratuvar incelemesinde de Bartonella IgG pozitif >1/320 olarak tespit edildi. Nöroretinit ayırıcı tanısında enfeksiyöz etkenler olarak toksoplazmoz, sifiliz, cytomegalovirus enfeksiyonu ve Lyme gibi hastalıklar açısından serolojik tetkikler sonucunda bu hastalıklar açısından da anlamlı sonuç saptanmamıştır

TARTIŞMA VE SONUÇ: Ani görme kaybı ile başvuran özellikle genç olgularda Bartonella henselae etken olarak akla gelmelidir. Hastaların kedi tırmalama hastalığı açısından sorgulanmaları, klinik uyuyorsa öyküsü olmasa da tanıdan uzaklaşılmalı ve tetkikleri yapılmalıdır

Anahtar Kelimeler: Bartonella henselae, Nöroretinit, Makular star

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-41 [Vitreoretinal Cerrahi]

Postoperatif Pozisyon Olmadan Maküler Hole Cerrahisi: Temporal Flebi Örten Viskoelastik Tekniği

Oğuzhan Saygılı, Sevim Ayça Seyyar

Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı

GİRİŞ VE AMAÇ:Temporal inverted internal limiting membran (ILM) flep tekniği, büyük makula holleri (MH) için vitreoretinal cerrahiyi iyileştirme çabasının bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Çeşitli ILM flep tekniklerinin başarısında vurgulanması gereken ana konu, oluşturulan ILM fleplerinin hasta hala ameliyat masasındayken, yani ameliyattan sonraki çok erken dönemde fovea üzerindeki stabilizasyonudur. Sıvı-hava değişiminden sonra sklerotomileri kapatmak için gereken kısa sürede bile, minimal sıvının posterior kutba sızması nedeniyle ILM flebi yer değiştirebilir. Bu nedenle hastalara ameliyat sonrası acele bir şekilde yüzüstü pozisyon verilmesi gerekir. Burada, temporal inverted ILM flep tekniği ile gerçekleştirilen MH cerrahisinde erken postoperatif dönemde maksimum flep stabilizasyonuna ulaşmak için önemli olduğuna inandığımız ek bir adımı açıklıyoruz.

YÖNTEM:Hastalarda temporal bir ILM flebi oluşturuldu. Oluşturulan ILM flebi, perflorokarbon (PCFL) enjeksiyonu kullanılarak MH üzerine ters çevrildi. Daha sonra, önce sıvı-hava değişimi, ardından dikkatli bir PFCL-hava değişimi gerçekleştirildi. Hava altında, ters çevrilen flebin üzerine ve etrafına iki ila üç disk çapında viskoelastik madde enjekte edildi. Son olarak, hava-SF6 değişimi gerçekleştirildi ve sklerotomiler kapatıldı. Hiçbir hastaya postoperatif baş pozisyonu önerilmedi.

BULGULAR:Bu yaklaşımla tedavi edilen 16 gözün tamamında MH tek işlemle kapatıldı ve intraoperatif veya postoperatif herhangi bir komplikasyon görülmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Sıvı-hava değişimi sırasında veya sonrasında flebin yer değiştirmesi cerrahi başarısızlığa neden olur ve bu nedenle çözülmesi gereken bir sorundur. Klinik deneyimimiz, ters ILM flep cerrahisi sırasında flebin üzerine viskoelastik maddenin uygulanmasının, hastaların herhangi bir baş pozisyonuna ihtiyaç duymadan yüksek oranda cerrahi başarı sağlayabileceğini göstermektedir. Daha geniş araştırmaların cesaret verici bulgularımızı doğrulayacağını bekliyoruz.

Anahtar Kelimeler: Temporal ILM flep tekniği, makula deliği, viskoelastik cihaz, vitrektomi

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-42 [Vitreoretinal Cerrahi]

Epiretinal Membran ile İlişkili Makula Deliği Olgularında Temporal Inverted İLM Flep Teknik

Ayşegül Mavi Yıldız¹, Sami Yılmaz², Remzi Avcı¹

¹Retina Göz Hastanesi

²Bursa Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Epiretinal membran (ERM) ile birlikte idiyopatik makula deliği (iMD) mevcut olguların tedavisinde temporal inverted iç limitan membran (İLM) flep tekniğinin etkinliğini ve güvenilirliğini araştırmak.

YÖNTEM: Retrospektif çalışmamıza 27 gauge pars plana vitrektomi (PPV), temporal inverted İLM flep tekniği ve %8 C3F8 gaz tamponadı uygulanan iMD'li hastalar dahil edildi. Minimum takip süresi 12 aydı. 2009-2023 yılları arasında iMD nedeniyle ameliyat edilen 143 ardışık hastanın tıbbi kayıtları incelendi. Hastalar ameliyat öncesi makula durumuna göre iki gruba ayrıldı. Grup 1 [n=22 (%15)] hafif ERM ile ilişkili iMD hastalarından oluşurken, Grup 2 [n=121 (%85)] görünür ERM'si olmayan iMD hastalarını içeriyordu. Klinik veriler ve multimodal görüntüleme özellikleri ameliyat öncesi ve sonrası kaydedildi.

BULGULAR: Ortalama takip süresi 2.4 ± 0.6 yıldır. Delik kapanma oranları (Grup 1: %100; Grup 2: %98.3, $p = 0.889$), U şeklinde kapanma oranları (Grup 1: %81.8; Grup 2: %80.9, $p=0.769$) ve görme keskinliğindeki ortalama iyileşme (Grup 1: logMAR 0.32 ± 0.2 ; Grup 2 logMAR 0.28 ± 0.20 , $p = 0.078$) gruplar arasında benzerdi. Grup 1'deki hastaların %54.5'inde ve Grup 2'deki hastaların %39.6'sında ilk 6 ay içinde İLM flebinin nazal kenarında lokalize fokal ERM gelişti ve bu durum büyük ölçüde stabil kaldı ($p=0.089$). Takip süresince her iki grupta da hiçbir hastada cerrahi gerektiren ERM progresyonu gözlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızın sonuçları temporal inverted İLM flep tekniğinin hafif ERM'li MD'lerin tedavisinde güvenli ve etkili olduğunu göstermektedir. Temporal inverted İLM flebi uygulanan hastaların çoğunda, flebin alttaki retina yapıştığı serbest kenarda hafif ERM gelişmekle birlikte, bu membranlar genellikle ilerleyici değildir ve zararsızdır.

Anahtar Kelimeler: Makula deliği, Epiretinal membran, Temporal inverted flep, Vitrektomi

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-43 [Vitreoretinal Cerrahi]

Vitrektomi Cerrahilerinde Dinamik Antisepsi: İntraoperatif Povidon-İyot Uygulamasının Endoftalmi Riskine Etkisi

Fikret Uçar

Konyagöz Hastanesi, Konya, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ: Vitrektomi cerrahilerinde, ameliyat süresi uzayan ve kompleks işlemlerin yapıldığı durumlarda, cerrahi alanın aseptik koşullarını operasyon boyunca korumak; bu sayede endoftalmi riskini azaltmak amacıyla geliştirilen dinamik povidon-iyot antisepsi protokolünün etkinliğini değerlendirmek.

YÖNTEM: Çalışma grubu, Mart 2018 ve Aralık 2024 tarihleri arasında gerçekleştirilen 3600 pars plana vitrektomi (PPV) olgusundan oluşmakta idi. Cerrahi standart olarak, preoperatif %5 povidon-iyot ile standart konjonktival antisepsi başlamaktadır. İntraoperatif dinamik antisepsi ise, trokarlar çıkarılmadan önce %5 povidon-iyot ile irrigasyon, cerrahi süresi 1 saati aşıyorsa, saat başı %0.25-0.5 povidon-iyot ile irrigasyon ve eğer ortamda oküler yüzey sekresyonu gözlenirse veya steril örtü ayrılırsa, her 30 dakikada bir irrigasyonun tekrarından oluşmakta idi. Povidon-iyot irrigasyonu yalnızca oküler yüzeye uygulanmış, intraoküler alana geçiş olmamasına dikkat edilmiştir. Postoperatif endoftalmi insidansı, cerrahi süresi, komplikasyonlar ve asepsi protokolüne uyum analiz edilmiştir.

BULGULAR: Toplam 3600 vitreoretinal cerrahinin 1000'inde, göz içi lens (GİL) değişimi ve çıkarımı yapılan kompleks olgular mevcuttu. Postoperatif endoftalmi, 3600 cerrahi olguda yalnızca 1 vakada gözlenmiştir (%0.027). Bu vaka, kompleks retina dekolman cerrahisi sonrası gelişmiştir. Postoperatif takip süresinin medyanı 12 ay (aralık 3-84 ay) idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Vitreoretinal cerrahilerinde, operasyon başında sağlanan asepsinin cerrahi boyunca dinamik bir şekilde korunması gereklidir. Özellikle cerrahi süresi uzayan ve GİL değişimi gibi ön segment manipülasyonu içeren durumlarda, intraoperatif periyodik povidon-iyot irrigasyonu, endoftalmi riskini belirgin şekilde azaltmaktadır. Bu yöntem, cerrahlar için kolay uygulanabilir ve düşük maliyetli bir önlem olup, enfeksiyon kontrolü açısından değerli bir katkı sağlamaktadır. Fakat, daha kesin sonuçlar için daha fazla hasta katılımını içeren, çok merkezli ileri klinik araştırmalar gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dinamik antisepsi, Endoftalmi, Göz içi lens (GİL) değişimi, İntraoperatif antisepsi, Povidon-iyot, Vitrektomi

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-44 [Vitreoretinal Cerrahi]

Travmatik Retinal Dekolman ve Vitreoretinal Traksiyon: Olgu Sunumu

Fikret Uçar

Konyagöz Hastanesi, Konya, Türkiye

GİRİŞ VE AMAÇ: 51 yaşında erkek hastaya, 1.5 yıl önce sol gözüne çubuk batması sonrası başka bir merkezde korneal sutureasyon ile perforasyon tamiri yapılmış. Son zamanlarda bulanık görme, ışık çakmaları ve uçuşan cisimler şikayetleri gelişen hastaya başka bir merkezde retina dekolmanı ve yırtık nedeniyle cerrahi önerilmiş. Bu hastadaki ön kamarada görülen vitreus bantlarını, traksiyonel retina dekolmanını ve katarakta yol açmamış önceden var olan arka kapsül defektini sunmak amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Muayenede, sol gözde pupil alt nazal bölgede düzensizdi. Aynı bölgede anterior sineşi ve kornea ile yapışık vitreus bantları izlendi. Bu bantlar temporal ve inferotemporalden eski korneal kesi yerine uzanıyor ve retinada çekinti yapıyordu. Fundus muayenesinde belirgin lattice dejenerasyonu ve vitreoretinal traksiyon mevcuttu. Ayrıca, inferotemporal bölgede arkuat sınırına kadar uzanan retina dekolmanı saptandı. Posterior kapsülde flap tarzında bir yırtık bulunmasına rağmen belirgin katarakt gelişmediği gözlemlendi. Pars plana vitrektomi planlandı ve uygulandı. Topikal ve lokal anestezi ile limbustan MVR girişleri yapılarak, eski kesi yerine yapışmış vitreus ve iris bantları spatül ve ocutome yardımıyla serbestleştirildi. Kor vitrektomi sonrası, Dekalin verilerek retina yatıştırıldı. Alt temporalde retinanın yırtık olduğu görüldü. Periferik retina kontrolü ve periferik vitre temizliği yapıldı. Hava-sıvı değişimi sonrası retinaya lazer fotokoagülasyon uygulandı. Ameliyat silikon yağı tamponadı enjeksiyonu ile tamamlandı.

BULGULAR: Postoperatif olarak retina yatışık idi. Hastanın postoperatif birinci aydaki en iyi düzeltilmiş görme keskinliği 20/25 idi. Herhangi bir intraoperatif ya da postoperatif komplikasyon izlenmedi.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Travmatik olgularda gelişen vitreoretinal bantlar geç dönemde retina dekolmanına yol açabilir. Anterior sineşi ve posterior kapsül yaralanmaları olmasına rağmen, bu hastada katarakt progresyonunun izlenmemesi dikkat çekici idi. Erken cerrahi müdahale anatomik başarıyı mümkün kılmıştır.

Anahtar Kelimeler: arka kapsül defekti, perforasyon, katarakt, pars plana vitrektomi, vitreomaküler traksiyon, vitreus bantları

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-45 [Vitreoretinal Cerrahi]

Optik Disk Pitine Bağlı Maküla Dekolmanının İnsan Amniyotik Membran Yaması ile Tedavisi

Rukiye Aydın Arslan

SBU Beyoglu Göz EAH, İstanbul, SBU İzmir Tıp Fakültesi, İzmir Şehir Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Optik disk pitine sekonder geniş seröz makula dekolmanı tedavisinde insan amniotik membran tıkaç ve örtü tekniğinin anatomik ve görsel sonuçlarını sunmak.

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:38 yaşında erkek hasta, sağ gözde 10 yıldır az görme şikayeti mevcuttu. Sağ göz görme keskinliği 1 mps saptandı. Fundus bakışında sağ gözde makulada geniş seröz dekolman ve optik diskte geniş bir pit mevcuttu. Makuladan inferior periferiye uzanan seröz dekolman mevcuttu. Seröz dekolman alanına uyan retinada kemik spekülü benzeri dejenerasyonlar mevcuttu. Optik kohorens tomografisinde seröz maküler geniş dekolman ve epiretinal membran izlendi. 25 g Pars plana vitrektomi, internal limitan membran soyulması ve insan amniotik membran grefti optik pit içine ve pit yüzeyine yerleştirilmesi cerrahisi yapıldı. 1000 cst silikon verildi. 2 ay sonra silikon alımı sonrası makula ve retina yatisık izlendi. OCT’de maküler seröz dekolman tam kaybı görüldü. Görme keskinliği 3 mps düzeyinde idi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:İnsan amniotik membran tıkaç ve örtüsü optik disk pitine sekonder geniş seröz makula dekolmanında etkin bir tedavi seçeneği olabilir.

Anahtar Kelimeler: optik pit, amniotik membran, vitrektomi

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-46 [Vitreoretinal Cerrahi]

Spontan Kapanan Maküler Delik

Emre Kılıç, Tugce Horozoglu Ceran, Hamidu Hamisi Gobeka, Ibrahim Ethem Ay, Mustafa Doğan
Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi, Göz
Hastalıkları Anabilim Dalı, Afyonkarahisar

GİRİŞ VE AMAÇ:Kliniğimize görme azlığı şikayeti ile başvuran ve sonrasında maküler delik tespit edilen hastayı sunmayı amaçladık.

YÖNTEM:Olgu sunumu

BULGULAR:Kliniğimize görme azlığı şikayeti ile başvuran 64 yaş erkek hastanın en iyi düzeltilmiş görme keskinliği sağda 0,6 solda 0,2 ve göz içi basınçları 16/14 mmHg idi. Biyomikroskopik muayenesinde sağda posterior kapsül opasifikasyonu solda nükleer katarakt görüldü. Fundus muayenesi ve çekilen optik koherens tomografide sağ göz makulası doğal olarak değerlendirilirken sol gözde 176µm genişliğinde evre 2 maküler delik görüldü. Sağ yaq lazer yapılan ve sol göz için ileri tarihe fako ve vitreoretinal cerrahi planlanıp tedavisiz takibe alınan hastanın 1 ay sonraki muayenesinde maküler deliğin spontan kapanmaya başladığı ve rutin takipte cerrahiye gerek duymadan tamamen kapandığı ve en iyi düzeltilmiş görme keskinliğinin sol gözde 0,5'e yükseldiği gözlemlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Maküla deliği, makülanın merkezinde kısmi veya tam kat nörosensoriyel retina defektidir. Arkasında birçok etiyolojik faktör bulunabilir. Evrelerine göre daha da azalmakla birlikte spontan kapanma olasılığı düşüktür ve genelde cerrahi yöntemlerin tercih edildiği bir durumdur. Vakamız evre 2 bir maküler deliğin cerrahiye ihtiyaç duymadan spontan kapanmasına dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: maküla, maküler delik, retina, vitreoretinal cerrahi

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-47 [Vitreoretinal Cerrahi]

Nüks Maküler Hole Olgusunda Lens Kapsül Transplantasyonu

Anıl Korkmaz, Murat Arıcı, Halil Özgür Artunay
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Beyoğlu Göz Eğitim ve Araştırma Hastanesi

GİRİŞ VE AMAÇ:Nüks maküla deliği olgusunda dolgu materyali olarak lens kapsül flebini değerlendirmek

YÖNTEM:Vaka Sunumu

BULGULAR:62 yaşında sağ gözde görme azlığı şikayeti ile başvuran hastanın sağ gözde en iyi düzeltilmiş görme keskinliği Snellen eşeli ile 0.05 sol gözde tam olarak izlendi. Göz iç basıncı sağ gözde 16 sol gözde 15 mmHg olarak ölçüldü. Ön segment muayenesinde her iki gözde Grade 2 nükleer kataraktı mevcuttu. Fundus muayenesinde sağ gözde maküler delik izlenirken sol göz doğaldı. Hastaya fakoemülsifikasyon ve pars plana vitrektomi uygulandı. Maküler delik için dolgu materyali olarak ön kapsül flebi hazırlanarak implante edildi.Hastanın 6. ay takibinde maküla deliği kapanmış ve en iyi düzeltilmiş görme keskinliği 0.3 olarak izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Lens kapsülü maküla deliği olgularında dolgu materyali olarak kullanılabilecek etkin bir materyaldir.

Anahtar Kelimeler: makula deliği, dolgu materyali, pars plana vitrektomi

Prof. Dr. Ahmet Demirek anısına...

TOD 47. BAHAR SEMPOZYUMU

9-11 Mayıs 2025 / CVK Park Bosphorus Hotel, İstanbul

Maküla Hastalıkları

PS-48 [Vitreoretinal Cerrahi]

Retina Dekolmanı Cerrahisi Sonrası Gelişen Maküla Deliğinin Spontan Kapanması: Olgu Sunumu

Büşra Biton, Başak Memiş, Sabahattin Sül, Sema Tamer Kaderli
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Göz Hastalıkları, Muğla

GİRİŞ VE AMAÇ:Bu yazıda skleral fiksasyon (yamane tekniği ile) cerrahisi sonrası makülası tutulmamış bir yırtıklı retina dekolmanı olgusunda başarılı bir pars plana vitrektomi operasyonu sonrası gelişen maküla deliği ve spontan kapanması sunulmaktadır.

YÖNTEM:Pars plana vitrektomi cerrahisi sonrası hasta sık aralıklarla takip edildi. Fundus muayenesi ve optik kohorens tomografi (OKT) ile maküla değerlendirildi.

BULGULAR:69 yaşında erkek hasta sağ gözde az görme nedeniyle başvurdu. Sağ göz görme keskinliği parmak sayma düzeyindeydi. Fundus muayenesinde makülayı tutmayan yırtıklı retina dekolmanı izlendi. Sağ göze pars plana vitrektomi ve silikon enjeksiyonu planlandı. Postoperatif birinci gün retinanın yatışık olduğu ve makülada delik olmadığı izlendi. Birinci ay kontrolünde ise OKT’de küçük tam kat ($<250\ \mu\text{m}$) maküla deliği geliştiği izlendi ve görme keskinliği parmak sayma düzeyindeydi. İkinci ay kontrolünde OKT’de maküler deliğin spontan kapandığı izlendi ve görme keskinliği 0,05 seviyesine yükselmişti. Silikon alımı planlandı. Operasyon sonrası maküler delik kapalı, retina yatışık. Silikon alımı sonrası 3. Ay görme keskinliği 0,4 seviyesindeydi. 6 aylık takipte maküler deliğin tekrarlamadığı izlendi.

TARTIŞMA VE SONUÇ:Pars plana vitrektomi sonrası özellikle makülası tutulmamış bir retina dekolmanında maküler delik nadir görülmektedir. Bu hastalarda vitreoretinal cerrahi kararı verilmeden kısa süre içinde, özellikle çapı küçük maküla deliklerinin spontan kapanması ile karşılaşılabilir.

Anahtar Kelimeler: Maküla deliği, Pars plana vitrektomi, Spontan kapanma

Organizasyon Sekretaryası

Figür Kongre Organizasyonları ve Tic. A.Ş.
19 Mayıs Mah. 19 Mayıs Cad. Nova Baran Center
No: 4, 34360 Şişli / İstanbul
Tel: 0 212 381 46 00 - Faks: 0 212 258 60 78
E-mail: oftalmoloji@figur.net

<https://todnet.org/BaharSempozyumu2025>